

Den Europæiske Unions Tidende

C 51

51. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

23. februar 2008

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	IV <i>Oplysninger</i>	
	OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER	
	Domstolen	
2008/C 51/01	Domstolens seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 37 af 9.2.2008	1
	V <i>Udtalelser</i>	
	RETLIGE PROCEDURER	
	Domstolen	
2008/C 51/02	Tiltrædelse af ny dommer ved Domstolen	2
2008/C 51/03	Beslutninger truffet under Domstolens almindelige møde den 15. januar 2008	2
2008/C 51/04	Lister til fastlæggelse af sammensætningen af dommerkollegerne	2
2008/C 51/05	Sag C-532/03: Domstolens dom (Store Afdeling) af 18. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland (Traktatbrud — offentlige aftaler — artikel 43 EF og 49 EF — akut ambulancekørsel)	3

2008/C 51/06	Sag C-418/04: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 13. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland (Traktatbrud — direktiv 79/409/EØF — beskyttelse af vilde fugle — artikel 4 og 10 — gennemførelse og anvendelse — IBA 2000 — værdi — datakvalitet — kriterier — skøn — direktiv 92/43/EØF — bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter — artikel 6 — gennemførelse og anvendelse)	3
2008/C 51/07	Sag C-64/05 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 18. december 2007 — Kongeriget Sverige mod IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH, tidligere Internationaler Tierschutz-Fonds (IFAW) GmbH, Kongeriget Danmark, Kongeriget Nederlandene, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Appel — forordning (EF) nr. 1049/2001 — aktindsigt i institutionernes dokumenter — dokumenter, som hidrører fra en medlemsstat — medlemsstatens modstand mod udlevering af dokumenterne — rækkevidden af nævnte forordnings artikel 4, stk. 5)	4
2008/C 51/08	Sag C-77/05: Domstolens dom (Store Afdeling) af 18. december 2007 — Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland mod Rådet for Den Europæiske Union (Forordning (EF) nr. 2007/2004 — oprettelse af et europæisk agentur for forvaltning af det operative samarbejde ved EU-medlemsstaternes ydre grænser — gyldighed)	5
2008/C 51/09	Sag C-101/05: Domstolens dom (Store Afdeling) af 18. december 2007 — Skatteverket mod A (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Regeringsrätten — Sverige) (Frie kapitalbevægelser — restriktion for kapitalbevægelser mellem medlemsstater og tredjelande — skat af kapitalindkomst — udbytte fra et selskab med hjemsted i en EØS-medlemsstat — fritagelse — udbytte fra et selskab med hjemsted i et tredjeland — fritagelse under forudsætning af, at der foreligger en beskatningsaftale med bestemmelse om informationsudveksling — effektiv skattekontrol)	6
2008/C 51/10	Sag C-137/05: Domstolens dom (Store Afdeling) af 18. december 2007 — Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland mod Rådet for Den Europæiske Union (Forordning (EF) nr. 2252/2004 — pas og rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder — standarder for sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer — gyldighed)	6
2008/C 51/11	Sag C-194/05: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 18. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — miljø — direktiv 75/442/EØF og 91/156/EØF — begrebet »affald« — jord og sten, der er opgravet og bestemt til genanvendelse)	7
2008/C 51/12	Sag C-195/05: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 18. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — miljø — direktiv 75/442/EØF og 91/156/EØF — begrebet »affald« — fødevarerester hidrørende fra landbrugsfødevarerindustrien, bestemt til fremstilling af dyrefoder — restprodukter hidrørende fra tilberedelse i køkkener, tiltænkt internater for selskabsdyr)	7
2008/C 51/13	Sag C-263/05: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 18. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — miljø — direktiv 75/442/EØF og 91/156/EØF — begrebet »affald« — stoffer og genstande beregnet til bortskaffelses- og nyttiggørelsesoperationer — produktionsrester, der kan genanvendes)	8
2008/C 51/14	Sag C-291/05: Domstolens dom (Store Afdeling) af 11. december 2007 — Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie mod R.N.G. Eind (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State, Nederlandene) (Fri bevægelighed for personer — arbejdstagere — opholdsret for et familiedlem, der er statsborger i et tredjeland — arbejdstagerens tilbagevenden til den medlemsstat, hvori han er statsborger — oprindelsesmedlemsstatens forpligtelse til at give opholdstilladelse til familiemedlemmet — spørgsmålet, om der gælder en sådan forpligtelse i tilfælde, hvor arbejdstageren ikke udfører reelt og faktisk arbejde)	8

2008/C 51/15	Sag C-341/05: Domstolens dom (Store Afdeling) af 18. december 2007 — Laval un Partneri Ltd mod Svenska Byggnadsarbetareförbundet, Svenska Byggnadsarbetareförbundets avd. 1, Byggettan, Svenska Elektrikerförbundet (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbetsdomstolen — Sverige) (Fri udveksling af tjenesteydelser — direktiv 96/71/EF — udstationering af arbejdstagere på byggeområdet — national lovgivning, der fastsætter arbejds- og ansættelsesvilkårene på de områder, der er nævnt i artikel 3, stk. 1, første afsnit, litra a)-g), bortset fra mindsteløn — kollektiv overenskomst på byggeområdet, hvis bestemmelser fastsætter mere favorable vilkår eller vedrører andre områder — fagforeningernes mulighed for ved hjælp af kollektive kampskridt at forsøge at tvinge virksomheder, der har hjemsted i andre medlemsstater, til at forhandle fra sag til sag for at fastsætte lønniveauet for arbejdstagerne og til at tiltræde den kollektive overenskomst på byggeområdet)	9
2008/C 51/16	Forenede sager C-396/05, C-419/05 og C-450/05: Domstolens dom (Store Afdeling) af 18. december 2007 — Doris Habelt (sag C-396/05), Martha Möser (sag C-419/05) og Peter Wachter (sag C-450/05) mod Deutsche Rentenversicherung Bund (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sozialgericht Berlin, Landessozialgericht Berlin-Brandenburg (Tyskland)) (Social sikring — forordning (EØF) nr. 1408/71 — bilag III og VI — fri bevægelighed for personer — artikel 18 EF, 39 EF og 42 EF — ydelser ved alderdom — bidragsperioder tilbagelagt uden for Forbundsrepublikken Tysklands område — manglende mulighed for eksport)	10
2008/C 51/17	Sag C-438/05: Domstolens dom (Store Afdeling) af 11. december 2007 — International Transport Workers' Federation, Finnish Seamen's Union mod Viking Line ABP, Ou Viking Line Eesti (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal (Civil Division) — Det Forenede Kongerige) (Søtransport — etableringsret — grundlæggende rettigheder — formålene med Fællesskabets socialpolitik — kollektive kampskridt, som en fagforening eller et fagforbund indleder mod en privat virksomhed — kollektiv overenskomst, der kan afskrække en virksomhed fra at udflage et skib til en anden medlemsstat)	11
2008/C 51/18	Sag C-465/05: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 13. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — fri udveksling af tjenesteydelser — etableringsret — erhvervet som sikkerhedsvagt — private vagttjenester — aflæggelse af troskabsed til Den Italienske Republik — tilladelse fra præfekten — driftssted — minimumskrav til antal ansatte — sikkerhedsstillelse — administrativ kontrol af de leverede tjenesteydelser)	11
2008/C 51/19	Sag C-62/06: Domstolens dom (Første Afdeling) af 18. december 2007 — Fazenda Pública — Director Geral das Alfândegas mod ZF Zefeser — Importação e Exportação de Produtos Alimentares Lda (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal Administrativo, Portugal) (Forordning (EØF) nr. 1697/79 — artikel 3 — efteropkrævning af importafgifter — handling, der vil kunne undergives strafferetlig forfølgning — myndighed, der er kompetent til at vurdere handlingen)	12
2008/C 51/20	Sag C-135/06 P: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 18. december 2007 — Roderich Weisfenels mod Europa-Parlamentet (Appel — løn — børnetilskud — fradrag af tillæg af samme art fra anden side — fuld prøvelsesret — tvister, der angår pengebeløb)	13
2008/C 51/21	Sag C-161/06: Domstolens dom (Store Afdeling) af 11. december 2007 — Skoma-Lux sro mod Celní ředitelství Olomouc (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Krajský soud i Ostrava — Den Tjekkiske Republik) (Akten vedrørende vilkårene for tiltrædelse af Den Europæiske Union — artikel 58 — fællesskabsbestemmelser — ikke oversat til en medlemsstats sprog — mulighed for at anvende bestemmelserne)	13
2008/C 51/22	Sag C-184/06: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 13. december 2007 — Kongeriget Spanien mod Rådet for Den Europæiske Union (Fiskeri — forordning (EF) nr. 51/2006 — fordeling af fangstkvoter mellem medlemsstaterne — tiltrædelsesakten for Kongeriget Spanien — overgangsperiodens udløb — betingelse om relativ stabilitet — princippet om forbud mod forskelsbehandling — nye fiskerimuligheder)	14

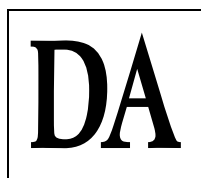
<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2008/C 51/23	Sag C-186/06: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 18. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien (Traktatbrud — direktiv 79/409/EØF — beskyttelse af vilde fugle — område, der kan overrisles, ved kanalen Segarra-Garrigues (Lérida))	14
2008/C 51/24	Sag C-202/06 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 18. december 2007 — Cementbouw Handel & Industrie BV mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Appel — konkurrence — forordning (EØF) nr. 4064/89 — Kommissionens kompetence — anmeldelse af en fusion af fællesskabsdimension — de tilsagn, der tilbydes af parterne — indflydelse på Kommissionens kompetence — tilladelse betinget af visse tilsagn — proportionalitetsprincippet)	15
2008/C 51/25	Sag C-220/06: Domstolens dom (Første Afdeling) af 18. december 2007 — Asociación Profesional de Empresas de Reparto y Manipulado de Correspondencia mod Administración General del Estado (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo — Spanien) (Offentlige kontrakter — liberalisering af posttjenester — direktiv 92/50/EØF og 97/67/EF — artikel 43 EF, 49 EF og 86 EF — nationale bestemmelser, der tillader de offentlige myndigheder uden om bestemmelserne om indgåelse af offentlige kontrakter at indgå aftaler med et offentligt selskab, som er den befordringspligtige postvirksomhed i den berørte medlemsstat, om levering af sådanne posttjenester, som er omfattet af eneret, og sådanne, som ikke er omfattet af en sådan ret)	15
2008/C 51/26	Sag C-250/06: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 13. december 2007 — United Pan-Europe Communications Belgium SA, Coditel Brabant SPRL, Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutélé) og Wolu TV ASBL mod État belge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État (Belgien)) (Artikel 49 EF — fri udveksling af tjenesteydelser — national lovgivning, hvorefter kabeldistributører pålægges at udsende programmer, som udsendes af visse private radio- og tv-foretagender (»must carry«) — restriktion — tvingende alment hensyn — bevarelse af pluralisme i en tosproget region)	16
2008/C 51/27	Sag C-280/06: Domstolens dom (Store Afdeling) af 11. december 2007 — Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato mod Ente tabacchi italiani — ETI SpA, Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc. og Philip Morris International Management SA, og Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc. og Philip Morris International Management SA mod Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Ente tabacchi italiani — ETI SpA, og Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc. og Philip Morris International Management SA mod Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Amministrazione autonoma dei monopoli di Stato, Ente tabacchi italiani — ETI SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) (Konkurrence — pålæggelse af sanktioner i tilfælde af virksomheds-succession — princip om personligt ansvar — virksomheder, som sorterer under samme offentlige myndighed — national ret, som anvender Fællesskabets konkurrenceret som fortolkningskilde — præjudicielle spørgsmål — Domstolens kompetence)	17
2008/C 51/28	Sag C-281/06: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 18. december 2007 — Hans-Dieter Jundt og Hedwig Jundt mod Finanzamt Offenburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof (Tyskland)) (Fri udveksling af tjenesteydelser — undervisningsvirksomhed, der udøves som bibeskæftigelse — »betalings«-begrebet — omkostningsgodtgørelse — lovgivning vedrørende skattefritagelse — betingelser — betaling erlagt af et indenlandsk universitet)	17
2008/C 51/29	Sag C-314/06: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 18. december 2007 — Société Pipeline Méditerranée et Rhône (SPMR) mod Administration des douanes et droits indirects, Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières (DNRED) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation, Frankrig) (Direktiv 92/12/EØF — punktafgifter — mineralolier — tab — afgiftsfritagelse — force majeure)	18

2008/C 51/30	Sag C-337/06: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 13. december 2007 — Bayerischer Rundfunk, Deutschlandradio, Hessischer Rundfunk, Mitteldeutscher Rundfunk, Norddeutscher Rundfunk, Radio Bremen, Rundfunk Berlin-Brandenburg, Saarländischer Rundfunk, Südwestrundfunk, Westdeutscher Rundfunk, Zweites Deutsches Fernsehen mod GEWA — Gesellschaft für Gebäudereinigung und Wartung mbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Düsseldorf — Tyskland) (Direktiv 92/50/EØF og 2004/18/EF — offentlige tjenesteydelsesaftaler — offentlige radio- og tv-selskaber — ordregivende myndigheder — offentligretlige organer — betingelse om, at organets aktivitet »for mere end halvdelens vedkommende finansieres af staten«) 19	19
2008/C 51/31	Sag C-357/06: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 18. december 2007 — Frigerio Luigi & C. Snc. mod Comune di Triuggio (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italien)) (Direktiv 92/50/EØF — offentlige tjenesteydelsesaftaler — national lovgivning, som begrænser tildelingen af kontrakter på lokale offentlige tjenesteydelser af økonomisk interesse til kapitalselskaber — forenelighed) 19	19
2008/C 51/32	Sag C-368/06: Domstolens dom (Første Afdeling) af 18. december 2007 — Cedilac SA mod Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal administratif de Lyon — Frankrig) (Sjette momsdirektiv — fradragsret — principper om øjeblikkeligt fradrag og afgiftsneutralitet — overførsel af overskydende moms til følgende periode eller tilbagebetaling — en-månedesreglen — overgangsbestemmelser — opretholdelse af fritagelse) 20	20
2008/C 51/33	Sag C-372/06: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 13. december 2007 — Asda Stores Ltd mod The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra VAT and Duties Tribunal, London — Det Forenede Kongerige) (EF-toldkodeksen — gennemførelsesforanstaltninger — forordning (EØF) nr. 2454/93 — bilag 11 — varers ikke-præferentielle oprindelse — fjernsynsmottagere — begrebet »væsentlig bearbejdning eller forarbejdning« — værditilvækstkriteriet — gyldighed og fortolkning — associeringsaftalen EØF-Tyrkiet — afgørelse nr. 1/95 truffet af associeringsrådet — direkte virkning — fortolkning) 21	21
2008/C 51/34	Sag C-374/06: Domstolens dom (Første Afdeling) af 13. december 2007 — BATIG Gesellschaft für Beteiligung mbH mod Hauptzollamt Bielefeld (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — fiskale bestemmelser — harmonisering af lovgivningerne — direktiv 92/12/EF — punktafgiftspligtige varer — afgiftsmærker — varer, der uretmæssigt forlader en suspensionsordning — tyveri — overgang til forbrug i den medlemsstat, hvori tyveriet er begået — ikke godtgørelse for afgiftsmærker fra en anden medlemsstat, der allerede var anbragt på de stjålne varer) 21	21
2008/C 51/35	Sag C-408/06: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 13. december 2007 — Landesanstalt für Landwirtschaft mod Franz Götz (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland) (Sjette momsdirektiv — økonomisk virksomhed — afgiftspligtige personer — offentligretlige organer — mælkekvotebørs — transaktioner gennemført af landbrugsinterventionsorganer og indkøbssammenlutninger — konkurrencefordrejning af en vis betydning — geografisk marked) 22	22
2008/C 51/36	Sag C-436/06: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 18. december 2007 — Per Grønfeldt og Tatiana Grønfeldt mod Finanzamt Hamburg-Am Tierpark (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Hamburg (Tyskland)) (Frie kapitalbevægelser — beskatning — indkomstskat — nationale bestemmelser om beskatning af fortjeneste ved afståelse af andele (aktier) i kapitalselskaber) 23	23
2008/C 51/37	Sag C-463/06: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 13. december 2007 — FBTO Schadeverzekeringen NV mod Jack Odenbreit (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland) (Forordning (EF) nr. 44/2001 — værneting i forsikringssager — ansvarsforsikring — sag anlagt af skadelidte direkte mod forsikringsgiver — regel om værneting ved sagsøgerens bopæl) 23	23

2008/C 51/38	Sag C-481/06: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 18. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik (Traktatbrud — offentlige kontrakter — tilsidesættelse af artikel 6, stk. 3, i direktiv 93/36/EF — retsgrundsætninger i traktaten — ligebehandlingsprincippet og gennemsigtighedsforpligtelsen — national lovgivning, der tillader anvendelse af fremgangsmåden med udbud efter forhandling ved offentlige indkøb af visse materialer til lægebrug) 24	24
2008/C 51/39	Sag C-526/06: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 13. december 2007 — Staatssecretaris van Financiën mod Road Air Logistics Customs BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene) (EF-toldkodeksen og gennemførelsesforordningen — fællesskabsforsendelse — overtrædelse — bevis for forsendelsens forskriftmæssighed eller stedet for overtrædelsen — manglende indrømmelse af tremånedersfristen til at føre bevis herfor — tilbagebetaling af told — begrebet »skyldigt efter lovgivningen«) 24	24
2008/C 51/40	Sag C-528/06: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 13. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien (Traktatbrud — direktiv 2003/98/EF — videreanvendelse af den offentlige sektors informationer — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist) 25	25
2008/C 51/41	Sag C-85/07: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 18. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — direktiv 2000/60/EF — artikel 5, stk. 1, og artikel 15, stk. 2 — Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger — vandområdedistrikt — sammenfattende rapporter og analyser — meddelelse — foreligger ikke) 25	25
2008/C 51/42	Sag C-244/07: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 13. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg (Traktatbrud — direktiv 2004/50/EF — interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog og interoperabilitet for konventionelle tog — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist) 26	26
2008/C 51/43	Sag C-257/07: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 18. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige (Traktatbrud — direktiv 2004/17/EF — samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist) 26	26
2008/C 51/44	Sag C-284/07: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 18. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik (Traktatbrud — direktiv 2005/51/EF — offentlige kontrakter — fremgangsmåder ved indgåelse af kontrakter — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist) 27	27
2008/C 51/45	Sag C-294/07: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 13. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg (Traktatbrud — direktiv 2004/38/EF — unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist) 27	27
2008/C 51/46	Sag C-320/05 P: Domstolens kendelse af 4. oktober 2007 — Fred Olsen SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Kongeriget Spanien (Appel — statsstøtte — søtransport — cabotage-sejlads — eksisterende støtte — ny støtte — støtte, der kan erklæres forenelig med fællesmarkedet — tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet) 28	28
2008/C 51/47	Sag C-405/06: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 24. september 2007 — Miguel Torres, SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), Bodegas Muga, SA (Appel — EF-varemærker — ansøgning om figurmærket »Torre Muga« — indsigelsessag — det ældre nationale og internationale ordmærke »TORRES« — risiko for forveksling — indsigelsen forkastet) 28	28

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2008/C 51/48	Sag C-415/06: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 6. november 2007 — Stahlwerk Ergste Westig GmbH mod Finanzamt Düsseldorf-Mettmann (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland) (Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — besvarelse, der klart kan udledes af retspraksis — frie kapitalbevægelser — indkomstbeskatning — selskab, der har faste driftssteder i et tredjeland — hensyntagen til underskud, der hidrører fra disse faste driftssteder)	29
2008/C 51/49	Sag C-512/06: Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 26. oktober 2007 — PTV Planung Transport Verkehr AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (Appel — EF-varemærker — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 40/94 — absolutte registreringshindringer — mangel på fornødent særpræg — ordmærket map&guide)	29
2008/C 51/50	Sag C-163/07 P: Domstolens kendelse af 27. november 2007 — Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret Ltd Sirketi, Musa Akar mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Appel — offentlige bygge- og anlægskontrakter — formaliteten — væsentlige formforskrifter — krav om, at fysiske eller juridiske personer skal være repræsenteret af en advokat med møderet for en ret i en medlemsstat — appellen åbenbart ugrundet)	30
2008/C 51/51	Sag C-238/07 P: Domstolens kendelse af 19. oktober 2007 — Derya Beyatli mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Appel — personalesag — generel udvælgelsesprøve for statsborgere fra Republikken Cypern — meddelelse om udvælgelsesprøve — frist — klage — skrivelse stilet til chefen for Kommissionens delegation på Cypern)	30
2008/C 51/52	Sag C-446/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale civile di Modena (Italien) den 1. oktober 2007 — Alberto Severi, Cavazzuti e figli mod Regione Emilia-Romagna	31
2008/C 51/53	Sag C-513/07 P: Appel iværksat den 21. november 2007 af AGC Flat Glass Europe SA, tidligere Glaverbel SA, til prøvelse af dom afsagt den 12. september 2007 af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-141/06, Glaverbel SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (KHIM) (Varemærker og Design)	31
2008/C 51/54	Sag C-514/07 P: Appel iværksat den 22. november 2007 af Kongeriget Sverige til prøvelse af dom afsagt den 12. september 2007 af Retten i Første Instans (Store Afdeling) i sag T-36/04, Association de la presse internationale ASBL (API) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	32
2008/C 51/55	Sag C-535/07: Sag anlagt den 30. november 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig	32
2008/C 51/56	Sag C-536/07: Sag anlagt den 30. november 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland	33
2008/C 51/57	Sag C-545/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sofijski gradski sad (Bulgarien) den 4. december 2007 — Apis-Hristovich EOOD mod Lakorda AD	35
2008/C 51/58	Sag C-547/07: Sag anlagt den 7. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Polen	35
2008/C 51/59	Sag C-554/07: Sag anlagt den 11. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland	36
2008/C 51/60	Sag C-558/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (Queen's Bench Division) Administrative Court (Det Forenede Kongerige) den 17. december 2007 — The Queen på vegne af: S.P.C.M. SA, C.H. Erbslöh KG, Lake Chemicals and Minerals Limited og Hercules Incorporated mod Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs	36

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2008/C 51/61	Sag C-563/07: Sag anlagt den 20. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Malta	37
2008/C 51/62	Sag C-11/08: Sag anlagt den 10. januar 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Malta	37
2008/C 51/63	Sag C-269/06: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Fjerde Afdeling den 11. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer	38
2008/C 51/64	Sag C-482/06: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Sjette Afdeling den 20. november 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik	38
2008/C 51/65	Sag C-30/07: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Ottende Afdeling den 27. november 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Ungarn	38
2008/C 51/66	Sag C-31/07: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 16. november 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland	38
2008/C 51/67	Sag C-190/07: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 20. september 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	39
2008/C 51/68	Sag C-195/07: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 16. november 2007 — OTP Bank rt, Merlin Gerin Zala kft mod Zala Megyei Közigazgatási Hivatal (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Zala Megyei Bíróság (Republikken Ungarn))	39
2008/C 51/69	Sag C-206/07: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 20. november 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik	39
2008/C 51/70	Sag C-234/07: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 29. november 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik	39
2008/C 51/71	Sag C-245/07: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 5. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland	39
2008/C 51/72	Sag C-266/07: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 21. november 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik	39
2008/C 51/73	Sag C-382/07: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 22. november 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik	40
2008/C 51/74	Sag C-413/07: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 4. december 2007 — Kathrin Haase, Adolf Oberdorfer, Doreen Kielon, Peter Schulze, Peter Kliem, Dietmar Bössow, Helge Riedel, André Richter og Andreas Schneider mod Superfast Ferries SA, Superfast OKTO Maritime Company og Baltic SF VII LTD (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesarbeitsgericht Mecklenburg-Vorpommern (Tyskland))	40
Retten i Første Instans		
2008/C 51/75	Sag T-9/05: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 15. januar 2008 — Hoya mod KHIM — Indo (AMPLITUDE) (EF-varemærke — indsigelsessag — ansøgning om AMPLITUDE som EF-ordmærke — ældre nationalt figurmærke AMPLY — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94)	41

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2008/C 51/76	Sag T-306/05: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 16. januar 2008 — Scippacercola og Terezakis mod Kommissionen (Konkurrence — misbrug af dominerende stilling — angiveligt urimelige gebyrer opkrævet af lufthavnsoperatøren i Athens internationale lufthavn — afvisning af klage — manglende fællesskabsinteresse)	41
2008/C 51/77	Sag T-112/06: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 16. januar 2008 — Inter-Ikea mod KHIM — Waibel (idea) (»EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-figurmærket idea — ældre EF-figur- og ordmærker og ældre nationale figur- og ordmærker IKEA — relativ ugyldighedsgrund — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 52, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 40/94«)	42
2008/C 51/78	Sag T-109/06: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 12. december 2007 — Vodafone España og Vodafone Group mod Kommissionen (Annulationsøgsmål — direktiv 2002/21/EF — Kommissionens skriftlige bemærkninger — artikel 7 i direktiv 2002/21 — retsakt, der ikke kan være genstand for søgsmål — ikke umiddelbart berørt — afvisning)	42
2008/C 51/79	Sag T-156/06: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. december 2007 — Regione Siciliana mod Kommissionen (Den Europæiske Socialfond (ESF) — nedsættelse af det oprindeligt tildelte fællesskabstilskud — annullationsøgsmål — regionalt eller lokalt organ — fraværet af en umiddelbar indvirkning — afvisning)	43
2008/C 51/80	Sag T-215/07: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 13. december 2007 — Donnici mod Parlamentet (»Erklæring om inkompetence«)	43
2008/C 51/81	Sag T-367/07 R: Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 17. december 2007 — Dow AgroSciences m.fl. mod Kommissionen (»Særlige rettergangsformer — direktiv 91/414/EØF — begæring om udsættelse af gennemførelse — formaliteten — manglende uopsættelighed«)	43
2008/C 51/82	Sag T-387/07 R: Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 14. december 2007 — Portugal mod Kommissionen (Foreløbige forholdsregler — nedsættelse af finansiel bistand — begæring om udsættelse af gennemførelsen — manglende uopsættelighed)	44
2008/C 51/83	Sag T-448/07: Sag anlagt den 7. december 2007 — YKK m.fl. mod Kommissionen	44
2008/C 51/84	Sag T-452/07: Sag anlagt den 7. december 2007 — Ecolan Research & Development mod Harmoniseringskontoret (CAPS)	45
2008/C 51/85	Sag T-454/07: Sag anlagt den 7. december 2007 — Prym m.fl. mod Kommissionen	45
2008/C 51/86	Sag T-455/07: Sag anlagt den 14. december 2007 — Centre d'Étude et de Valorisation des Algues mod Kommissionen	46
2008/C 51/87	Sag T-457/07: Sag anlagt den 10. december 2007 — Evropaïki Dynamiki mod EFSA	47
2008/C 51/88	Sag T-458/07: Sag anlagt den 17. december 2007 — Dominio de la Vega mod KHIM — Ambrosio Velasco (DOMINIO DE LA VEGA)	47
2008/C 51/89	Sag T-459/07: Sag anlagt den 17. december 2007 — Hangzhou Duralamp Electronics mod Rådet	48
2008/C 51/90	Sag T-460/07: Sag anlagt den 18. december 2007 — Nokia mod KHIM — Medion (LIFE BLOG)	48
2008/C 51/91	Sag T-461/07: Sag anlagt den 19. december 2007 — Visa Europe og Visa International Service Association mod Kommissionen	49

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2008/C 51/92	Sag T-462/07: Sag anlagt den 19. december 2007 — GALP Energia España m.fl. mod Kommissionen	50
2008/C 51/93	Sag T-463/07: Sag anlagt den 12. december 2007 — Italien mod Kommissionen	51
2008/C 51/94	Sag T-464/07: Sag anlagt den 19. december 2007 — Korsch mod KHIM (PharmaResearch)	51
2008/C 51/95	Sag T-466/07: Sag anlagt den 25. december 2007 — Osram mod Rådet	52
2008/C 51/96	Sag T-467/07: Sag anlagt den 21. december 2007 — Du Pont de Nemours (Frankrig) m.fl. mod Kommissionen	52
2008/C 51/97	Sag T-469/07: Sag anlagt den 21. december 2007 — Philips Lighting Poland og Philips Lighting mod Rådet	53
2008/C 51/98	Sag T-471/07: Sag anlagt den 21. december 2007 — Wella mod KHIM (TAME IT)	54
2008/C 51/99	Sag T-475/07: Sag anlagt den 21. december 2007 — Dow AgroSciences m.fl. mod Kommissionen	54
2008/C 51/100	Sag T-476/07: Sag anlagt den 13. december 2007 — Evropaiki Dynamiki mod Frontex	55
2008/C 51/101	Sag T-482/07: Sag anlagt den 20. december 2007 — Nynäs Petroleum og Nynas Petróleo mod Kommissionen	56
2008/C 51/102	Sag T-483/07: Sag anlagt den 22. december 2007 — Rumænien mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	56
2008/C 51/103	Sag T-484/07: Sag anlagt den 22. december 2007 — Rumænien mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	57
2008/C 51/104	Sag T-485/07: Sag anlagt den 21. december 2007 — Olive Line International mod KHIM — Knopf (o-live)	57
2008/C 51/105	Sag T-486/07: Sag anlagt den 21. december 2007 — Ford Motor mod KHIM — Alkar Automotive (CA)	58
2008/C 51/106	Sag T-487/07: Sag anlagt den 21. december 2007 — Imperial Chemical Industries mod KHIM (FACTORY FINISH)	58
2008/C 51/107	Sag T-493/07: Sag anlagt den 28. december 2007 — GlaxoSmithkline mod KHIM — Serono Genetics Institute (FAMOXIN)	59
2008/C 51/108	Sag T-502/07: Sag anlagt den 31. december 2007 — IIC-Intersport International Corporation mod KHIM — McKenzie Corporation (McKENZIE)	59
2008/C 51/109	Sag T-159/06: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 13. december 2007 — Estancia Piedra mod KHIM — Franciscan Vineyards (ESTANCIA PIEDRA)	60
2008/C 51/110	Sag T-160/06: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 13. december 2007 — Estancia Piedra mod KHIM — Franciscan Vineyards (ESTANCIA PIEDRA)	60
2008/C 51/111	Sag T-202/06: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 13. december 2007 — Appointments/KHIM — Manpower (TELESELECT)	60
2008/C 51/112	Sag T-182/07: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 13. december 2007 — Borco-Marken-Import Matthiesen mod KHIM — Tequilas del Señor (TEQUILA GOLD Sombrero Negro)	60

Retten for EU-Personalesager

2008/C 51/113	Sag F-131/06: EU-Personalerettens kendelse (Første Afdeling) af 14. december 2007 — Steinmetz mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — forlig — opfyldelse af en aftale — nægtelse af godtgørelse af udgifter afholdt i forbindelse med en tjenesterejse — åbenbart, at sagen må afvises — manglende søgsmålsinteresse — fordeling af sagsomkostningerne — udgifter, som er påført modparten unødvendigt eller af ond vilje) 61
2008/C 51/114	Sag F-20/07: EU-Personalerettens kendelse (Første Afdeling) af 19. december 2007 — Marcuccio mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — social sikring — sygesikring — refusion af udgifter i forbindelse med sygdom — udtrykkeligt afslag på ansøgningen) 61
2008/C 51/115	Sag F-21/07: EU-Personalerettens kendelse (Første Afdeling) af 14. december 2007 — Marcuccio mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — erstatningssøgsmål — angivelig ulovlig behandling af lægelige oplysninger — afvisning — tilsidesættelse af en rimelig frist for anlæg af erstatningssøgsmål) 62

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG
ORGANER

DOMSTOLEN

(2008/C 51/01)

Domstolens seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 37 af 9.2.2008

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 22 af 26.1.2008

EUT C 8 af 12.1.2008

EUT C 315 af 22.12.2007

EUT C 297 af 8.12.2007

EUT C 283 af 24.11.2007

EUT C 269 af 10.11.2007

Teksterne er tilgængelige i:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Udtalelser)

RETLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Tiltrædelse af ny dommer ved Domstolen

(2008/C 51/02)

Efter at Jean-Jacques Kassel ved afgørelse truffet af repræsentanter for regeringerne for De Europæiske Fællesskabers medlemsstater den 5. december 2007 ⁽¹⁾ er blevet udnævnt til dommer ved De Europæiske Fællesskabers Domstol, har han den 14. januar 2008 tiltrådt sit embede.

⁽¹⁾ EUT L 325 af 11.12.2007, s. 89.

Beslutninger truffet under Domstolens almindelige møde den 15. januar 2008

(2008/C 51/03)

De Europæiske Fællesskabers Domstol har under sit almindelige møde den 15. januar 2008 besluttet at knytte J.-J. Kassel til Første og Femte Afdeling.

Første og Femte Afdeling er herefter sammensat som følger:

Første Afdeling

Afdelingsformand P. Janne

A. Tizzano, A. Borg Barthet, M. Ilešič, E. Levits og J.-J. Kassel.

Femte Afdeling

Afdelingsformand A. Tizzano

A. Borg Barthet, M. Ilešič, E. Levits og J.-J. Kassel.

Lister til fastlæggelse af sammensætningen af dommerkollegierne

(2008/C 51/04)

I henhold til procesreglementets artikel 11b, stk. 2, har Domstolen den 15. januar 2008 udarbejdet følgende liste til fastlæggelse af sammensætningen af Store Afdeling:

A. Tizzano

J.-J. Kassel

J.N. Cunha Rodrigues

C. Toader

R. Silva de Lapuerta

A. Arabadjiev

K. Schiemann

T. von Danwitz

J. Makarczyk

J.-C. Bonichot

P. Küris

P. Lindh

E. Juhász

L. Bay Larsen

G. Arestis

A. Ó Caoimh

A. Borg Barthet

E. Levits

M. Ilešič

U. Löhmus

J. Malenovský

J. Klučka

I henhold til procesreglementets artikel 11c, stk. 2, første afsnit, har Domstolen den 15. januar 2008 udarbejdet følgende liste til fastlæggelse af sammensætningen af Første Afdeling:

A. Tizzano

J.-J. Kasel

A. Borg Barthet

E. Levits

M. Ilešič

I henhold til procesreglementets artikel 11c, stk. 2, første afsnit, har Domstolen den 15. januar 2008 udarbejdet følgende liste til fastlæggelse af sammensætningen af Femte Afdeling:

A. Borg Barthet

M. Ilešič

E. Levits

J.-J. Kasel

Domstolens dom (Store Afdeling) af 18. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland

(Sag C-532/03) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — offentlige aftaler — artikel 43 EF og 49 EF — akut ambulancekørsel)

(2008/C 51/05)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved K. Wiedner og X. Lewis, som befuldmægtigede, samt J. Flynn, QC)

Sagsøgt: Irland (ved D. O'Hagan, som befuldmægtiget, A. Collins, SC, E. Regan, SC, og barrister C. O'Toole)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Kongeriget Nederlandene (ved H. G. Sevenster, C. Wissels og P. van Ginneken, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 43 EF og 49 EF — bestemmelser om foretagelse af udrykningskørsel — pligt til forudgående reklamering — principperne om gennemsigtighed, ligebehandling og forbud mod forskelsbehandling

Konklusion

1) Irland frifindes.

2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 85 af 3.4.2004.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 13. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland

(Sag C-418/04) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 79/409/EØF — beskyttelse af vilde fugle — artikel 4 og 10 — gennemførelse og anvendelse — IBA 2000 — værdi — datakvalitet — kriterier — skøn — direktiv 92/43/EØF — bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter — artikel 6 — gennemførelse og anvendelse)

(2008/C 51/06)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved B. Doherty og M. van Beek, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Irland (ved D. O'Hagan, som befuldmægtiget, barrister E. Cogan og G. Hogan SC)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Den Helleniske Republik (ved E. Skandalou, som befuldmægtiget) og Kongeriget Spanien (ved N. Díaz Abad, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 4 og 10 i Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle (EFT L 103, s. 1) — tilsidesættelse af artikel 6 i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206, s. 7)

Konklusion

1) Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 1, 2 og 4, og artikel 10 i Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle, som ændret ved Kommissionens direktiv 97/49/EF af 29. juli 1997, samt i henhold til artikel 6, stk. 2-4, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, idet Irland

- ikke siden den 6. april 1981 i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1 og 2, i direktiv 79/409, som ændret ved direktiv 97/49, har udlagt samtlige de områder, som med hensyn til antal og udstrækning er bedst egnede til beskyttelse af de arter, der er anført i bilag I til direktivet, bortset fra dem, der er bestemt til at sikre beskyttelsen af grønlandsk blisgås (*Anser albifrons flavirostris*), og af de regelmæssigt tilbagevendende trækfuglearter, som ikke er anført i bilag I, bortset fra dem, der er bestemt til at sikre beskyttelsen af vibe (*Vanellus vanellus*), rødben (*Tringa totanus*), dobbeltbekkasin (*Gallinago gallinago*) og stor regnspeve (*Numenius arquata*)
- ikke siden den 6. april 1981 har sikret, at artikel 4, stk. 4, første punktum, i direktiv 79/409, som ændret ved direktiv 97/49, anvendes på områder, der i medfør af direktivet skal udlægges som særligt beskyttede områder
- ikke fuldt ud og korrekt har gennemført og anvendt bestemmelserne i artikel 4, stk. 4, andet punktum, i direktiv 79/409, som ændret ved direktiv 97/49
- ikke i forhold til de i medfør af artikel 4, stk. 1, i direktiv 79/409, som ændret ved direktiv 97/49, udlagte særligt beskyttede områder, eller som er anerkendt i medfør af samme direktivs artikel 4, stk. 2, har truffet alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme bestemmelserne i artikel 6, stk. 2, i direktiv 92/43
- ikke har truffet alle de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme bestemmelserne i artikel 6, stk. 2, i direktiv 92/43 med hensyn til rekreativ brug af alle de områder, der skal henhøre under nævnte artikel
- ikke har truffet alle de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme bestemmelserne i artikel 6, stk. 3 og 4, i direktiv 92/43 med hensyn til planer
- ikke har truffet alle de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme bestemmelserne i artikel 6, stk. 3, i direktiv 92/43 med hensyn til tilladelser til akvakulturprojekter
- ikke har truffet alle de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme bestemmelserne i artikel 6, stk. 2-4, i direktiv 92/43 med hensyn til arbejderne med vedligeholdelse af afvandingskanalerne i det særlige bevaringsområde Glen Lough
- ikke har truffet alle de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme bestemmelserne i artikel 10 i direktiv 79/409, som ændret ved direktiv 97/49.

2) I øvrigt frifindes Irland.

3) Irland betaler sagens omkostninger.

4) Den Helleniske Republik og Kongeriget Spanien bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 6 af 8.1.2005.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 18. december 2007 — Kongeriget Sverige mod IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH, tidligere Internationaler Tierschutz-Fonds (IFAW) GmbH, Kongeriget Danmark, Kongeriget Nederlandene, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-64/05 P) (¹)

(Appel — forordning (EF) nr. 1049/2001 — aktindsigt i institutionernes dokumenter — dokumenter, som hidrører fra en medlemsstat — medlemsstatens modstand mod udlevering af dokumenterne — rækkevidden af nævnte forordnings artikel 4, stk. 5)

(2008/C 51/07)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Kongeriget Sverige (ved K. Wistrand, som befuldmægtiget)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Republikken Finland (ved E. Bygglin og A. Guimaraes-Purokoski, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH, tidligere Internationaler Tierschutz-Fonds (IFAW) GmbH (ved solicitor S. Crosby og avocat R. Lang), Kongeriget Danmark (ved B. Weis Fogh, som befuldmægtiget), Kongeriget Nederlandene (ved H.G. Sevenster, C. Wissels og M. de Grave, som befuldmægtigede), Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved S. Nwaokolo og V. Jackson, som befuldmægtigede, og barrister J. Stratford), Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved C. Docksey og P. Aalto, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for den anden part i sagen: Kongeriget Spanien (ved I. del Cuvillo Contreras og A. Sampol Pucurull, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Femte Udvidede Afdeling) den 30. november 2004 i sag T-168/02, IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH mod Kommissionen, hvorved Retten forkastede påstanden om annullation af Kommissionens afgørelse, hvorved den afslog IFAW's anmodning om i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, at få aktindsigt i visse dokumenter fra de tyske myndigheder, hvori der med henvisning til tungtvejende hensyn til væsentlige offentlige interesser skete en nedklassificering af en beskyttet lokalitet i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter

Konklusion

- 1) De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans' dom af 30. november 2004, IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds mod Kommissionen (sag T-168/02), annulleres.
- 2) Endvidere annulleres Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers afgørelse af 26. marts 2002 om ikke at give IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH's aktindsigt i visse dokumenter, som Kommissionen havde modtaget i forbindelse med en procedure, efter hvis afslutning denne institution afgav en positiv udtalelse om gennemførelsen af et industriprojekt på et fredet område i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter.
- 3) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler Kongeriget Sveriges omkostninger i forbindelse med appelsagen samt IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH's omkostninger i såvel appelsagen som sagen i første instans, der førte til afsigelsen af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans' dom af 30. november 2004, IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds mod Kommissionen.
- 4) Kongeriget Danmark, Kongeriget Spanien, Kongeriget Nederlandene, Republikken Finland, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland samt Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer deres egne omkostninger i forbindelse med appelsagen.
- 5) Kongeriget Danmark, Kongeriget Nederlandene, Kongeriget Sverige, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland samt Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer deres egne omkostninger i forbindelse med sagen i første instans.

(¹) EUT C 115 af 14.5.2005.

**Domstolens dom (Store Afdeling) af 18. december 2007 —
Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland mod
Rådet for Den Europæiske Union**

(Sag C-77/05) (¹)

**(Forordning (EF) nr. 2007/2004 — oprettelse af et europæisk
agentur for forvaltning af det operative samarbejde ved
EU-medlemsstaternes ydre grænser — gyldighed)**

(2008/C 51/08)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved E. O'Neill og C. Gibbs, som befuldmægtigede, og barrister A. Dashwood)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: Irland (ved D. O'Hagan, som befuldmægtiget, og A. Collins, SC, P. McGarry, BL), Republikken Polen (ved J. Pietras, som befuldmægtiget), Den Slovakiske Republik (ved R. Procházka, J. Čorba og B. Ricziová som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J. Schutte og R. Szostak, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Kongeriget Spanien (ved J.M. Rodríguez Cárcamo, som befuldmægtiget), Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved C. O'Reilly, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 af 26. oktober 2004 om oprettelse af et europæiskagentur for forvaltning af det operative samarbejde ved EU-medlemsstaternes ydre grænser (EUT L 349, s. 1)

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland betaler sagens omkostninger.
- 3) Kongeriget Spanien, Irland, Republikken Polen, Den Slovakiske Republik og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 82 af 2.4.2005.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 18. december 2007 — Skatteverket mod A (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Regeringsrätten — Sverige)

(Sag C-101/05) ⁽¹⁾

(Frie kapitalbevægelser — restriktion for kapitalbevægelser mellem medlemsstater og tredjelande — skat af kapitalindkomst — udbytte fra et selskab med hjemsted i en EØS-medlemsstat — fritagelse — udbytte fra et selskab med hjemsted i et tredjeland — fritagelse under forudsætning af, at der foreligger en beskatningsaftale med bestemmelse om informationsudveksling — effektiv skattekontrol)

(2008/C 51/09)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Regeringsrätten

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Skatteverket

Sagsøgt: A

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Regeringsrätten — fortolkning af artikel 56 EF og 58 EF — beskatning hos en skattepligtig person, der er bosiddende i en medlemsstat, af udbytte udloddet af et selskab, der har hjemsted i et tredjeland — nationale bestemmelser, hvorefter skattefritagelse for sådant udbytte er betinget af, at der med tredjelandet er indgået en beskatningsaftale, der indeholder en bestemmelse om informationsudveksling

Konklusion

Artikel 56 EF og 58 EF skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for lovgivning i en medlemsstat, hvorefter fritagelse for indkomstskat af udbytte, der udloddes i form af aktier i et datterselskab, kun kan indrømmes, hvis det udloddende selskab har hjemsted i en stat, der er medlem af EØS, eller i en stat, med hvilken beskatningsstaten har indgået en beskatningsaftale med bestemmelse om informationsudveksling, såfremt fritagelsen er undergivet betingelser, hvis overholdelse kun kan kontrolleres af denne medlemsstats kompetente myndigheder ved indhentelse af oplysninger fra den stat, hvor det udloddende selskab har hjemsted.

⁽¹⁾ EUT C 106 af 30.4.2005.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 18. december 2007 — Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-137/05) ⁽¹⁾

(Forordning (EF) nr. 2252/2004 — pas og rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder — standarder for sikkerheds-elementer og biometriske identifikatorer — gyldighed)

(2008/C 51/10)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved C. Jackson og C. Gibbs, som befuldmægtigede og barrister A. Dashwood)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: Irland (ved D. O'Hagan, som befuldmægtiget, bistået af A. Collins, SC, og P. McGarry, BL) og Den Slovakiske Republik (ved R. Procházka, J. Čorba og B. Ricziová, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J. Schutte, R. Szostak og G. Giglio, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Kongeriget Spanien (ved J. Rodríguez Cárcamo, som befuldmægtiget), Kongeriget Nederlandene (ved H.G. Sevenster, som befuldmægtiget) og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved C. O'Reilly, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Annulering af Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 af 13. december 2004 om standarder for sikkerheds-elementer og biometriske identifikatorer i pas og rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder (EUT L 385, s. 1)

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland betaler sagens omkostninger.
- 3) Kongeriget Spanien, Irland, Kongeriget Nederlandene og Den Slovakiske Republik samt Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 132 af 28.5.2005.

**Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 18. december 2007
— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod
Den Italienske Republik**

(Sag C-194/05) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — miljø — direktiv 75/442/EØF og 91/156/EØF — begrebet »affald« — jord og sten, der er opgravet og bestemt til genanvendelse)

(2008/C 51/11)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Konstantinidis, som befuldmægtiget, og avvocato G. Bambara)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved I.M. Braguglia, som befuldmægtiget, og avvocato dello Stato G. Fiengo)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 1, litra a), i Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald (EFT L 194, s. 39), som ændret ved Rådets direktiv 91/156/EØF af 18. marts 1991 (EFT L 78, s. 32) — national lovgivning, der udelukker jord og sten, der er opgravet og beregnet på genanvendelse, fra direktivets anvendelsesområde

Konklusion

- 1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald, som ændret ved Rådets direktiv 91/156/EØF af 18. marts 1991, i det omfang artikel 10 i lov nr. 93 af 23. marts 2001 om miljø samt artikel 1, stk. 17 og 19, i lov nr. 443 af 21. december 2001 om bemyndigelse til regeringen med hensyn til infrastruktur og produktionsanlæg af strategisk betydning samt øvrige tiltag med henblik på nye produktionsaktiviteter fra de nationale affaldsbestemmelser anvendelsesområde har udelukket jord og sten, der er opgravet og bestemt til genanvendelse ved genopfyldning, opfyldning, inddæmning og til formaling, med undtagelse af materialer fra forurenede områder og inddæmmede landområder med en forureningsgrad, der overstiger de i gældende lovgivning fastsatte grænser.
- 2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 182 af 23.7.2005.

**Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 18. december 2007
— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod
Den Italienske Republik**

(Sag C-195/05) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — miljø — direktiv 75/442/EØF og 91/156/EØF — begrebet »affald« — fødevarerester hidrørende fra landbrugsfødevarerindustrien, bestemt til fremstilling af dyrefoder — restprodukter hidrørende fra tilberedelse i køkkener, tiltænkt internater for selskabsdyr)

(2008/C 51/12)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Konstantinidis, som befuldmægtiget, og avvocato G. Bambara)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved I.M. Braguglia, som befuldmægtiget, og avvocato dello Stato G. Fiengo)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 1, litra a), i Rådets direktiv 75/442 af 15. juli 1975 om affald (EFT L 194, s. 39), som ændret ved Rådets direktiv 91/156/EØF af 18. marts 1991 (EFT L 78, s. 32) — national lov, der udelukker visse typer af affald fra direktivets anvendelsesområde

Konklusion

- 1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 1, litra a), i Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald, som ændret ved Rådets direktiv 91/156/EØF af 18. marts 1991,
 - idet den har fastsat retningslinjer med virkning for hele sit nationale område, der bl.a. udførligt fremgår af miljøministeriets cirkulære af 28. juni 1999 om forklarende bemærkninger vedrørende definitionen af begrebet affald og ved sundhedsministeriets meddelelse af 22. juli 2002 om instrukser vedrørende det sundhedshygiejniske område hvad angår anvendelse i dyrefoder af materialer og biprodukter hidrørende fra landbrugsfødevarerindustrien, med henblik på fra anvendelsesområdet for lovgivningen om affald at udelukke fødevarerester hidrørende fra landbrugsfødevarerindustrien, bestemt til fremstilling af dyrefoder, og

— idet den ved artikel 23 i lov nr. 179 af 31. juli 2002 om miljø fra anvendelsesområdet for lovgivningen om affald har udelukket restprodukter hidrørende fra tilberedelse i køkkener af alle former for holdbare, kogte eller rå fødevarer, der endnu ikke indgår i distributionskæden for fødevarer, tiltænkt internater for selskabsdyr.

2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 182 af 23.7.2005.

**Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 18. december 2007
— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod
Den Italienske Republik**

(Sag C-263/05) (¹)

(Traktatbrud — miljø — direktiv 75/442/EØF og 91/156/EØF — begrebet »affald« — stoffer og genstande beregnet til bortskaffelses- og nyttiggørelsesoperationer — produktionsrester, der kan genanvendes)

(2008/C 51/13)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Konstantinidis og L. Cimaglia, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved I.M. Braguglia, som befuldmægtiget, og avocat G. Fiengo)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 1, litra a), i Rådets direktiv 75/442 af 15. juli 1975 om affald (EFT L 194, s. 39), som ændret ved Rådets direktiv 91/156/EØF af 18. marts 1991 (EFT L 78, s. 32) — national lov, hvorefter visse stoffer og genstande, der er beregnet til bortskaffelses- og nyttiggørelsesoperationer, samt visse rester fra produktion, som indehaveren skiller sig af med eller agter at skille sig af med, er undtaget fra direktivets anvendelsesområde.

Konklusion

1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 1, litra a), i Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald, som ændret ved Rådets direktiv 91/156/EØF af 18. marts 1991 samt ved Kommissionens afgørelse 96/350/EF af 24. maj 1996, idet den har vedtaget og opretholdt artikel 14 i lovdekret nr. 138 om hasteforanstaltninger på området for beskatning, privatisering og styring af medicinudgifter samt støtte til økonomien i ugunstigt stillede områder af 8. juli 2002, der senere er ændret til lov nr. 178 af 8. august 2002, hvori det er fastsat, at dels stoffer eller genstande, der er beregnet til affaldsbortskaffelses- eller nyttiggørelsesoperationer, der ikke er udtrykkeligt nævnt i B og C til lovdekret nr. 22/97, dels genstande, stoffer eller materialer, der udgør rester fra produktion, som indehaveren agter at skille sig af med eller er forpligtet til at skille sig af med — hvis disse kan genbruges og faktisk genbruges i et produktions- eller forbrugskredsløb, forudsat at de ikke undergår nogen forudgående behandling og ikke medfører skade for miljøet, eller hvis de undergår en sådan forudgående behandling, når behandlingen ikke udgør en af de nyttiggørelsesoperationer, der er opført i bilag C til lovdekret nr. 22/97 — er udelukket fra anvendelsesområdet for lovdekret nr. 22 af 5. februar 1997 om gennemførelse af direktiv 91/156/EØF om affald, direktiv 91/689/EØF om farligt affald og direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald.

2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 217 af 3.9.2005.

**Domstolens dom (Store Afdeling) af 11. december 2007 —
Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie mod
R.N.G. Eind (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad
van State, Nederlandene)**

(Sag C-291/05) (¹)

(Fri bevægelighed for personer — arbejdstagere — opholdsret for et familiemedlem, der er statsborger i et tredjeland — arbejdstagerens tilbagevenden til den medlemsstat, hvori han er statsborger — oprindelsesmedlemsstatens forpligtelse til at give opholdstilladelse til familiemedlemmet — spørgsmålet, om der gælder en sådan forpligtelse i tilfælde, hvor arbejdstageren ikke udfører reelt og faktisk arbejde)

(2008/C 51/14)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie

Sagsøgt: R.N.G. Eind

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Nederlandse Raad van State — fortolkning af artikel 10 i Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet (EFT 1968, s. 467) og Rådets direktiv 90/364/EØF af 28. juni 1990 om opholdsret (EFT L 1800, s. 26) — fortolkning af artikel 18 EF — opholdsret for et familiemedlem, der er statsborger i et tredjeland — spørgsmålet, om der består en sådan ret, når arbejdstageren ikke har reelt og faktisk arbejde — arbejdstagerens tilbagevenden til sin hjemstat — ingen opholdsret i denne stat for familiemedlemmet

Konklusion

- 1) I en situation, hvor en fællesskabsarbejdstager vender tilbage til den medlemsstat, hvori han er statsborger, pålægger fællesskabsretten ikke myndighederne i denne stat at give en tredjelandsstatsborger, som er familiemedlem til denne arbejdstager, en ret til indrejse og ophold, alene af den grund, at den pågældende tredjelandsstatsborger i den værtsmedlemsstat, hvor arbejdstageren havde lønnet beskæftigelse, havde en gyldig opholdstilladelse, der var udstedt i henhold til artikel 10 i Rådets forordning nr. 1612/68/EØF af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet, som ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 2434/92 af 27. juli 1992.
- 2) En tredjelandsstatsborger, der er familiemedlem til en arbejdstager, der vender tilbage til den medlemsstat, hvori han er statsborger, efter at have udført lønnet beskæftigelse i en anden medlemsstat, har i medfør af artikel 10, stk. 1, litra a), i forordning nr. 1612/68, som ændret ved forordning nr. 2434/92 af 27. juli 1992, hvilken bestemmelse finder analog anvendelse, ret til ophold i den medlemsstat, hvori arbejdstageren er statsborger, selv om denne sidstnævnte ikke udfører reelt og faktisk arbejde dér. Den omstændighed, at en tredjelandsstatsborger, der er familiemedlem til en fællesskabsstatsborger, ikke før den pågældende tog ophold i den værtsmedlemsstat, hvor arbejdstageren havde lønnet beskæftigelse, havde opholdsret i medfør af national ret i den medlemsstat, hvor arbejdstageren er statsborger, er irrelevant for bedømmelsen af denne statsborgers ret til at opholde sig i denne sidstnævnte stat.

(¹) EUT C 296 af 26.11.2005.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 18. december 2007 — Laval un Partneri Ltd mod Svenska Byggnadsarbetareförbundet, Svenska Byggnadsarbetareförbundets avd. 1, Byggettan, Svenska Elektrikerförbundet (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbetsdomstolen — Sverige)

(Sag C-341/05) (¹)

(Fri udveksling af tjenesteydelser — direktiv 96/71/EF — udstationering af arbejdstagere på byggeområdet — national lovgivning, der fastsætter arbejds- og ansættelsesvilkårene på de områder, der er nævnt i artikel 3, stk. 1, første afsnit, litra a)-g), bortset fra mindsteløn — kollektiv overenskomst på byggeområdet, hvis bestemmelser fastsætter mere favorable vilkår eller vedrører andre områder — fagforeningernes mulighed for ved hjælp af kollektive kampskridt at forsøge at tvinge virksomheder, der har hjemsted i andre medlemsstater, til at forhandle fra sag til sag for at fastsætte lønniveauet for arbejdstagerne og til at tiltræde den kollektive overenskomst på byggeområdet)

(2008/C 51/15)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Arbetsdomstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Laval un Partneri Ltd

Sagsøgt: Svenska Byggnadsarbetareförbundet, Svenska Byggnadsarbetareförbundets avd. 1, Byggettan, Svenska Elektrikerförbundet

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Arbetsdomstolen — fortolkning af artikel 12 EF og 49 EF samt af artikel 3, stk. 1, artikel 3, stk. 7, artikel 3, stk. 8, artikel 3, stk. 10, og artikel 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser (EFT L 18, s. 1) — kollektive aktioner over for et byggefirma, som har udstationeret arbejdstagere i en anden medlemsstat end firmaets hjemstat, og som ikke har underskrevet en kollektiv overenskomst i den stat, hvortil der er sket udstationering

Konklusion

- 1) Artikel 49 EF og artikel 3 i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser skal fortolkes således, at de er til hinder for, at en fagforening i en medlemsstat, hvor arbejds- og ansættelsesvilkårene på de områder, der er nævnt i direktivets artikel 3, stk. 1, første afsnit, litra a)-g), er fastsat i lovgivningen, bortset fra bestemmelser om mindsteløn, gennem kollektive kampskridt i form af en blokade af byggepladser, som det er tilfældet i hovedsagen, forsøger at få en tjenesteyder, der har hjemsted i en anden medlemsstat, til at indlede forhandlinger om lønniveauet til de udstationerede arbejdstagere samt at tiltræde en kollektiv overenskomst, hvis bestemmelser på visse af de nævnte områder fastsætter mere fordelagtige betingelser end dem, der følger af den relevante lovgivning, mens andre vedrører områder, der ikke er nævnt i direktivets artikel 3.
- 2) Artikel 49 EF og 50 EF er til hinder for, at det forbud, der i en medlemsstat gælder for fagforeningerne mod at iværksætte kollektive kampskridt, der har til formål at ophæve en, mellem andre parter indgået, kollektiv overenskomst, betinges af, at kampskridtene iværksættes i anledning af arbejds- og ansættelsesvilkår, som den nationale lov finder direkte anvendelse på.

(¹) EUT C 281 af 12.11.2005.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 18. december 2007 — Doris Habelt (sag C-396/05), Martha Möser (sag C-419/05) og Peter Wachter (sag C-450/05) mod Deutsche Rentenversicherung Bund (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sozialgericht Berlin, Landessozialgericht Berlin-Brandenburg (Tyskland))

(Forenede sager C-396/05, C-419/05 og C-450/05) (¹)

(Social sikring — forordning (EØF) nr. 1408/71 — bilag III og VI — fri bevægelighed for personer — artikel 18 EF, 39 EF og 42 EF — ydelser ved alderdom — bidragsperioder tilbagelagt uden for Forbundsrepublikken Tysklands område — manglende mulighed for eksport)

(2008/C 51/16)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Sozialgericht Berlin, Landessozialgericht Berlin-Brandenburg

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Doris Habelt (sag C-396/05), Martha Möser (sag C-419/05) og Peter Wachter (sag C-450/05)

Sagsøgt: Deutsche Rentenversicherung Bund

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Sozialgericht Berlin — fortolkning af EF-traktatens artikel 42 — gyldigheden af bilag VI. C. Tyskland, punkt 1, til forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996 (EFT L 28, s. 1) — afslag på udbetaling af tysk alderspension for beskæftigelsesperioder tilbagelagt mellem 1939 og 1945 i Sudetenland, meddelt en tysk statsborger, der har flyttet sin bopæl til Belgien

Konklusion

- 1) Bestemmelserne i bilag VI, afsnit C, der har overskriften »Tyskland«, nr. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996, er uforenelige med den frie bevægelighed for personer, og navnlig med artikel 42 EF, for så vidt som bestemmelserne giver adgang til, under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende, med henblik på overførsel af alderspension, at underlægge hensyntagen til bidragsperioder, der er tilbagelagt mellem 1937 og 1945 på de dele af området, hvor Det Tredje Riges sociale sikringslovgivning fandt anvendelse, men som befinder sig uden for Forbundsrepublikken Tysklands område, en betingelse om, at modtageren har bopæl i denne medlemsstat.
- 2) Bestemmelserne i bilag III, afsnit A, nr. 35, der har overskriften »Tyskland-Østrig«, litra e), og bilag III, afsnit B, nr. 35, der har overskriften »Tyskland-Østrig«, til forordning nr. 1408/71, med senere ændringer, er uforenelige med artikel 39 EF og 42 EF, for så vidt som disse bestemmelser giver adgang til, under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede, hvor den berettigede har bopæl i Østrig, med henblik på overførsel af alderspension, at underlægge hensyntagen til bidragsperioder tilbagelagt i Rumænien mellem 1953 og 1970 i henhold til lov om pensionsrettigheder optjent ved bidrag i udlandet (Fremdrentengesetz) en betingelse om, at modtageren har bopæl på Forbundsrepublikken Tysklands område.
- 3) Bestemmelserne i bilag VI, afsnit C, der har overskriften »Tyskland«, nr. 1, til forordning nr. 1408/71, med senere ændringer, er uforenelige med den frie bevægelighed for personer og navnlig med artikel 42 EF, for så vidt som disse bestemmelser giver adgang til, under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede, med henblik på overførsel af alderspension, at underlægge hensyntagen til bidragsperioder tilbagelagt i Rumænien mellem 1953 og 1970 i henhold til lov om pensionsrettigheder optjent ved bidrag i udlandet en betingelse om, at modtageren har bopæl på Forbundsrepublikken Tysklands område.

(¹) EUT C 22 af 28.1.2006 og EUT C 74 af 25.3.2006.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 11. december 2007 — International Transport Workers' Federation, Finnish Seamen's Union mod Viking Line ABP, Ou Viking Line Eesti (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal (Civil Division) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-438/05) ⁽¹⁾

(Søtransport — etableringsret — grundlæggende rettigheder — formålene med Fællesskabets socialpolitik — kollektive kampskridt, som en fagforening eller et fagforbund indleder mod en privat virksomhed — kollektiv overenskomst, der kan afskrække en virksomhed fra at udflage et skib til en anden medlemsstat)

(2008/C 51/17)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal (Civil Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: International Transport Workers' Federation, Finnish Seamen's Union

Sagsøgte: Viking Line ABP, Ou Viking Line Eesti

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Court of Appeal, Civil Division — fortolkning af artikel 43 EF og af Rådets forordning (EØF) nr. 4055/86 af 22. december 1986 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser på søtransportområdet (EFT L 378, s. 1) — kollektiv aktion, som en fagforening efter et fagforbund indleder mod en privat virksomhed, for at tvinge denne til at tilslutte sig en kollektiv overenskomst, hvorved det bliver uinteressant for virksomheden at udflage et skib til en anden medlemsstat — anvendeligheden af artikel 43 EF og/eller forordning nr. 4055/86 i henhold til EF-traktatens afsnit XI og dommen i sag C-67/96, »Albany« — en virksomheds mulighed for at påberåbe sig bestemmelserne i artikel 43 EF og/eller forordning nr. 4055/86 mod en anden virksomhed, herunder en fagforening eller et fagforbund vedrørende dens kollektive aktion

Konklusion

1) Artikel 43 EF skal fortolkes således, at kollektive kampskridt, som en fagforening eller et fagforbund indleder mod en privat virksomhed for at tvinge denne til at tilslutte sig en kollektiv overenskomst, hvis indhold bevirker, at virksomheden afskrækkes fra at gøre brug af etableringsfriheden, ikke principielt falder uden for denne artikels anvendelsesområde.

2) Artikel 43 EF tillægger en privat virksomhed rettigheder, som kan gøres gældende over for en fagforening eller et fagforbund.

3) Artikel 43 EF skal fortolkes således, at kollektive kampskridt som dem, der er genstand for hovedsagen, der indledes for at tvinge en virksomhed, der har hjemsted i en bestemt medlemsstat, til at tilslutte sig en kollektiv overenskomst med en fagforening i denne stat og til at anvende de vilkår, der er fastsat i denne overenskomst, på arbejdstagerne i et af virksomhedens datterselskaber, der har hjemsted i en anden medlemsstat, er restriktioner som omhandlet i denne artikel.

Disse restriktioner kan i princippet begrundes med henvisning til et tvingende alment hensyn, såsom hensynet til beskyttelse af arbejdstagere, på den betingelse, at det godtgøres, at de er egnede til at sikre gennemførelsen af det pågældende mål, og at de ikke går videre end, hvad der er nødvendigt for at nå det.

⁽¹⁾ EUT C 60 af 11.3.2006.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 13. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-465/05) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — fri udveksling af tjenesteydelser — etableringsret — erhvervet som sikkerhedsvagt — private vagttjenester — aflæggelse af troskabsed til Den Italienske Republik — tilladelse fra præfekten — driftssted — minimumskrav til antal ansatte — sikkerhedsstillelse — administrativ kontrol af de leverede tjenesteydelser)

(2008/C 51/18)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved E. Traversa og E. Montaguti, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved I.M. Braguglia, som befuldmægtiget, og avocat D. Del Gaizo)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 43 EF og 49 EF — betingelser for at yde virksomhed som privat sikkerhedsmedarbejder — pligt til at aflægge troskabsed til Den Italienske Republik — pligt til at opnå statslig tilladelse

Konklusion

1) Idet Den Italienske Republik i den italienske konsoliderede lov om offentlig sikkerhed (Testo unico delle leggi di pubblica sicurezza), der er godkendt ved kongeligt dekret nr. 773 af 18. juni 1931, som ændret, har fastsat, at

— virksomhed som privat sikkerhedsvagt alene kan udøves, såfremt der forinden er afgivet troskabsed til Den Italienske Republik, har den tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 43 EF og 49 EF

— privat vagtvirksomhed kun kan udøves af tjenesteydere, som er etableret i andre medlemsstater, såfremt der er meddelt tilladelse med territorial gyldighed fra præfekten, uden at der tages hensyn til de forpligtelser, som disse tjenesteydere allerede skal opfylde i deres oprindelsesmedlemsstat, har den tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 49 EF

— tilladelsen har begrænset territorial gyldighed, og udstedelsen er betinget af, hvor mange og hvor store de allerede eksisterende vagtselskaber er på det omhandlede område, har den tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 43 EF og 49 EF

— de private vagtselskaber skal have driftssted i hver provins, hvor de udøver virksomhed, har den tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 49 EF

— virksomhedernes personale individuelt skal have tilladelse til at arbejde som vagt, uden at der tages hensyn til den kontrol eller de undersøgelser, der allerede er gennemført i oprindelsesmedlemsstaten, har den tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 49 EF

— vagtselskaberne skal anvende et minimums- og/eller maksimumsantal ansatte for at kunne blive autoriseret, har den tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 43 EF og 49 EF

— vagtselskaberne skal stille sikkerhed hos den lokale repræsentant for den statslige finansforvaltning, har den tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 43 EF og 49 EF

— prisen for de private vagtjenester fastsættes i tilladelsen fra præfekten i henhold til en forudbestemt variationsmargen, har den tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 49 EF.

2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 60 af 11.3.2006.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 18. december 2007 — Fazenda Pública — Director Geral das Alfândegas mod ZF Zefeser — Importação e Exportação de Produtos Alimentares Lda (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal Administrativo, Portugal)

(Sag C-62/06) (¹)

(Forordning (EØF) nr. 1697/79 — artikel 3 — efteropkrævning af importafgifter — handling, der vil kunne undergives strafferetlig forfølgning — myndighed, der er kompetent til at vurdere handlingen)

(2008/C 51/19)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fazenda Pública — Director Geral das Alfândegas

Sagsøgt: ZF Zefeser — Importação e Exportação de Produtos Alimentares Lda

Procesdeltager: Ministério Público

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Supremo Tribunal Administrativo — fortolkning af artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 1697/79 af 24.7.1979 om efteropkrævning af import- eller eksportafgifter, der ikke er opkrævet hos debitor for varer, der er angivet til en toldprocedure, som medfører en forpligtelse til at betale sådanne afgifter (EFT L 197, s. 1) — »en handling, der vil kunne undergives strafferetlig forfølgning« — begreb og subsumption

Konklusion

Kvalificeringen af en handling som »en handling, der vil kunne undergives strafferetlig forfølgning«, som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 1697/79 af 24. juli 1979 om opkrævning af import- og eksportafgifter, der ikke er opkrævet hos debitor for varer, der er angivet til en toldprocedure, som medfører en forpligtelse til at betale sådanne afgifter, tilkommer de kompetente toldmyndigheder, der nøjagtigt skal fastsætte den pågældende import- eller eksportafgift.

(¹) EUT C 86 af 8.4.2006.

**Domstolens dom (Anden Afdeling) af 18. december 2007
— Roderich Weissenfels mod Europa-Parlamentet**

(Sag C-135/06 P) ⁽¹⁾

(Appel — løn — børnetilskud — fradrag af tillæg af samme art fra anden side — fuld prøvelsesret — tvister, der angår pengebeløb)

(2008/C 51/20)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Roderich Weissenfels (ved Rechtsanwalt G. Maximini)

Den anden part i appelsagen: Europa-Parlamentet (ved L.G. Knudsen, M. Ecker og U. Rösslein, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel iværksat til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Første Afdeling) den 25. januar 2006 i sag T-33/04, Roderich Weissenfels mod Parlamentet, hvorved Retten ikke gav appellanten medhold i sin påstand om annullation af Parlamentets afgørelse af 26. juni 2003, hvorefter der i det dobbelte børnetilskud, sagsøgeren får udbetalt i henhold til tjenstemandsvedtægtens artikel 67, stk. 3, skal fratrækkes et tillæg af samme art, der oppebæres fra anden side — betingelser for anvendelse af bestemmelsen om forbud mod kumulation i tjenstemandsvedtægtens artikel 67, stk. 2 — begrebet »tillæg af samme art«

Konklusion

- 1) Den af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans afsagte dom af 25. januar 2006, Weissenfels mod Parlamentet (sag T-33/04), ophæves.
- 2) Europa-Parlamentets afgørelse af 26. juni 2003 og af 28. april 2004 annulleres.
- 3) Europa-Parlamentet betaler Roderich Weissenfels de børnetilskud, som han burde have oppebåret fra den 1. juli 2003, med renter efter loven.
- 4) Europa-Parlamentet bærer sine egne omkostninger og betaler Roderich Weissenfels' omkostninger ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans og De Europæiske Fællesskabers Domstol.

⁽¹⁾ EUT C 108 af 6.5.2006.

**Domstolens dom (Store Afdeling) af 11. december 2007 —
Skoma-Lux sro mod Celní ředitelství Olomouc (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Krajský soud i Ostrava — Den Tjekkiske Republik)**

(Sag C-161/06) ⁽¹⁾

(Akten vedrørende vilkårene for tiltrædelse af Den Europæiske Union — artikel 58 — fællesskabsbestemmelser — ikke oversat til en medlemsstats sprog — mulighed for at anvende bestemmelserne)

(2008/C 51/21)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Krajský soud i Ostrava

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Skoma-Lux sro

Sagsøgt: Celní ředitelství Olomouc

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Krajský soud i Ostrava (Den Tjekkiske Republik) — fortolkning af artikel 58 i Akt vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union (EFT L 236, s. 33) — tjekkisk importør pålagt en bøde for en toldangivelse med urigtige oplysninger i henhold til forordning (EØF) nr. 2454/93, som ikke forinden var blevet offentliggjort på tjekkisk i EU-tidende

Konklusion

- 1) Artikel 58 i akten vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union, er til hinder for, at forpligtelser i fællesskabslovgivningen gøres gældende over for borgerne i en ny medlemsstat, når denne lovgivning ikke er blevet offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende på denne medlemsstats sprog, skønt dette sprog er et officielt sprog i Den Europæiske Union, og selv om disse borgere på anden vis kunne have gjort sig bekendt med denne lovgivning.

2) Domstolen har foretaget en fortolkning af fællesskabsretten som omhandlet i artikel 234 EF ved at fastslå, at en fællesskabsforordning, som ikke er offentliggjort på en medlemsstats sprog, ikke kan gøres gældende over for borgerne i denne stat.

(¹) EUT C 154 af 1.7.2006.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 13. december 2007 — Kongeriget Spanien mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-184/06) (¹)

(Fiskeri — forordning (EF) nr. 51/2006 — fordeling af fangstkvoter mellem medlemsstaterne — tiltrædelsesakten for Kongeriget Spanien — overgangsperiodens udløb — betingelse om relativ stabilitet — princippet om forbud mod forskelsbehandling — nye fiskerimuligheder)

(2008/C 51/22)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (ved N. Diaz Abad, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved A. De Gregorio Merino og A. Westerhof Löfflerova, som befuldmægtigede)

Intervenant til støtte for sagsøgte: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved T. van Rijn og F. Jimeno Fernández, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Annulering af Rådets forordning (EF) nr. 51/2006 af 22. december 2005 om fastsættelse for 2006 af fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EF-farvande og for EF-fartøjer i andre farvande, som er omfattet af fangstbegrænsninger (EUT L 16, s. 1) — forskelsbehandling — anvendelse af artikel 20, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik (EFT L 358, s. 59)

Konklusion

1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.

2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.

3) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 154 af 1.7.2007.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 18. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien

(Sag C-186/06) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 79/409/EØF — beskyttelse af vilde fugle — område, der kan overrisles, ved kanalen Segarra-Garrigues (Lérida))

(2008/C 51/23)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D. Recchia og A. Alcover San Pedro, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien (ved F. Díez Moreno, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 2, artikel 3 og artikel 4, stk. 1 og 4, i Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle (EFT L 103, s. 1) — overrislingsprojekt for det område, der kan overrisles, ved kanalen Segarra-Garrigues (Lérida)

Konklusion

1) Kongeriget Spanien har, idet det har tilladt overrislingsprojektet for det område, der kan overrisles, ved kanalen Segarra-Garrigues i Lérida-provinsen (Catalonien), tilsidesat sin forpligtelse i henhold til artikel 4, stk. 4, første punktum, i Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle til at træffe egnede foranstaltninger med henblik på at undgå de ulovlige forstyrrelser i de af dette projekt berørte områder, som skulle have været udlagt som særligt beskyttede områder.

2) I øvrigt frifindes Kongeriget Spanien.

3) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 154 af 1.7.2006.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 18. december 2007 — Cementbouw Handel & Industrie BV mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-202/06 P) ⁽¹⁾

(Appel — konkurrence — forordning (EØF) nr. 4064/89 — Kommissionens kompetence — anmeldelse af en fusion af fællesskabsdimension — de tilsagn, der tilbydes af parterne — indflydelse på Kommissionens kompetence — tilladelse betinget af visse tilsagn — proportionalitetsprincippet)

(2008/C 51/24)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Cementbouw Handel & Industrie BV (ved advokaten W. Knibbeler, O.W. Brouwer og P.J. Kreijger)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved E. Grippini Fournier, A. Nijenhuis og A. Whelan, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Fjerde Udvidede Afdeling) den 23. februar 2006 i sag T-282/02, Cementbouw Handel & Industrie mod Kommissionen, hvorved Retten undlod at tage en annullationspåstand til følge angående Kommissionens beslutning K(2002) 2315 endelig udg. af 26. juni 2002 om en procedure i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 — Haniel/Cementbouw/JV (CVK), hvorved den fusion, hvorved Franz Haniel & Cie GmbH og Cementbouw Handel & Industrie BV i overensstemmelse med fusionsforordningens artikel 3, stk. 1, litra b), har erhvervet fælles kontrol med virksomheden CVK, erklæredes forenelig med fællesmarkedet og EØS-aftalen på betingelse af, at visse tilsagn respekteredes med henblik på at ændre situationen, hvorefter der forelå en dominerende stilling på det nederlandske marked for materialer til brug for konstruktion af bærende vægge, hvilket udgjorde en urigtig fortolkning af artikel 1, 2 og artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 af 21. december 1989 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EFT L 395, s. 1) og artikel 8, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1310/97 af 30. juni 1997 om ændring af forordning (EØF) nr. 4064/89 (EFT L 180, s. 1) — tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Cementbouw Handel & Industrie BV betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 178 af 29.7.2006.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 18. december 2007 — Asociación Profesional de Empresas de Reparto y Manipulado de Correspondencia mod Administración General del Estado (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo — Spanien)

(Sag C-220/06) ⁽¹⁾

(Offentlige kontrakter — liberalisering af posttjenester — direktiv 92/50/EØF og 97/67/EF — artikel 43 EF, 49 EF og 86 EF — nationale bestemmelser, der tillader de offentlige myndigheder uden om bestemmelserne om indgåelse af offentlige kontrakter at indgå aftaler med et offentligt selskab, som er den befordringspligtige postvirksomhed i den berørte medlemsstat, om levering af sådanne posttjenester, som er omfattet af eneret, og sådanne, som ikke er omfattet af en sådan ret)

(2008/C 51/25)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Asociación Profesional de Empresas de Reparto y Manipulado de Correspondencia

Sagsøgt: Administración General del Estado

Sagens genstand

Anmodning om præjudicielle afgørelse — Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo — fortolkning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet (EFT L 15, s. 14), som ændret ved direktiv 2002/39/EF (EFT L 176, s. 21) — aftale, der uden anvendelse af reglerne om indgåelse af offentlige kontrakter er indgået mellem et organ under centraladministrationen og et selskab med offentlig kapital, og som navnlig vedrører ydelse af posttjenester, inklusive tjenester, der ikke er forbeholdt leverandørerne af forsyningspligtige ydelser

Konklusion

- 1) Fællesskabsretten skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for bestemmelser i en medlemsstat, der tillader de offentlige myndigheder uden for reglerne om offentlige kontrakter at betro levering af

posttjenester, som i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet er omfattet af eneret, til et offentligt aktieselskab, hvis aktiekapital er 100 % ejet af offentlige myndigheder, og som i denne stat er den befordringspligtige postvirksomhed.

- 2) Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler, som ændret ved Kommissionens direktiv 2001/78/EF af 13. september 2001, skal fortolkes således, at det er til hinder for bestemmelser i en medlemsstat, der tillader de offentlige myndigheder uden for reglerne om offentlige kontrakter at betro levering af posttjenester, som ikke er omfattet af en eneret i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i direktiv 97/67, til et offentligt aktieselskab, hvis aktiekapital er 100 % ejet af offentlige myndigheder, og som i denne stat er den befordringspligtige postvirksomhed, for så vidt som de aftaler, hvorpå disse bestemmelser finder anvendelse,

— når det relevante tærskelbeløb som fastsat i artikel 7, stk. 1, i direktiv 92/50, som ændret ved direktiv 2001/78, og

— udgør aftaler i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 1, litra a), i direktiv 92/50, som ændret ved direktiv 2001/78, som er indgået skriftligt og er gensidigt bebyrdende,

hvilket det påhviler den forelæggende ret at kontrollere.

- 3) Artikel 43 EF, 49 EF og 86 EF samt ligebehandlingsprincippet, princippet om forbud mod forskelsbehandling på grundlag af nationalitet og princippet om gennemskuellighed skal fortolkes således, at de er til hinder for bestemmelser i en medlemsstat, der tillader de offentlige myndigheder uden for reglerne om offentlige kontrakter at betro levering af posttjenester, som ikke er omfattet af en eneret i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i direktiv 97/67, til et offentligt aktieselskab, hvis aktiekapital er 100 % ejet af offentlige myndigheder, og som i denne stat er den befordringspligtige postvirksomhed, for så vidt som de aftaler, hvorpå disse bestemmelser finder anvendelse,

— ikke når det relevante tærskelbeløb, som fastsat i artikel 7, stk. 1, i direktiv 92/50, som ændret ved direktiv 2001/78, og

— ikke faktisk udgør en ensidig administrativ retsakt, der alene pålægger den befordringspligtige postvirksomhed forpligtelser, og som adskiller sig mærkbart fra de kommercielle betingelser, der normalt tilbydes af denne virksomhed,

hvilket det påhviler den forelæggende ret at kontrollere.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 13. december 2007 — United Pan-Europe Communications Belgium SA, Coditel Brabant SPRL, Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutélé) og Wolu TV ASBL mod État belge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État (Belgien))

(Sag C-250/06) ⁽¹⁾

(Artikel 49 EF — fri udveksling af tjenesteydelser — national lovgivning, hvorefter kabeldistributører pålægges at udsende programmer, som udsendes af visse private radio- og tv-føretagender («must carry») — restriktion — tvingende alment hensyn — bevarelse af pluralisme i en tosproget region)

(2008/C 51/26)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: United Pan-Europe Communications Belgium SA, Coditel Brabant SPRL, Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutélé) og Wolu TV ASBL

Sagsøgt: État belge

Intervenienter til støtte for den anden part i sagen: BeTV SA, Tvi SA, Télé Bruxelles ASBL, Belgian Business Television SA, Media ad Infinitum SA og TV5-Monde

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Conseil d'État — fortolkning af EF-taktatens artikel 49 og 86 — begrebet »særlig rettighed« — forpligtigelse, som er pålagt en kabeldistributionsvirksomhed, til at udsende fjernsynsprogrammer, der udsendes af visse radio- og tv-føretagender, som hovedsageligt er hjemmehørende på det nationale territorium

Konklusion

Artikel 49 EF skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som pålægger kabeldistributører, der virker på det pågældende område i en medlemsstat, i medfør af en såkaldt »must carry«-forpligtelse at udsende fjernsynsprogrammer, der er udsendt af private radio- og tv-føretagender, som henhører under de offentlige myndigheder i denne stat, idet de er blevet udpeget af disse offentlige myndigheder, når denne lovgivning:

— varetager et mål af almen interesse såsom bevarelse, i medfør af samme stats kulturpolitik, af den pluralistiske karakter af udbuddet af fjernsynsprogrammer på dette område, og

⁽¹⁾ EUT C 178 af 29.7.2006.

— ikke er uforholdsmæssig i forhold til dette mål, hvilket indebærer, at den skal anvendes efter en gennemsigtig procedure, der er baseret på objektive, ikke-diskriminerende kriterier, som kendes på forhånd.

Det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve, om disse betingelser er opfyldt.

(¹) EUT C 212 af 2.9.2006.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 11. december 2007 — Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato mod Ente tabacchi italiani — ETI SpA, Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc. og Philip Morris International Management SA, og Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc. og Philip Morris International Management SA mod Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Ente tabacchi italiani — ETI SpA, og Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc. og Philip Morris International Management SA mod Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Amministrazione autonoma dei monopoli di Stato, Ente tabacchi italiani — ETI SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-280/06) (¹)

(Konkurrence — pålæggelse af sanktioner i tilfælde af virksomhedssuccession — princip om personligt ansvar — virksomheder, som sorterer under samme offentlige myndighed — national ret, som anvender Fællesskabets konkurrenceret som fortolkningskilde — præjudicielle spørgsmål — Domstolens kompetence)

(2008/C 51/27)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Sagsøgte: Ente tabacchi italiani — ETI SpA, Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc. og Philip Morris International Management SA

Sagsøgere: Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc. og Philip Morris International Management SA

Sagsøgte: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Ente tabacchi italiani — ETI SpA

Sagsøgere: Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc. og Philip Morris International Management SA

Sagsøgte: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Amministrazione autonoma dei monopoli di Stato, Ente tabacchi italiani — ETI SpA

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Consiglio di Stato — fortolkning af artikel 81 EF — kartel for salgsprisen på cigaretter i modstrid med den nationale konkurrencelovgivning — mulighed for at tilregne den juridiske person, som er en virksomheds økonomiske efterfølger, ansvaret for de overtrædelser, som virksomheden begik, før dens drift overgik til efterfølgeren

Konklusion

Artikel 81 EF ff. skal fortolkes således, at når en adfærd, som udgør én overtrædelse af konkurrencereglerne, er blevet begået af en enhed og derefter videreført indtil overtrædelsens ophør af en anden enhed, som efterfulgte den første, der ikke er ophørt med at eksistere, kan denne anden enhed, såfremt enhederne sorterer under samme offentlige myndighed, pålægges en sanktion for overtrædelsen i sin helhed, hvis det er godtgjort, at disse to enheder har været underlagt denne myndigheds kontrol.

(¹) EUT C 224 af 16.9.2006.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 18. december 2007 — Hans-Dieter Jundt og Hedwig Jundt mod Finanzamt Offenburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof (Tyskland))

(Sag C-281/06) (¹)

(Fri udveksling af tjenesteydelser — undervisningsvirksomhed, der udøves som bibeskæftigelse — »betalings«-begrebet — omkostningsgodtgørelse — lovgivning vedrørende skattefritagelse — betingelser — betaling erlagt af et indenlandsk universitet)

(2008/C 51/28)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Hans-Dieter Jundt og Hedwig Jundt

Sagsøgt: Finanzamt Offenburg

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse- Bundesfinanzhof — fortolkning af artikel 49 og 149 EF — bibeskæftigelse som lærer for en offentligretlig juridisk person (universitet) mod et vederlag, der må betragtes som en omkostningsgodtgørelse — national ordning, der kun indebærer skattefritagelse for et sådant vederlag, når det ydes af en offentligretlig juridisk person i medlemsstaten

Konklusion

- 1) *Undervisningsvirksomhed, som udøves af en skattepligtig i en medlemsstat, der er ansat af en offentlig juridisk person, i det foreliggende tilfælde et universitet, som er beliggende i en anden medlemsstat, henhører under anvendelsesområdet for artikel 49 EF, selv om virksomheden udøves som bibeskæftigelse og er af æres-hvervslignende karakter.*
- 2) *En restriktion for den frie udveksling af tjenesteydelser, som skyldes, at en national lovgivning forbeholder anvendelsen af en indkomstskattefritagelse for betaling, som erlægges af universiteter, dvs. offentlige juridiske personer, etableret på det indenlandske område, for undervisningsvirksomhed udøvet som bibeskæftigelse, men som nægter at anvende denne fritagelse, når betalingerne erlægges af et universitet etableret i en anden medlemsstat, er ikke begrundet i tvingende almene hensyn.*
- 3) *Den omstændighed, at medlemsstaterne er kompetente til selv at bestemme, hvorledes deres uddannelsessystem skal opbygges, er ikke egnet til at bringe en national lovgivning, som forbeholder fordelene ved en skattefritagelse for skattepligtige, som udøver deres virksomhed ansat af eller i opdrag for indenlandske offentlige universiteter, i overensstemmelse med fællesskabsretten.*

(¹) EUT C 224 af 16.9.2006.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 18. december 2007 — Société Pipeline Méditerranée et Rhône (SPMR) mod Administration des douanes et droits indirects, Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières (DNRED) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation, Frankrig)

(Sag C-314/06) (¹)

(Direktiv 92/12/EØF — punktafgifter — mineralolier — tab — afgiftsfritagelse — force majeure)

(2008/C 51/29)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Société Pipeline Méditerranée et Rhône (SPMR)

Sagsøgte: Administration des douanes et droits indirects, Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières (DNRED)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Cour de cassation — fortolkning af artikel 14, stk. 1, i Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed (EFT L 76, s. 1) — fritagelse for punktafgifter i henhold til en suspensionsordning for tab, der skyldes hændelige begivenheder eller force majeure eller produkternes art, under deres fremstilling, forarbejdning, oplagring og transport — spørgsmålet, om denne fritagelse kan anvendes ved tab af olie, der skyldes udslip fra og dernæst eksplosion af en olieledning, der drives af en godkendt oplagshaver

Konklusion

- 1) *Begrebet »force majeure« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 14, stk. 1, første punktum, i Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed, som ændret ved Rådets direktiv 94/74/EF af 22. december 1994, omfatter usædvanlige og uforudseelige omstændigheder, som den godkendte oplagshaver ikke har nogen indflydelse på, og hvis følger han ikke har kunnet undgå, også selv om han har udvist den fornødne påpasselighed. Betingelsen om, at den godkendte oplagshaver ikke har nogen indflydelse på omstændighederne, er ikke begrænset til omstændigheder, som er udefra kommende i forhold til den godkendte oplagshaver i materiel eller fysisk forstand, men omfatter også omstændigheder, som objektivt set unddrager sig hans kontrol, eller som ligger uden for hans ansvarssfære.*
- 2) *Et tab, som vedrører en del af nogle varer, der er lækket fra en olieledning, og skyldes varernes flydende beskaffenhed og egenskaberne ved den jord, som de er løbet ud på, som har været til hinder for, at de kunne opsamles, kan ikke betragtes som »tab, der [sker] som følge af varernes art« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 14, stk. 1, andet punktum, i direktiv 92/12, som ændret ved direktiv 94/74.*

(¹) EUT C 224 af 16.9.2006.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 13. december 2007 — Bayerischer Rundfunk, Deutschlandradio, Hessischer Rundfunk, Mitteldeutscher Rundfunk, Norddeutscher Rundfunk, Radio Bremen, Rundfunk Berlin-Brandenburg, Saarländischer Rundfunk, Südwestrundfunk, Westdeutscher Rundfunk, Zweites Deutsches Fernsehen mod GEWA — Gesellschaft für Gebäudereinigung und Wartung mbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-337/06) ⁽¹⁾

(Direktiv 92/50/EØF og 2004/18/EF — offentlige tjenesteydelsesaftaler — offentlige radio- og tv-selskaber — ordregivende myndigheder — offentligretlige organer — betingelse om, at organets aktivitet »for mere end halvdelens vedkommende finansieres af staten«)

(2008/C 51/30)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Bayerischer Rundfunk, Deutschlandradio, Hessischer Rundfunk, Mitteldeutscher Rundfunk, Norddeutscher Rundfunk, Radio Bremen, Rundfunk Berlin-Brandenburg, Saarländischer Rundfunk, Südwestrundfunk, Westdeutscher Rundfunk, Zweites Deutsches Fernsehen

Sagsøgt: GEWA — Gesellschaft für Gebäudereinigung und Wartung mbH

Procesdeltager: Heinz W. Warnecke

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Oberlandesgericht Düsseldorf — fortolkning af artikel 1, stk. 9, andet afsnit, litra c), og artikel 16, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelsesktrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EFT L 134, s. 114) — tjenesteydelser vedrørende rengøring udbudt af en sammenslutning af radio- og tv-selskaber, der indirekte finansieres af staten, uden afholdelse af en formel europæisk kontraktindgåelsesprocedure

Konklusion

- 1) Artikel 1, litra b), andet afsnit, tredje led, første alternativ, i Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler skal fortolkes således, at offentlige radio- og tv-selskabers virksomhed, som de i hovedsagen omhandlede, for mere end halvdelens vedkommende finansieres af staten, når de for mere end halvdelens vedkommende finansieres ved en licens, som påhviler indehaveren af et radio- eller tv-apparat, og som pålægges, beregnes og opkræves efter regler som de i hovedsagen foreliggende.
- 2) Artikel 1, litra b), andet afsnit, tredje led, første alternativ, i direktiv 92/50 skal fortolkes således, at anvendelsen af kriteriet om, at organet skal »finansieres af staten«, ikke forudsætter staten eller andre offentlige myndigheders direkte indblanding ved sådanne organers indgåelse af en aftale som den i hovedsagen omhandlede, såfremt offentlige radio- og tv-selskabers virksomhed, som dem i hovedsagen, finansieres på den måde, der er redegjort for i forbindelse med behandlingen af det første spørgsmål.
- 3) Artikel 1, litra a), nr. iv), i direktiv 92/50 skal fortolkes således, at det kun er offentlige aftaler vedrørende de tjenesteydelser, der henvises til i denne bestemmelse, der er udelukket fra direktivets anvendelsesområde.

⁽¹⁾ EUT C 281 af 18.11.2006.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 18. december 2007 — Frigerio Luigi & C. Snc. mod Comune di Triuggio (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italien))

(Sag C-357/06) ⁽¹⁾

(Direktiv 92/50/EØF — offentlige tjenesteydelsesaftaler — national lovgivning, som begrænser tildelingen af kontrakter på lokale offentlige tjenesteydelser af økonomisk interesse til kapital-selskaber — forenelighed)

(2008/C 51/31)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Frigerio Luigi & C. Snc.

Sagsøgt: Comune di Triuggio

Procesdeltagere: Azienda Servizi Multisetoriali Lombardia — A.S. M.L. SpA

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — fortolkning af artikel 39, 43, 48 og 81 EF samt artikel 26, stk. 2, i Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler (EFT L 209, s. 1), af artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EFT L 134, s. 114), af artikel 9, stk. 1, i Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald (EFT L 194, s. 39), og artikel 7, stk. 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/12/EF af 5. april 2006 om affald (EFT L 114, s. 9) — fremgangsmåde for indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler — affaldsrenovation — nationale bestemmelser om at kun kapitalselskaber har tilladelse til håndtering og bortskaffelse af affald

Konklusion

Artikel 26, stk. 1 og 2, i Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler, som ændret ved Kommissionens direktiv 2001/78/EF af 13. september 2001, er til hinder for nationale bestemmelser som de i hovedsagen omhandlede, der forhindrer ansøgere eller bydende, som i henhold til lovgivningen i medlemsstaten har ret til at udføre den pågældende tjenesteydelse, herunder dem, som består af sammenslutninger af tjenesteydere, i at afgive bud i en procedure om indgåelse af en offentlig tjenesteydelsesaftale, hvis værdi overstiger den i direktiv 92/50 fastsatte tærskelværdi, alene med den begrundelse, at disse ansøgere eller bydende ikke har den retlige form, som svarer til en bestemt kategori af juridiske personer, nemlig et kapitalselskab. Det tilkommer den nationale retsinstans, under fuld udnyttelse af det skøn, den råder over i henhold til national ret, at fortolke og anvende de gældende nationale bestemmelser i overensstemmelse med fællesskabsretten, og hvis en sådan overensstemmende fortolkning ikke er mulig, har den nationale retsinstans pligt til at undlade at anvende enhver modstridende bestemmelse i national ret.

(¹) EUT C 281 af 18.11.2006.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 18. december 2007 — Cedilac SA mod Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal administratif de Lyon — Frankrig)

(Sag C-368/06) (¹)

(Sjette momsdirektiv — fradragret — principper om øjeblikkeligt fradrag og afgiftsneutralitet — overførsel af overskydende moms til følgende periode eller tilbagebetaling — enmånedsreglen — overgangsbestemmelser — opretholdelse af fritagelse)

(2008/C 51/32)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal administratif de Lyon

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Cedilac SA

Sagsøgt: Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunal administratif de Lyon — fortolkning af artikel 17 og artikel 18, stk. 4, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — metoder til udnyttelse af retten til fradrag af den merværdiafgift, der er indeholdt i prisen for afgiftspligtige transaktioner, når de tilladte fradrag overstiger det skyldige afgiftsbeløb for en afgiftsperiode — overførsel af det overskydende beløb til den følgende periode eller tilbagebetaling

Konklusion

Artikel 17 og artikel 18, stk. 4, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national foranstaltning som overgangsbestemmelserne, vedtaget i forbindelse med ophævelsen af en national undtagelsesbestemmelse, som er tilladt i medfør af samme direktivs artikel 28, stk. 3, litra d), såfremt det efterprøves af den nationale domstol, at denne foranstaltning i hvert tilfælde begrænser virkningerne af den nationale undtagelsesbestemmelse.

(¹) EUT C 281 af 18.11.2006.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 13. december 2007 — Asda Stores Ltd mod The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra VAT and Duties Tribunal, London — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-372/06) ⁽¹⁾

(EF-toldkodeksen — gennemførelsesforanstaltninger — forordning (EØF) nr. 2454/93 — bilag 11 — varers ikke-præferentielle oprindelse — fjernsynsmodtagere — begrebet »væsentlig bearbejdning eller forarbejdning« — værditilvækstkriteriet — gyldighed og fortolkning — associeringsaftalen EØF-Tyrkiet — afgørelse nr. 1/95 truffet af associeringsrådet — direkte virkning — fortolkning)

(2008/C 51/33)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

VAT and Duties Tribunal, London

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Asda Stores Ltd

Sagsøgt: The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Vat and Duties Tribunal, London — gyldigheden af bilag 11 til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253, s. 1) — fastsættelse af kriterier for en vares ikke-præferenceoprindelse — fjernsynsmodtagere fremstillet i Tyrkiet, hvori der er monteret billedrør med oprindelse i Kina eller Korea

Konklusion

- 1) Gennemgangen af det første spørgsmål har intet frembragt, som kan rejse tvivl om gyldigheden af bestemmelserne i kolonne 3 under position 8528 i den kombinerede nomenklatur, der er indeholdt i bilag 11 til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks.
- 2) Bestemmelserne i kolonne 3 under position 8528 i den kombinerede nomenklatur, der er indeholdt i bilag 11 til forordning nr. 2454/93, skal fortolkes således, at der ved beregningen af den værdi, som farvefjernsynene erhverver ved fremstillingen under de i hovedsagen nævnte omstændigheder, ikke skal foretages en særskilt bestemmelse af den ikke-præferentielle oprindelse af en bestemt del, såsom et chassis.
- 3) Bestemmelserne i artikel 44 i afgørelse nr. 1/95 truffet af Associeringsrådet EØF-Tyrkiet den 22. december 1995 om iværksættelse af slutfasen af toldunionen, sammenholdt med bestemmelserne i artikel 47, stk. 1, 2 og 3, i tillægsprotokollen, der blev undertegnet

den 23. november 1970 i Bruxelles og indgået, godkendt og bekræftet på Fællesskabets vegne ved Rådets forordning (EØF) nr. 2760/72 af 19. december 1972, og som er knyttet til aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet, der blev undertegnet den 12. september 1963 i Ankara af Republikken Tyrkiet, på den ene side, og af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater og Fællesskabet, på den anden side, og som blev indgået, godkendt og bekræftet på Fællesskabets vegne ved Rådets afgørelse 64/732/EØF af 23. december 1963, og bestemmelserne i artikel 45 og 46 i ovennævnte afgørelse nr. 1/95 har ikke direkte virkning ved de nationale domstole, således at den enkelte erhvervsdrivende ikke kan modsætte sig betalingen af antidumpingtold, som han ellers skulle betale, under henvisning til, at disse bestemmelser er tilsidesat.

- 4) Bestemmelserne i artikel 47 i afgørelse nr. 1/95 har direkte virkning, og de borgere, som de finder anvendelse på, kan påberåbe sig dem ved medlemsstaternes domstole. Bestemmelserne i artikel 47 i afgørelse nr. 1/95 skal fortolkes således, at de ikke indebærer noget krav om, at de erhvervsdrivende bliver gjort bekendt med de oplysninger, som de kontraherende parter, der har vedtaget antidumpingforanstaltninger, skal underrette dels Det Blandede Udvalg for Toldunionen om ifølge artikel 46 i afgørelse nr. 1/95, dels associeringsrådet ifølge tillægsprotokollens artikel 47, stk. 2.

⁽¹⁾ EUT C 294 af 2.12.2006.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 13. december 2007 — BATIG Gesellschaft für Beteiligung mbH mod Hauptzollamt Bielefeld (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-374/06) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — fiskale bestemmelser — harmonisering af lovgivningerne — direktiv 92/12/EF — punktafgiftspligtige varer — afgiftsmærker — varer, der uretmæssigt forlader en suspensionsordning — tyveri — overgang til forbrug i den medlemsstat, hvori tyveriet er begået — ikke godtgørelse for afgiftsmærker fra en anden medlemsstat, der allerede var anbragt på de stjalne varer)

(2008/C 51/34)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: BATIG Gesellschaft für Beteiligung mbH

Sagsøgt: Hauptzollamt Bielefeld

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Finanzgericht Düsseldorf — fortolkning af Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed (EFT L 76, s. 1) — en medlemsstat afslår at godtgøre betaling af tobaksbanderoler for tobaksvarer, der i en anden medlemsstat uretmæssigt er blevet taget ud af afgiftssuspensionsproceduren med den virkning, at den anden medlemsstat opkræver forbrugsafgifter — tyveri af cigaretter

Konklusion

Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 807/2003 af 14. april 2003 om tilpasning til afgørelse 1999/468/EF af bestemmelserne vedrørende de udvalg, der bistår Kommissionen i forbindelse med udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der er fastsat i retsakter vedtaget af Rådet efter høringsproceduren (enstemmighed), er ikke til hinder for en medlemsstats bestemmelser, som udelukker godtgørelse af det beløb, der er erlagt for erhvervelsen af afgiftsmærker i denne medlemsstat, når disse mærker er blevet anbragt på punktafgiftspligtige varer, inden deres overgang til forbrug i nævnte medlemsstat, varerne herefter er blevet stjålet i en anden medlemsstat, hvilket indebærer, at der skal betales punktafgift i denne anden medlemsstat, og det ikke godtgøres, at de stjalne varer ikke er blevet afsat i den medlemsstat, hvor afgiftsmærkerne er udstedt.

(¹) EUT C 326 af 30.12.2006.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 13. december 2007
— Landesanstalt für Landwirtschaft mod Franz Götz
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof
— Tyskland)

(Sag C-408/06) (¹)

(Sjette momsdirektiv — økonomisk virksomhed — afgiftspligtige personer — offentligtretlige organer — mælkekvotebørs — transaktioner gennemført af landbrugsinterventionsorganer og indkøbssammenslutninger — konkurrencefordrejning af en vis betydning — geografisk marked)

(2008/C 51/35)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Landesanstalt für Landwirtschaft

Sagsøgt: Franz Götz

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesfinanzhof — fortolkning af artikel 4, stk. 5, andet og tredje led, og af bilag D, punkt 7 og 12, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — faktura for tildeling af referencemængder for mælk uden særskilt angivelse af moms — bedømmelsen af, om et organ, der er oprettet af en tysk delstat med den opgave at formidle referencemængder for mælk til mælkeproducenterne, har status som afgiftspligtig

Konklusion

- 1) En mælkekvotebørs er hverken et landbrugsinterventionsorgan som omhandlet i artikel 4, stk. 5, tredje afsnit, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 2001/4/EF af 19. januar 2001, jf. sjette direktivs bilag D, nr. 7, eller en indkøbssammenslutning som omhandlet i sjette direktivs artikel 4, stk. 5, tredje afsnit, jf. sjette direktivs bilag D, nr. 12.
- 2) En mælkekvotebørs' fritagelse for afgift med hensyn til den virksomhed eller de transaktioner, som den foretager i sin egenskab af offentlig myndighed som omhandlet i artikel 4, stk. 5, i sjette direktiv 77/388, som ændret ved direktiv 2001/4, udgør ikke konkurrencefordrejning af en vis betydning, idet den i en situation som den i hovedsagen omhandlede ikke konfronteres med private erhvervsdrivende, der udbyder tjenesteydelser, som er i konkurrence med de offentlige tjenesteydelser. Da dette er tilfældet for enhver mælkekvotebørs, der udøver virksomhed i et givent overdragelsesområde, som er defineret af den pågældende medlemsstat, bemærkes, at dette område udgør det relevante geografiske marked ved afgørelsen af, om der foreligger en konkurrencefordrejning af en vis betydning.

(¹) EUT C 310 af 16.12.2006.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 18. december 2007 — Per Grønfeldt og Tatiana Grønfeldt mod Finanzamt Hamburg-Am Tierpark (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Hamburg (Tyskland))

(Sag C-436/06) ⁽¹⁾

(Frie kapitalbevægelser — beskatning — indkomstskat — nationale bestemmelser om beskatning af fortjeneste ved afståelse af andele (aktier) i kapital­selskaber)

(2008/C 51/36)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Per Grønfeldt og Tatiana Grønfeldt

Sagsøgt: Finanzamt Hamburg-Am Tierpark

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Finanzgericht Hamburg — fortolkning af artikel 56 EF — beskatning af fortjeneste ved afståelse af andele i kapital­selskaber — national lovgivning, hvorefter beskatningen forudsætter en besiddelse på mindst 10 %, hvis det pågældende selskab er ubegrænset selskabsskattepligtigt i medlemsstaten, men en besiddelse på mindst 1 %, hvis det pågældende selskab er etableret i en anden medlemsstat

Konklusion

Artikel 56 EF skal fortolkes således, at den er til hinder for en ordning i en medlemsstat som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter fortjeneste ved afståelse af andele i et kapital­selskab med hjemsted i den anden medlemsstat i 2001 allerede var skattepligtig, hvis sælgeren inden for de sidste fem år direkte eller indirekte havde været i besiddelse af en andel på mindst 1 % af selskabets kapital, hvorimod fortjeneste ved afståelse af andele i et ubegrænset selskabsskattepligtigt kapital­selskab med hjemsted i den første medlemsstat under i øvrigt ens betingelser i 2001 først var skattepligtig ved besiddelse af en væsentlig andel på mindst 10 %.

⁽¹⁾ EUT C 326 af 30.12.2006.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 13. december 2007 — FBTO Schadeverzekering NV mod Jack Odenbreit (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-463/06) ⁽¹⁾

(Forordning (EF) nr. 44/2001 — værning i forsikrings­sager — ansvarsforsikring — sag anlagt af skadelidte direkte mod forsikringsgiver — regel om værning ved sagsøgerens bopæl)

(2008/C 51/37)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: FBTO Schadeverzekering NV

Sagsøgt: Jack Odenbreit

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesgerichtshof — fortolkning af artikel 9, stk. 1, litra b), og artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT L 12, s. 1) — sag anlagt mod et ansvarsforsikrings­selskab i den medlemsstat, hvor den skadelidte har sin bopæl — begrebet begunstiget i policen

Konklusion

Henvisningen i artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område til forordningens artikel 9, stk. 1, litra b), skal fortolkes således, at skadelidte ved retten på det sted i en medlemsstat, hvor han har bopæl, kan anlægge sag direkte mod forsikringsgiveren, såfremt der er hjemmel for et direkte sagsanlæg, og forsikringsgiveren har bopæl på en medlemsstats område.

⁽¹⁾ EUT C 326 af 30.12.2006.

**Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 18. december 2007
— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod
Den Hellske Republik**

(Sag C-481/06) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — offentlige kontrakter — tilsidesættelse af artikel 6, stk. 3, i direktiv 93/36/EF — retsgrundsætninger i traktaten — ligebehandlingsprincippet og gennemsigtighedsforpligtelsen — national lovgivning, der tillader anvendelse af fremgangsmåden med udbud efter forhandling ved offentlige indkøb af visse materialer til lægebrug)

(2008/C 51/38)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Patakia og X. Lewis, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Hellske Republik (ved S. Chala og D. Tsagkaraki, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 6, stk. 3, i Rådets direktiv 93/36/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved offentlige indkøb (EFT L 199, s. 1) og forpligtelsen til at sikre en effektiv og lige konkurrence — national lovbestemmelse, hvorved alle materialer til lægebrug klassificeres i kategorier med en bestemt maksimumpris for hver kategori — bestemmelse, der skaber et retsgrundlag, som gør det muligt at anvende proceduren med udbud efter forhandling med henblik på offentlige indkøbsaftaler for hele grupper af nævnte produkter, der må karakteriseres som usammenlignelige

Konklusion

1) Den Hellske Republik har tilsidesat de forpligtelser, som påhviler den i henhold til artikel 6, stk. 3, i Rådets direktiv 93/36/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved offentlige indkøb, som ændret ved Kommissionens direktiv 2001/78/EF af 13. september 2001, og retsgrundsætninger i traktaten, særlig ligebehandlingsprincippet og gennemsigtighedsforpligtelsen, idet den har opretholdt artikel 7, stk. 2, i lov 2955/2001 om »indkøb foretaget af hospitaler og andre organer, der er omfattet af de regionale sundheds- og beredskabsordninger samt andre bestemmelser«, sammen med de hermed forbundne ministerielle dekretter DY6a/oik.38611 og DY6a/oik.38609 af 12. april 2005.

2) Den Hellske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 326 af 30.12.2006.

**Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 13. december 2007
— Staatssecretaris van Financiën mod Road Air Logistics
Customs BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge
Raad der Nederlanden — Nederlandene)**

(Sag C-526/06) ⁽¹⁾

(EF-toldkodeksen og gennemførelsesforordningen — fællesskabsforsendelse — overtrædelse — bevis for forsendelsens forskriftmæssighed eller stedet for overtrædelsen — manglende indrømmelse af tremånedersfristen til at føre bevis herfor — tilbagebetaling af told — begrebet »skyldigt efter lovgivningen«)

(2008/C 51/39)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Financiën

Sagsøgt: Road Air Logistics Customs BV

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hoge Raad der Nederlanden — fortolkning af artikel 236 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1) og artikel 379 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253, s. 1) — godtgørelse af eller fritagelse for told — beløb, som ikke skal betales i henhold til lovgivningen — fastsættelse af stedet for toldskyldens opståen

Konklusion

Artikel 236, stk. 1, første afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, skal fortolkes således, at den omstændighed, at toldmyndighederne ikke har fastsat stedet for toldskyldens opståen i henhold til artikel 379 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 2913/92, ikke indebærer, at toldskylden ikke er skyldig efter lovgivningen.

Den medlemsstat, hvorunder afgangsstedet hører, kan imidlertid kun opkræve importafgifterne, såfremt den i henhold til artikel 379, stk. 2, i forordning nr. 2454/93 har underrettet den hovedforpligtede om, at vedkommende har en frist på tre måneder til at føre bevis for, hvor en overtrædelse eller en uregelmæssighed er begået, og dette bevis ikke er blevet ført inden for fristen.

(¹) EUT C 42 af 24.2.2007.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 13. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien

(Sag C-528/06) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 2003/98/EF — videreanvendelse af den offentlige sektors informationer — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist)

(2008/C 51/40)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved E. Montaguti, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Kongeriget Belgien (ved D. Haven, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af de nødvendige bestemmelser for at efterkomme Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/98/EF af 17. november 2003 om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer (EFT L 345, s. 90)

Konklusion

1) Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/98/EF af 17. november 2003 om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, da det ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet.

2) Kongeriget Belgien betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 42 af 24.2.2007.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 18. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-85/07) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 2000/60/EF — artikel 5, stk. 1, og artikel 15, stk. 2 — Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger — vandområdedistrikt — sammenfattende rapporter og analyser — meddelelse — foreligger ikke)

(2008/C 51/41)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved S. Pardo Quintillán og D. Recchia, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved I. Braguglia, som befuldmægtiget, og avocat G. Fiengo)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 5, stk. 1, og artikel 15, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327, s. 1) — manglende fremlæggelse af sammenfattende rapporter om de analyser, der skal udføres i henhold til direktivets artikel 5, med hensyn til visse vandområdedistrikter — manglende udførelse af de analyser og vurderinger, der er fastsat i direktivets artikel 5, stk. 1

Konklusion

1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5, stk. 1, og artikel 15, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger, idet den for så vidt angår pilotvandområdedistriktet i Serchio, for en del af vandområdedistrikterne i de østlige Alper, og for de nordlige, centrale og sydlige dele af Appenninerne ikke har fremlagt en sammenfattende rapport over de i henhold til artikel 5, stk. 1, krævede analyser, som fastsat i direktivets artikel 15, stk. 2, og idet den ikke har udført de analyser og den vurdering, der er omhandlet i direktivets artikel 5, stk. 1.

2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 95 af 28.4.2007.

**Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 13. december 2007 —
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod
Storhertugdømmet Luxembourg**

(Sag C-244/07) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 2004/50/EF — interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog og interoperabilitet for konventionelle tog — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2008/C 51/42)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved N. Yerrell og P. Dejmek, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Storhertugdømmet Luxembourg (ved C. Schiltz, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af de nødvendige bestemmelser for at efterkomme Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/50/EF af 29. april 2004 om ændring af Rådets direktiv 96/48/EF om interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/16/EF om interoperabilitet for konventionelle tog (EFT L 164, s. 114)

Konklusion

- 1) Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/50/EF af 29. april 2004 om ændring af Rådets direktiv 96/48/EF om interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/16/EF om interoperabilitet for konventionelle tog, idet det ikke inden for den fastsatte frist har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv i kraft.
- 2) Storhertugdømmet Luxembourg betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 155 af 7.7.2007.

**Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 18. december 2007 —
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod
Kongeriget Sverige**

(Sag C-257/07) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 2004/17/EF — samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2008/C 51/43)

Processprog: svensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D. Kukovec og K. Nyberg, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Sverige (ved A. Falk, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af de nødvendige bestemmelser for at efterkomme Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester (EUT L 134, s. 1)

Konklusion

- 1) Kongeriget Sverige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester, idet det ikke inden for den fastsatte frist har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv i kraft.
- 2) Kongeriget Sverige betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 183 af 4.8.2007.

**Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 18. december 2007
— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod
Den Portugisiske Republik**

(Sag C-284/07) ⁽¹⁾

*(Traktatbrud — direktiv 2005/51/EF — offentlige kontrakter
— fremgangsmåder ved indgåelse af kontrakter — manglende
gennemførelse inden for den fastsatte frist)*

(2008/C 51/44)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Caeiros, D. Kukovec og P. Andrade, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik (ved M.L. Fernandes, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af de nødvendige bestemmelser for at efterkomme Kommissionens direktiv 2005/51/EF af 7. september 2005 om ændring af bilag XX til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF og bilag VIII til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF om offentlige kontrakter (EUT L 257, s. 127)

Konklusion

- 1) Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Kommissionens direktiv 2005/51/EF af 7. september 2005 om ændring af bilag XX til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF og bilag VIII til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF om offentlige kontrakter, idet den ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv.
- 2) Den Portugisiske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 183 af 4.8.2007.

**Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 13. december 2007
— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod
Storhertugdømmet Luxembourg**

(Sag C-294/07) ⁽¹⁾

*(Traktatbrud — direktiv 2004/38/EF — unionsborgeres og
deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit
på medlemsstaternes område — manglende gennemførelse
inden for den fastsatte frist)*

(2008/C 51/45)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D. Maidani, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Storhertugdømmet Luxembourg (ved C. Schiltz, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158, s. 77 og — berigtigelser — EUT 2004 L 229, s. 35, og EUT 2005 L 197, s. 34)

Konklusion

- 1) Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets i direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF, idet det ikke har vedtaget de nødvendige bestemmelser for at efterkomme direktivet.
- 2) Storhertugdømmet Luxembourg betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 211 af 8.9.2007.

Domstolens kendelse af 4. oktober 2007 — Fred Olsen SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Kongeriget Spanien

(Sag C-320/05 P) ⁽¹⁾

(Appel — statsstøtte — søtransport — cabotagesejlads — eksisterende støtte — ny støtte — støtte, der kan erklæres forenelig med fællesmarkedet — tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)

(2008/C 51/46)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Fred Olsen SA (ved abogado R. Marin Correa)

De andre parter i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J.L. Buendía Sierra og R. Vidal Puig, som befuldmægtigede), Kongeriget Spanien (ved N. Díaz Abad, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Anden Udvidede Afdeling) den 15. juni 2005 i sag T-17/02, Fred Olsen SA mod Kommissionen, hvorved Retten frifandt Kommissionen for en påstand om annullation af dennes beslutning af 25. juli 2001 vedrørende statsstøttesag NN 48/2001 — Spanien — støtte til rederiet Trasmediterránea (EFT 2002 C 96, s. 4)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Fred Olsen SA betaler sagens omkostninger.
- 3) Kongeriget Spanien bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 271 af 29.10.2005.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 24. september 2007 — Miguel Torres, SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), Bodegas Muga, SA

(Sag C-405/06) ⁽¹⁾

(Appel — EF-varemærker — ansøgning om figurmærket »Torre Muga« — indsigelsessag — det ældre nationale og internationale ordmærke »TORRES« — risiko for forveksling — indsigelsen forkastet)

(2008/C 51/47)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Miguel Torres, SA (ved abogado E. Armijo Chávarri)

De andre parter i sagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved I. de Medrano Caballero, som befuldmægtiget), Bodegas Muga, SA (ved abogado F. Porcuna de la Rosa)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) den 11. juli 2006 i sag T-247/03, Torres mod KHIM og Bodegas Muga, hvorved Retten frifandt Harmoniseringskontoret i et annullationssøgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 7. april 2003 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 998/2001-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Miguel Torres SA og Bodegas Muga SA

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Miguel Torres SA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 310 af 16.12.2006.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 6. november 2007 — Stahlwerk Ergste Westig GmbH mod Finanzamt Düsseldorf-Mettmann (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)

(Sag C-415/06) ⁽¹⁾

(Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — besvarelse, der klart kan udledes af retspraksis — frie kapitalbevægelser — indkomstbeskatning — selskab, der har faste driftssteder i et tredjeland — hensyntagen til underskud, der hidrører fra disse faste driftssteder)

(2008/C 51/48)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Stahlwerk Ergste Westig GmbH

Sagsøgt: Finanzamt Düsseldorf-Mettman

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesfinanzhof — fortolkning af artikel 56 EF, artikel 57, stk. 1, EF og artikel 58 EF — fradrag for underskud, der hidrører fra et fast driftssted i et tredjeland, i et hjemmehørende selskabs skattepligtige fortjeneste — afvisning af fradragsret under henvisning til en bilateral overenskomst, der er indgået mellem de to stater til undgåelse af dobbeltbeskatning

Konklusion

En national beskatningsordning, hvorefter et selskab, der har hjemsted i en medlemsstat, ved opgørelsen af sit resultat ikke kan fradrage underskud, der hidrører fra et fast driftssted, der er beliggende i et tredjeland, påvirker overvejende udøvelsen af etableringsfriheden som omhandlet i artikel 43 EF-48 EF. Disse bestemmelser kan ikke påberåbes i en situation vedrørende et sådant driftssted, der er beliggende i et tredjeland.

⁽¹⁾ EUT C 326 af 30.12.2006.

Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 26. oktober 2007 — PTV Planung Transport Verkehr AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-512/06) ⁽¹⁾

(Appel — EF-varemærker — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 40/94 — absolutte registreringshindringer — mangel på fornødent særpræg — ordmærket map&guide)

(2008/C 51/49)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: PTV Planung Transport Verkehr AG (ved Rechtsanwalt F. Nielsen)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) den 10. oktober 2006 i sag T-302/03, PTV mod KHIM, hvorved Retten frifandt Harmoniseringskontoret i en sag, hvori der var nedlagt påstand om annullation af en afgørelse om afslag på ansøgningen om registrering af ordmærket »map&guide« for visse varer og tjenesteydelser i klasse 9, 41 og 42 — varemærkets fornødne særpræg

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) PTV Planung Transport Verkehr AG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 42 af 24.2.2007.

Domstolens kendelse af 27. november 2007 — Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret Ltd Sirketi, Musa Akar mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-163/07 P) ⁽¹⁾

(Appel — offentlige bygge- og anlægskontrakter — formaliteten — væsentlige formforskrifter — krav om, at fysiske eller juridiske personer skal være repræsenteret af en advokat med møderet for en ret i en medlemsstat — appellen åbenbart ugrundet)

(2008/C 51/50)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret Ltd Sirketi, Musa Akar (ved Rechtsanwält Ç. Şahin)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved P. van Nuffel og F. Hoffmeister, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt den 17. januar 2007 af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-129/06, Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret og Akar mod Kommissionen, hvorved Retten afviste en appel om dels annullation af en kommissionsbeslutning af 23. december 2005 vedrørende et offentligt udbud vedrørende opførelse af uddannelsesinstitutioner i provinserne Diyarbakir og Siirt-provinserne, dels udsættelse af udbuddet, der er genstand for sagen — den anfægtede beslutning savner oplysninger om, at den, som ønsker at anfægte beslutningen, skal være repræsenteret af en advokat, der har møderet for en medlemsstats domstole — for sent indgivet klage

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret Ltd Sirketi og Musa Akar betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 129 af 9.6.2007.

Domstolens kendelse af 19. oktober 2007 — Derya Beyatli mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-238/07 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — generel udvælgelsesprøve for statsborgere fra Republikken Cypern — meddelelse om udvælgelsesprøve — frist — klage — skrivelse stilet til chefen for Kommissionens delegation på Cypern)

(2008/C 51/51)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Derya Beyatli (ved dikogoros A. Demetriades)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Currall og M.H. Kraemer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af Retten i Første Instans (Femte Afdeling) den 5. marts 2007 i sag T-455/04, Derya Beyatli og Armagan Candan mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, hvorved Retten afviste en sag med påstand om annullation af en afgørelse truffet af udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve EPSO/A/1/03 om oprettelse af en ansættelsesreserve af sekretærer med cypriotisk statsborgerskab, hvori det blev besluttet ikke at give sagsøgerne adgang til de mundtlige prøver i forbindelse med denne udvælgelsesprøve — fristen for at indgive klage i medfør af vedtægtens artikel 90, stk. 2.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Derya Beyatli betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 183 af 4.8.2007.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale civile di Modena (Italien) den 1. oktober 2007 — Alberto Severi, Cavazzuti e figli mod Regione Emilia-Romagna

(Sag C-446/07)

(2008/C 51/52)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale civile di Modena

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Alberto Severi, Cavazzuti e figli

Sagsøgt: Regione Emilia-Romagna

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 3, stk. 1, og artikel 13, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2081/92 (nu artikel 3, stk. 1, og artikel 13, stk. 2, i forordning (EF) nr. 510/06 ⁽¹⁾) med henblik på artikel 2 i lovdekret nr. 109/92 (artikel 2 i direktiv 2000/13/EF ⁽²⁾) fortolkes således, at betegnelsen af et levnedsmiddel indeholdende geografiske henvisninger, for hvilken der på nationalt plan foreligger en »afvisning« eller i hvert fald en blokering af en ansøgning til Europa-Kommissionen om at foretage registrering som BOB eller BGB i de nævnte forordningers betydning, anses for en artsbetegnelse i det mindste for hele den periode, i hvilken virkningerne af den omtalte »afvisning« eller blokering består?
- 2) Skal artikel 3, stk. 1, og artikel 13, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2081/92 (nu artikel 3, stk. 1, og artikel 13, stk. 2, i forordning (EF) nr. 510/06) med henblik på artikel 2 i lovdekret nr. 109/92 (artikel 2 i direktiv 2000/13/EF) fortolkes således, at betegnelsen på et levnedsmiddel, der henviser til et sted, som ikke er registreret som BOB eller BGB i de nævnte forordningers betydning, retsmæssigt kan anvendes på det europæiske marked af producenter, der i god tro og konsekvent i længere tid har anvendt betegnelsen inden ikrafttrædelsen af forordning (EF) nr. 2081/92 (nu forordning (EF) nr. 510/06) og i perioden efter ikrafttrædelsen?
- 3) Skal artikel 15, stk. 2, i direktiv (EØF) 89/104 ⁽³⁾ om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om varemærker fortolkes således, at et retssubjekt, der er indehaver af et fællesmærke for et levnedsmiddel, indeholdende en geografisk henvisning, ikke lovligt kan hindre producenterne af et produkt med de samme egenskaber i at betegne dette med en betegnelse svarende til den, som findes i fællesmærket, når de nævnte producenter har anvendt betegnelsen i god

tro og konsekvent i et tidsrum, der ligger meget langt forud for tidspunktet for registrering af det nævnte fællesmærke?

⁽¹⁾ EFT L 93, s. 12.

⁽²⁾ EFT L 109, s. 29.

⁽³⁾ EFT L 40, s. 1.

Appel iværksat den 21. november 2007 af AGC Flat Glass Europe SA, tidligere Glaverbel SA, til prøvelse af dom afsagt den 12. september 2007 af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-141/06, Glaverbel SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (KHIM) (Varemærker og Design)

(Sag C-513/07 P)

(2008/C 51/53)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: AGC Flat Glass Europe SA, tidligere Glaverbel SA (ved lawyers S. Möbus og T. Koerl)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt den 12. september 2007 af Retten i Første Instans i sag T-141/06 vedrørende EF-varemærkeansøgning nr. 3183068 ophæves.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort gældende, at den appellerede dom afsagt af Retten i Første Instans er støttet på en ukorrekt fortolkning af artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 40/94 ⁽¹⁾, der skyldes en forkert afgrænsning af den tilsigtede kundekreds og en forkert afgrænsning af det område, der skal tages i betragtning.

1. I modsætning til, hvad Retten i Første Instans lagde til grund, består den tilsigtede kundekreds af fagfolk inden for glasindustrien alene. Retten i Første Instans foretog således en fejlagtig anvendelse af artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 40/94 i forhold til afgrænsningen af den tilsigtede kundekreds.

2. I modsætning til, hvad Retten i Første Instans lagde til grund, var det ukorrekt, at Harmoniseringskontoret vurderede de fremlagte beviser for, at der var opnået fornødent særpræg, i forhold til hver enkelt medlemsstat for sig, da dette åbenbart er i strid med artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 40/94, hvorefter det kræves, at der er opnået fornødent særpræg som følge af brug i hele Fællesskabet. I stedet for at foretage en vurdering af antallet af medlemsstater, skulle Harmoniseringskontoret have betragtet de fremlagte beviser som helhed og have vurderet, om de gav et sammenhængende billede af vedvarende brug inden for et tilstrækkeligt stort geografisk område i løbet af en tilstrækkelig lang periode forud for ansøgningsstidspunktet.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Appel iværksat den 22. november 2007 af Kongeriget Sverige til prøvelse af dom afsagt den 12. september 2007 af Retten i Første Instans (Store Afdeling) i sag T-36/04, Association de la presse internationale ASBL (API) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-514/07 P)

(2008/C 51/54)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Kongeriget Sverige (ved A. Falk og S. Johannesson)

De andre parter i appelsagen: Association de la presse internationale ASBL (API) og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Retten i Første Instans den 12. september 2007 i sag T-36/04 ophæves med hensyn til domskonklusionens punkt 2.
- Kommissionens beslutning af 20. november 2003 annulleres i sin helhed i overensstemmelse med den påstand, som API fremsatte over for Retten, og således også, hvad angår afslaget på aktindsigt i Kommissionens indlæg i sag T-209/01, Honeywell mod Kommissionen, sag T-210/01, General Electric mod Kommissionen og sag C-203/03, Kommissionen mod Østrig.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

1. Retten har ved den appellerede dom tilsidesat fællesskabsretten, idet den ikke har annulleret Kommissionens beslutning i sin helhed.

2. Retten har på den ene side konstateret, at institutionerne i henhold til artikel 4, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (¹) har pligt til at undersøge, om udbredelse af et dokument specifikt og konkret vil være til skade for den interesse, som beskyttes i henhold til en undtagelse. Kun hvor dette er tilfældet, kan en undtagelse danne grundlag for afslag på at udlevere dokumentet. Denne vurdering skal foretages for hvert enkelt dokument. Appellanten er enig i dette standpunkt.

3. Retten har imidlertid på den anden side fundet, at Kommissionen netop i det foreliggende tilfælde ikke havde pligt til at foretage en sådan vurdering med den begrundelse, at der består et generelt behov for fortrolighed vedrørende indlæg i verserende sager indtil tidspunktet for den mundtlige forhandlings afslutning. Dette generelle behov for fortrolighed baseres dels på retten til en retfærdig rettergang for en uafhængig domstol, dels på den omstændighed, at Kommissionen skal kunne varetage sine interesser som part i sagen. Retten har i denne henseende fundet, at Kommissionen ikke begik en fejlagtig vurdering vad at afslå aktindsigt i indlægene.

4. Det er appellansens opfattelse, at dette resultat er uforeneligt med pligten til at undersøge spørgsmålet om udlevering, hvad angår det specifikke indhold i et dokument. Retten har derfor ved afgørelsen tilsidesat fællesskabsretten.

(¹) EFT L 145, s. 43.

Sag anlagt den 30. november 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig

(Sag C-535/07)

(2008/C 51/55)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved R. Sauer og Fr. D. Recchia, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Østrig

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 1 og 2, i Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde

fugle ⁽¹⁾, og artikel 6, stk. 2, sammenholdt med artikel 7 i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter ⁽²⁾, idet

- a) den ikke som særligt beskyttede områder i henhold til ornitologiske kriterier efter fugledirektivets artikel 4, stk. 1 og 2, korrekt har udpeget de områder, som med hensyn til antal og udstrækning i Østrig er bedst egnede til beskyttelse af fuglearter (»Hansag« i delstaten Burgenland), eller ikke korrekt har afgrænset dem (»Niedere Tauern« i delstaten Steiermark), og
- b) en del af de allerede udpegede særligt beskyttede områder ikke er omfattet af den retlige beskyttelse, som kræves i henhold til fugledirektivets artikel 4, stk. 1 og 2, og habitatdirektivets artikel 6, stk. 2, sammenholdt med dets artikel 7.

— Republikken Østrig tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Artikel 4, stk. 1 og 2, i Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle (fugledirektivet) pålægger medlemsstaterne som særligt beskyttede områder (SBO) at udlægge de områder, som med hensyn til antal og udstrækning er bedst egnede til beskyttelse af de i bilag I til direktivet nævnte fuglearter, samt at træffe tilsvarende foranstaltninger med hensyn til de regelmæssigt tilbagevendende trækfuglearter, som ikke er anført i bilag I. Et SBO skal ifølge Kommissionen omfattes af en retlig beskyttelse, som bl.a. er egnet til at sikre de i bilag I til direktivet anførte fuglearters overlevelse og formering, samt til at sikre formering, fjerskifte og overvintring for regelmæssigt tilbagevendende trækfuglearter, som ikke er anført i bilag I. Da det af artikel 7 i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (habitatdirektivet) følger, at bl.a. forpligtelserne i dette direktivs artikel 6, stk. 2, træder i stedet for forpligtelserne i fugledirektivets artikel 4, stk. 1, for så vidt angår de områder, der er udlagt som særligt beskyttede områder, skal disse områders retlige beskyttelsesstatus desuden sikre, at man undgår forringelse af naturtyperne og levestederne for arterne samt forstyrrelser af de arter, for hvilke områderne er udpeget.

Kommissionen mener, at Republikken Østrig har tilsidesat de forpligtelser, den er blevet pålagt ved disse fællesskabsretlige bestemmelser, idet den ikke har udpeget området »Hansag« som SBO, ikke har afgrænset det særlige beskyttelsesområde »Niedere Tauern« i henhold til de i fugledirektivet opstillede krav, og endelig idet den ikke har ladet en del af de allerede udpegede særlige beskyttelsesområder være omfattet af en retlig beskyttelse, som lever op til kravene i de ovennævnte bestemmelser.

Uanset at Republikken Østrig anerkender, at det er påkrævet at udpege området »Hansag« som SBO, og at det er dens hensigt, at dette skal ske — hvilket den flere gange har bekræftet — har den ikke efterkommet sin udpegningsforpligtelse inden udløbet af den i den begrundede udtalelse fastsatte frist.

Den afgrænsning af området »Niedere Tauern«, der var foretaget i henhold til fugledirektivets krav, vedrører for det først den util-

strækkelige hensyntagen til de nødvendige levesteder for pome-ransfuglen, og for det andet at der ikke er taget tilstrækkeligt hensyn til de fastslåede levesteder for visse skovfuglearter — nemlig gråspætte (*Picus canus*) og hjerpe (*Bonasa bonasia*). Ganske vist råder medlemsstaterne i deres valg og afgrænsning af SBO'er over et vist skøn, men det er begrænset derved, at disse områder skal udpeges i henhold til bestemte i direktivet fastsatte ornitologiske kriterier. Ved valget og afgrænsningen af et SBO må en medlemsstat navnlig ikke inddrage de i fugledirektivets artikel 2 og habitatdirektivets artikel 6, stk. 4, nævnte økonomiske hensyn.

Hvad angår den retlige beskyttelsesstatus af de allerede udpegede beskyttelsesområder i Østrig, skal der — for at kriterierne for udpegning som SBO opfyldes — træffes »særlige beskyttelsesforanstaltninger« for den dér konkret udpegede fuglefauna, og det er også påkrævet, at de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger fastlægges præcist og indrettes efter de særlige kendetegn ved og miljømæssige betingelser for SBO'et og de dér levende arter. De i de retlige beskyttelsesinstrumenter anførte specifikke bevaringsformål som omhandlet i fugledirektivets artikel 4, stk. 1 og 2, og specifikke beskyttelsesformål som omhandlet i habitatdirektivets artikel 6, stk. 2, for hver af de berørte fuglearter, sammenholdt med de nødvendige konkrete foranstaltninger og betingelser (forbud og påbud), skal tilsvarende have en bindende karakter, og der skal informeres tilstrækkeligt herom. Efter gennemgang af de gældende bestemmelser i de enkelte delstater kan det fastslås, at den beskyttelsesstatus, der følger af disse bestemmelser, ikke lever op til ovennævnte krav, og at de dermed ikke kan anses for tilstrækkelige i henhold til den standard, der følger af bestemmelserne i fugledirektivet og habitatdirektivet.

⁽¹⁾ EFT L 103, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 206, s. 7.

Sag anlagt den 30. november 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-536/07)

(2008/C 51/56)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D. Kukovec og R. Sauer, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 7, sammenholdt med artikel 11, i Rådets direktiv 93/37/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter⁽¹⁾, idet byen Köln har indgået en kontrakt den 6. august 2004 med ejendomsfirma Köln Messe 15 til 18 GbR (nu Köln Messe 8-11) uden at gennemføre en udbudsprocedure med europæisk indkaldelse af bud i overensstemmelse med de nævnte bestemmelser.
- Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Artikel 7 i Rådets direktiv 93/37/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter (»direktivet«) forpligter de ordregivende myndigheder til at overholde visse procedurer ved indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter. Herved finder udbud efter forhandling kun undtagelsesvist anvendelse, mens der som hovedregel benyttes offentligt udbud eller begrænset udbud. Udviklingen af en effektiv konkurrence med hensyn til offentlige bygge- og anlægskontrakter nødvendiggør, at udbudsbekendtgørelserne som hovedregel offentliggøres på fællesskabsplan. Direktivets artikel 11 indeholdt de relevante regler om offentliggørelse.

Søgsmålet omhandler indgåelsen af en offentlig byggekontrakt mellem byen Köln og et privat investeringsselskab uden overholdelse af de nødvendige procedurer, navnlig uden bekendtgørelse. Formålet med indgåelsen af kontrakten var genopførelse af fire messehaller til brug for KölnMesse GmbH, et privat selskab, som byen Köln har majoriteten af aktiekapitalen i. Ifølge den anfægtede byggekontrakt skulle investeringsselskabet indrette de nye messehaller og yderligere lokaler efter detaljerede specifikationer. Byen Köln lejede bygningerne i en fast periode på 30 år mod en samlet leje på mere end 600 mio. EUR. Byen Köln lejede på sin side bygningerne videre til messeforanstalteren KölnMesse GmbH efter en fremlejekontrakt.

Efter Kommissionens opfattelse drejer det sig herved om en offentlig bygge- og anlægskontrakt, der skulle være indgået efter europæisk indkaldelse af bud, der efter direktivet finder anvendelse i konkurrencesager. For det første er byen Köln som offentligretligt organ ordregivende myndighed i direktivets forstand. Den er dermed forpligtet til at overholde de i direktivet fastlagte procedureregler for de kontrakter, der er omfattet af direktivets anvendelsesområde. For det andet er det Kommissionens opfattelse, at kontrakten på trods af betegnelsen »lejekontrakt« og den tilsyneladende forrang for en bestemmelse om

brugsret (mod vederlag) af følgende grunde skal anses for en offentlig bygge- og anlægskontrakt i direktivets artikel 1, litra a)'s forstand.

Kontrakter, der sigter mod tilvejebringelsen af en brugsmulighed af en endnu ikke bestående, men af den ordregivende myndighed i sine specifikationer præcist angivet bygning, bliver også omfattet af den fællesskabsretlige definition af en offentlig bygge- og anlægskontrakt. Da kvalificeringen af en kontrakt, når der foreligger forskellige elementer, efter Domstolens praksis skal ske efter kontraktens hovedformål, er den omhandlede kontrakts betegnelse som en »lejekontrakt« og selv en mulig kvalificering som en sådan efter tysk ret uden betydning for bedømmelsen efter direktivet.

Hvad angår den omhandlede kontrakt, følger det af den økonomiske sammenhæng og af omstændighederne ved kontraktindgåelsen, at det for parterne ved indgåelsen af hovedkontrakten først og fremmest drejede sig om indretningen af messehallerne efter byen Kölns detaljerede specifikationer. Kontraktens hovedpunkt var finansieringen af et bygge- og anlægsarbejde med tidsmæssig udstrækning af modydelsen. Økonomisk fører kontrakten til samme resultat som indgåelsen af en entreprisekontrakt om bygge- og anlægsarbejde.

I lyset af direktivets bestemmelser er det endvidere uden betydning, om den ordregivende myndighed bliver indehaver af det planlagte bygningsværk eller ej, henholdsvis om myndigheden selv vil benytte bygningsværket, eller om den vil stille det til rådighed for offentligheden eller en bestemt tredjepart.

Brugsretten er i det foreliggende tilfælde den blotte følge af den omstændighed, at byggegrunden (og dermed også efter tysk ret de planlagte bygninger) tilhører den private grundejer. Den omstændighed, at KölnMesse GmbH bliver den kommende bruger af messehallerne, ændrer ikke derved, at det alene er byen Köln, der er investeringsselskabets kontraktspartner, og dermed påhviler opfyldelseshandlingen udelukkende byen Köln.

Da der i denne sag ikke foreligger omstændigheder, der begrundes, at der kan indgås underhåndsaftale uden forudgående udbudsbekendtgørelse, er Kommissionen nødsaget til at drage den konklusion, at Forbundsrepublikken Tyskland gennem indgåelsen af den omhandlede kontrakt med byen Köln som ordregivende myndighed uden forudgående bekendtgørelse har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktivet.

(¹) EFT L 199, s. 54.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sofijski gradski sad (Bulgarien) den 4. december 2007 — Apis-Hristovich EOOD mod Lakorda AD

(Sag C-545/07)

(2008/C 51/57)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Sofijski gradski sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Apis-Hristovich EOOD

Sagsøgt: Lakorda AD

Præjudicielle spørgsmål

1) Hvorledes skal begreberne »permanent overførsel« og »midlertidig overførsel« fortolkes og afgrænses i forhold til hinanden med henblik på:

— at fastslå, om der er blevet foretaget et udtræk som omhandlet i artikel 7, stk. 2, i direktiv 96/9/EF ⁽¹⁾ fra en database, som kan konsulteres ved brug af elektronisk udstyr,

— at bestemme, på hvilket tidspunkt det skal antages, at der er blevet foretaget et udtræk som omhandlet i artikel 7, stk. 2, litra a), i direktiv 96/9/EF fra en database, som kan konsulteres ved brug af elektronisk udstyr

— at bestemme, hvilken betydning det har for bedømmelsen af det foretagne udtræk, at det således udtrukne indhold af en database er blevet anvendt til fremstilling af en ny og ændret database?

2) Hvilket kriterium finder anvendelse ved fortolkningen af begrebet »en i kvantitativ henseende væsentlig del«, når databaserne er opdelt og anvendes i undergrupper, som er selvstændige markedsprodukter? Skal omfanget af databasen for hele produktet eller omfanget af databasen for de enkelte undergrupper anvendes som kriterium?

3) Ved fortolkningen af begrebet »en i kvalitativ henseende væsentlig del« skal den omstændighed, at en vis type data, som angiveligt er blevet udtrukket, er blevet indhentet af datafremstilleren fra kilder, som ikke er almindeligt tilgængelige, således at disse data kun kunne opnås via et udtræk fra denne fremstillers databaser, anvendes som kriterium?

4) Hvilke kriterier finder anvendelse for at fastslå, om der er blevet foretaget et udtræk af en database, som kan konsulteres ved brug af elektronisk udstyr? Kan det anses for belæg for, at der er blevet foretaget et udtræk, at fremstillers data-

baser har en særlig struktur, noter, henvisninger, kommandoer, felter, hyperlinks og redaktionelle tekster, som ligeledes findes i databaserne hos ophavsmanden til overtrædelsen? Spiller det nogen rolle for bedømmelsen, at den oprindelige struktur i opbygningen af de to overfor hinanden stående databaser er forskellig?

5) Har edb-programmet/-systemet til forvaltning af en database nogen betydning for prøvelsen af, om der er blevet foretaget et udtræk, såfremt det ikke er en del af databasen?

6) I det omfang »en i kvantitativ og kvalitativ henseende væsentlig del af databasen« ifølge direktiv 96/9/EF og EF-Domstolens praksis er forbundet med en væsentlig investering med henblik på indsamling, kontrol og præsentation af databasen, hvorledes skal disse begreber da fortolkes i forhold til offentligt tilgængelige, generelle og konkrete retsakter vedtaget af statslige myndigheder, de officielle oversættelser heraf og retspraksis?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/9/EF af 11.3.1996 om retlig beskyttelse af databaser (EFT L 077, s. 20).

Sag anlagt den 7. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Polen

(Sag C-547/07)

(2008/C 51/58)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D. Recchia og K. Hermann, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 1 og 2, i Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle ⁽¹⁾, idet den ikke har udlagt som særligt beskyttede områder (herefter »SBO«) alle de områder, der efter ornitologiske kriterier er bedst egnede til beskyttelse af fuglearter.

— Republikken Polen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Republikken Polen var på tidspunktet for tiltrædelsen af Den Europæiske Union forpligtet til at udlægge særligt beskyttede områder (SBO).

I december 2004 blev der offentliggjort en ornitologisk fortegnelse over fugleområder af europæisk betydning i Polen (IBA 2004), som på grundlag af ornitologiske kriterier udpegede 140 områder, som var egnede til beskyttelse af fugle.

Republikken Polen udlagde ikke 15 af de i IBA 2004-fortegnelsen opregnede områder som SBO, selv om den polske regering ikke fremlagde nogen videnskabelig undersøgelse, som begrundede undladelsen af at udpege disse.

Arealet af 8 SBO'er er tillige meget mindre end det på IBA 2004-listen, hvilket bevirker, at der uden for disse befinder sig områder, som ifølge IBA 2004 er bedst egnede til beskyttelse af fuglearter.

Endvidere formindskede den polske regering uden at underrette Kommissionen i september 2007 arealet af 5 udlagte SBO'er væsentligt ud fra et fuglebeskyttelsessynspunkt.

⁽¹⁾ EFT L 103, s. 1.

Sag anlagt den 11. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland

(Sag C-554/07)

(2008/C 51/59)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved R. Lyal og M. Alfonso, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Irland

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, 9 og 13 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem ⁽¹⁾, idet det ikke har gennemført artikel 13 i direktiv 2006/112 (inkl. bilag I til dette direktiv) korrekt, og idet det dermed har udelukket alle økonomiske aktiviteter udført af staten, lokale myndigheder og andre offentligretlige organer, med visse begrænsede undtagelser, fra afgiftens anvendelsesområde.

— Irland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I Irland behandles staten og lokale myndigheder kun som afgiftspligtige personer, dersom finansministeren har truffet udtrykkelig afgørelse herom. Ifølge Kommissionen er denne situation på flere punkter i strid med ordningen fastsat i artikel 13 i momsdirektivet. For det første findes der ingen bestemmelser om afgiftspåleggelse af offentligretlige organer, når disse ikke handler som offentlige myndigheder. For det andet findes der ingen generel bestemmelse om afgiftspåleggelse af offentligretlige organer, når disse handler som offentlige myndigheder, men udfører en økonomisk aktivitet, og en undladelse af at afgiftspålægge denne økonomiske aktivitet ville resultere i en betydelig konkurrencefordrejning. Afgiftspåleggelse af offentligretlige organer fastsættes udelukkende af finansministeren; de relevante bestemmelser indeholder ingen kriterier for finansministerens afgørelse. For det tredje findes der ingen bestemmelser vedrørende afgiftspåleggelse af de aktiviteter, som er opregnet i bilag I til momsdirektivet.

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (Queen's Bench Division) Administrative Court (Det Forenede Kongerige) den 17. december 2007 — The Queen på vegne af: S.P.C.M. SA, C.H. Erbslöh KG, Lake Chemicals and Minerals Limited og Hercules Incorporated mod Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

(Sag C-558/07)

(2008/C 51/60)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (Queen's Bench Division) Administrative Court

Parter i hovedsagen

Sagsøger: The Queen på vegne af: S.P.C.M. SA, C.H. Erbslöh KG, Lake Chemicals and Minerals Limited og Hercules Incorporated

Sagsøgt: Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

Præjudicielle spørgsmål

1. I lyset af, at registreringsforpligtelserne i afsnit II i [...] forordning [nr. 1907/2006] ⁽¹⁾ ikke finder anvendelse på polymerer, jf. forordningens artikel 2, stk. 9, skal henvisningen til »monomere stoffer« i artikel 6, stk. 3, da forstås i betydningen:

- a) reagerede monomerer, dvs. monomerer, der har reageret sammen, således at de ikke kan adskilles fra den polymer, som de udgør en del af
 - b) ikke-reagerede monomerer, dvs. monomerer, som er biprodukter ved polymeriseringen, og som bevarer deres egne kemiske identiteter og egenskaber uafhængigt af polymeren efter processens gennemførelse, eller
 - c) både reagerede og ikke-reagerede monomerer?
2. Hvis svaret på spørgsmål 1 er enten a) eller c), er anvendelsen af artikel 6, stk. 3, på producenter eller importører af polymerer da ulovlig på grund af, at kravene er urimelige, diskriminerende eller uforholdsmæssige?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18.12.2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF.

Sag anlagt den 20. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Malta

(Sag C-563/07)

(2008/C 51/61)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved U. Wölker og D. Lawunmi, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Malta

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Malta har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF (herefter »beslutningen«) af 11. februar 2004 om en mekanisme til overvågning af emissioner af drivhusgasser i Fællesskabet og til gennemfø-

relse af Kyoto-protokollen ⁽¹⁾, sammenholdt med artikel 2-7 i Kommissionens beslutning 166/2005/EF af 10. februar 2005 om gennemførelsesbestemmelser til beslutning nr. 280/2004/EF, idet den ikke har tilvejebragt de oplysninger, som er nødvendige for at efterkomme beslutningen i Malta.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I henhold til artikel 3, stk. 1, i beslutning nr. 280/2004/EF skal medlemsstaterne til vurdering af det faktiske fremskridt og for at muliggøre Fællesskabets udarbejdelse af årlige rapporter i overensstemmelse med forpligtelserne efter klimakonventionen og Kyoto-protokollen hvert år inden den 15. januar give Kommissionen visse oplysninger om drivhusgasemissioner.

Da Republikken Malta ikke har meddelt Kommissionen de nødvendige oplysninger inden den 15. januar 2006, har Kommissionen pligt til at fastslå, at de maltesiske myndigheder har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til beslutningens artikel 3, stk. 1.

⁽¹⁾ EUT L 49, s. 1.

Sag anlagt den 10. januar 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Malta

(Sag C-11/08)

(2008/C 51/62)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved K. Simonsson, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Republikken Malta

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Malta har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 12, stk. 1, i og bilag VII til Rådets direktiv 95/21/EF af 19. juni 1995 om havnestatskontrol af skibsfart ⁽¹⁾, idet den i sin nationale lovgivning har fastsat bestemmelse om, at skibsinspektører, som ikke opfylder kriterierne i bilag VII, kan godkendes, hvis de den 1. maj 2004 var ansat ved den kompetente myndighed for havnestatskontrol.
- Republikken Malta tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Direktivets artikel 12 bestemmer som hovedregel, at inspektioner udelukkende skal udføres af skibsinspektører, som opfylder kvalifikationskriterierne i direktivets bilag VII. Det anføres i bilag VII's punkt 5, at som en undtagelse hertil kan skibsinspektører, der ikke opfylder kriterierne i bilag VII's punkt 1-4, godkendes, hvis de på datoen for direktivets vedtagelse er ansat hos en medlemsstats myndigheder til at udføre havnstatskontrol, dvs. den 19. juni 1995.

Tiltrædelsesakten fastsætter ingen overgangsforanstaltninger vedrørende direktivets anvendelse på Malta. I henhold til tiltrædelsesaktens artikel 2 bliver direktivets bestemmelser bindende for Malta fra tiltrædelsestidspunktet.

Det er Kommissionens opfattelse, at den lov af 2004 om havnstatskontrol med handelsskibe (Merchant Shipping Regulations), som Malta har vedtaget for at gennemføre direktivet, er i strid med direktivet, sammenholdt med tiltrædelsesakten, for så vidt som loven foreskriver, at skibsinspektører, der ikke opfylder kriterierne i punkt 1-4 i direktivets bilag VII, kan godkendes, hvis de er blevet ansat hos de kompetente myndigheder for havnstatskontrol i perioden fra den 19. juni 1995 til lovens ikrafttrædelsestidspunkt, dvs. den 1. maj 2004.

(¹) EFT L 157, s. 1.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Fjerde Afdeling den 11. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer

(Sag C-269/06) (¹)

(2008/C 51/63)

Processprog: fransk

Formanden for Fjerde Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

(¹) EUT C 190 af 12.8.2006.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Sjette Afdeling den 20. november 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-482/06) (¹)

(2008/C 51/64)

Processprog: portugisisk

Formanden for Sjette Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

(¹) EUT C 326 af 30.12.2006.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Ottende Afdeling den 27. november 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Ungarn

(Sag C-30/07) (¹)

(2008/C 51/65)

Processprog: ungarsk

Formanden for Ottende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

(¹) EUT C 69 af 24.3.2007.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 16. november 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland

(Sag C-31/07) (¹)

(2008/C 51/66)

Processprog: engelsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

(¹) EUT C 56 af 10.3.2007.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 20. september 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik(Sag C-190/07) ⁽¹⁾

(2008/C 51/67)

Processprog: italiensk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 129 af 9.6.2007.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 29. november 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik(Sag C-234/07) ⁽¹⁾

(2008/C 51/70)

Processprog: portugisisk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 155 af 7.7.2007.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 16. november 2007 — OTP Bank rt, Merlin Gerin Zala kft mod Zala Megyei Közigazgatási Hivatal (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Zala Megyei Bíróság (Republikken Ungarn))(Sag C-195/07) ⁽¹⁾

(2008/C 51/68)

Processprog: ungarnsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 129 af 9.6.2007.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 5. december 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland(Sag C-245/07) ⁽¹⁾

(2008/C 51/71)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 155 af 7.7.2007.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 20. november 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik(Sag C-206/07) ⁽¹⁾

(2008/C 51/69)

Processprog: portugisisk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 129 af 9.6.2007.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 21. november 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik(Sag C-266/07) ⁽¹⁾

(2008/C 51/72)

Processprog: portugisisk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 183 af 4.8.2007.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 22. november 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-382/07) ⁽¹⁾

(2008/C 51/73)

Processprog: portugisisk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 223 af 22.9.2007.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 4. december 2007 — Kathrin Haase, Adolf Oberdorfer, Doreen Kielon, Peter Schulze, Peter Kliem, Dietmar Bössow, Helge Riedel, André Richter og Andreas Schneider mod Superfast Ferries SA, Superfast OKTO Maritime Company og Baltic SF VII LTD (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesarbeitsgericht Mecklenburg-Vorpommern (Tyskland))

(Sag C-413/07) ⁽¹⁾

(2008/C 51/74)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 283 af 24.11.2007.

RET TEN I FØRSTE INSTANS

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 15. januar 2008
— Hoya mod KHIM — Indo (AMPLITUDE)

(Sag T-9/05) ⁽¹⁾

(EF-varemærke — indsigelsessag — ansøgning om AMPLITUDE som EF-ordmærke — ældre nationalt figurmærke AMPLY — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94)

(2008/C 51/75)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Hoya Kabushiki Kaisha (Tokyo, Japan) (ved advokaterne A. Nordemann, C.-R. Haarmann, F. Schwab og M. Nentwig)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral og G. Schneider, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Indo Internacional, SA (Hospitalet de Llobregat, Spanien) (ved advokat M. Currel Aguilà)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 3. november 2004 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 433/2004-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Indo Internacional, SA og Hoya Kabushiki Kaisha.

Konklusion

1. Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
2. Hoya Kabushiki Kaisha betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 106 af 30.4.2005.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 16. januar 2008
— Scippacercola og Terezakis mod Kommissionen

(Sag T-306/05) ⁽¹⁾

(Konkurrence — misbrug af dominerende stilling — angiveligt urimelige gebyrer opkrævet af lufthavnsoperatøren i Athens internationale lufthavn — afvisning af klage — manglende fællesskabsinteresse)

(2008/C 51/76)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Isabella Scippacercola (Bruxelles, Belgien) og Ioannis Terezakis (Bruxelles) (ved avocats A. Krystallidis og G. Stylianakis)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved P. Hellström, A. Nijenhuis og F. Amato, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning af 2. maj 2005 vedtaget i medfør af artikel 7, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 773/2004 af 7. april 2004 om Kommissionens gennemførelse af procedurer i henhold til artikel 81 EF og 82 EF (EUT L 123, s. 18), om at afvise klage COMP/D3/38469 om opkrævning af visse gebyrer foretaget af lufthavnsoperatøren i Athens internationale lufthavn i Spata og af Olympic Fuel Company.

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Isabella Scippacercola og Ioannis Terezakis betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 271 af 29.10.2005.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 16. januar 2008
— Inter-Ikea mod KHIM — Waibel (idea)**

(Sag T-112/06) ⁽¹⁾

(»EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-figurmærket idea — ældre EF-figur- og ordmærker og ældre nationale figur- og ordmærker IKEA — relativ ugyldighedsgrund — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 52, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 40/94«)

(2008/C 51/77)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Inter-Ikea Systems (Delft, Nederlandene) (ved advokats J. Gulliksson og J. Olsson)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Walter Waibel (Dingolfing, Tyskland) (ved advokats A. Fottner og M. Müller)

Sagens genstand

Sag anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 10. februar 2006 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 80/2005-1) vedrørende en ugyldighedssag mellem Inter-Ikea Systems BV og Walter Waibel

Konklusion

1. Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
2. Inter-Ikea Systems BV betaler sagens omkostninger, herunder også de omkostninger Walter Waibel har pådraget sig under sagen for appelkammeret.

⁽¹⁾ EUT C 131 af 3.6.2006.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 12. december 2007 — Vodafone España og Vodafone Group mod Kommissionen

(Sag T-109/06) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — direktiv 2002/21/EF — Kommissionens skriftlige bemærkninger — artikel 7 i direktiv 2002/21 — retsakt, der ikke kan være genstand for søgsmål — ikke umiddelbart berørt — afvisning)

(2008/C 51/78)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Vodafone España, SA (Madrid, Spanien) og Vodafone Group plc (Newbury, Berkshire, Det Forenede Kongerige) (ved J. Flynn, QC, solicitors E. McKnight og K. Fountoukakos-Kyriakakos)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Shotter og K. Mojzesowicz, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Kongeriget Spanien (abogado del Estado M. Muñoz Pérez)

Sagens genstand

Påstand om annullation af den afgørelse i henhold til artikel 7, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (»rammedirektivet«) (EUT L 108, s. 33), som hævdes at være indeholdt i Kommissionens skrivelse af 30. januar 2006 til Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Vodafone España, SA og Vodafone Group plc bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.
- 3) Kongeriget Spanien bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 131 af 3.6.2006.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. december 2007 — Regione Siciliana mod Kommissionen

(Sag T-156/06) ⁽¹⁾

(Den Europæiske Socialfond (ESF) — nedsættelse af det oprindeligt tildelte fællesskabstilskud — annullationssøgsmål — regionalt eller lokalt organ — fraværet af en umiddelbar indvirkning — afvisning)

(2008/C 51/79)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Regione Siciliana (Italien) (ved avvocato dello Stato P. Gentili)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved L. Flynn, M. Velardo og A. Weimar, som befuldmægtigede, bistået af avocat G. Faedo)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2006) 1171 af 23. marts 2006 vedrørende en nedsættelse af Den Europæiske Socialfonds (ESF) støtte til et operationelt program i regionen Sicilien som en del af EF-støtterammen for strukturinterventioner under mål 1 i Italien (perioden 1994-1999).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Regione Siciliana betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 178 af 29.7.2006.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 13. december 2007 — Donnici mod Parlamentet

(Sag T-215/07) ⁽¹⁾

(»Erklæring om inkompetence«)

(2008/C 51/80)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Beniamino Donnici (Castrolibero, Italien) (ved advocats M. Sanino, G.M. Roberti, I. Perego og P. Salvatore)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved H. Krück, N. Lorenz og L. Visaggio, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Europa-Parlamentets afgørelse (2007/2121 (REG)) af 24. maj 2007 om prøvelse af Beniamino Donnici's mandat, hvori Parlamentet fastslog, at dennes mandat som medlem af Europa-Parlamentet er ugyldigt

Konklusion

- 1) Retten i Første Instans erklærer sig inkompetent i sag T-215/07, således at Domstolen kan træffe afgørelse om annullationspåstanden.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

⁽¹⁾ EUT C 183 af 4.8.2007.

Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 17. december 2007 — Dow AgroSciences m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-367/07 R)

(»Særlige rettergangsformer — direktiv 91/414/EØF — begæring om udsættelse af gennemførelse — formaliteten — manglende uopsættelighed«)

(2008/C 51/81)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Dow AgroSciences Ltd (Hitchin, Hertfordshire, Det Forenede Kongerige); Dow AgroSciences BV (Hoek, Nederlandene); Dow AgroSciences Danmark A/S (Kongens Lyngby, Danmark); Dow AgroSciences GmbH (München, Tyskland); Dow AgroSciences (Mougins, Frankrig); Dow AgroSciences Export (Mougins); Dow AgroSciences Hungary kft (Budapest, Ungarn); Dow AgroSciences Italia Srl (Milano, Italien); Dow AgroSciences Polska sp. z o.o. (Warszawa, Polen); Dow AgroSciences Distribution (Mougins); Dow AgroSciences Iberica, SA (Madrid, Spanien); Dow AgroSciences s.r.o. (Prag, Den Tjekkiske Republik); Dow AgroSciences LLC (Indianapolis, Indiana, USA) (ved advocats C. Mereu og K. Van Maldegem)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved B. Doherty og L. Parpala, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens beslutning 2007/437/EF af 19. juni 2007 om afvisning af at optage haloxyfop-R i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF og om tilbagekaldelse af godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder dette stof (EUT L 163, s. 22), indtil der er afsagt dom i hovedsagen.

Konklusion

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*
- 2) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

Kendelse afsagt af prææsidenten for Retten i Første Instans den 14. december 2007 — Portugal mod Kommissionen

(Sag T-387/07 R)

(Foreløbige forholdsregler — nedsættelse af finansiel bistand — begæring om udsættelse af gennemførelsen — manglende uopsættelighed)

(2008/C 51/82)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Den Portugisiske Republik (ved L. Fernandes, S. Rodrigues og A. Gattini, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved P. Guerra e Andrade og L. Flynn, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af gennemførelsen af dels Kommissionens beslutning K(2007) 3772 af 31. juli 2007 om nedsættelse af finansiel bistand, der blev ydet af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til globaltilskuddet »SGAIA« i henhold til Kommissionens beslutning K(95) 1769 af 28. juli 1995, dels den betalingsordre, der hævdes at fremgå af en debetnota af 17. september 2007.

Konklusion

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*
- 2) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

Sag anlagt den 7. december 2007 — YKK m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-448/07)

(2008/C 51/83)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: YKK Corp. (Tokyo, Japan), YKK Holding Europe BV (Sneek, Nederlandene), YKK Stocko Fasteners GmbH (Wuppertal, Tyskland) (ved lawyers H. Kaneko og C. Vennemann)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Annullation af den anfægtede beslutning for så vidt som den vedrører hver af sagsøgerne.
- Som følge heraf ophæves bøderne pålagt hver af sagsøgerne.
- Subsidiært, annullation af den anfægtede beslutnings artikel 2, for så vidt som den vedrører hver af sagsøgerne, eller i det mindste ophævelse eller nedsættelse af bøderne pålagt hver af sagsøgerne.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2007) 4257 endelig udg. af 19. september 2007 i sag COMP/E-1/39.168 — PO/ Kortevarer i metal og plast: lynlåse, hvorved Kommissionen konstaterede, at sagsøgerne sammen med andre virksomheder havde tilsidesat artikel 81 EF ved at:

- aftale koordinerede prisforhøjelser og udveksle fortrolige oplysninger om priser og indførelse af prisforhøjelser indenfor »Basel, Wuppertal og Amsterdamsamarbejdet«.
- fastsætte og kontrollere priser og fordele kunder i et bilateralt samarbejde med Prym Fashion.
- udveksle oplysninger om og drøfte priser og aftale en metode til fastsættelse af minimumspriser i en trilateral aftale med Coats og Prym.

Sagsøgerne har til støtte for søgsmålet gjort gældende, at det udgør en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet at pålægge dem en multiplikator på 1,25 med henblik på afskrækkelse.

Hvad angår »Basel, Wuppertal og Amsterdamsamarbejdet« har sagsøgerne påstået, at Kommissionen med hensyn til YKK Stocko Fasteners har foretaget en urigtig anvendelse af artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 1/2003 (!), der bestemmer, at en bøde pålagt en virksomhed ikke kan overstige 10 % af den samlede omsætning i det foregående regnskabsår. Endvidere er forhøjelsen på 1,25 med henblik på afskrækkelse ifølge sagsøgerne ikke berettiget for perioden forud for YKK Holding Europes overtagelse af YKK Stocko Fasteners.

Vedrørende den bilaterale aftale mellem Prym Fashion og sagsøgerne YKK Stocko Fasteners og YKK Corp, har sagsøgerne anført, at Kommissionen ukorrekt antog, at der var tale om et verdensomspændende samarbejde.

Hvad angår det trilaterale samarbejde mellem Coats, Prym og sagsøger YKK Holding Europe finder sagsøgerne, at

- Kommissionen ikke på tilstrækkelig måde har godtgjort, at drøftelserne om harmonisering af priser på de fem møder om lynlåse i 1998 og 1999 udgør en aftale eller en samordnet praksis i strid med artikel 81 EF.
- hvis drøftelserne på de fem møder om lynlåse i 1998 og 1999 skulle udgøre en tilsidesættelse af artikel 81 EF, skulle sagsøgerne være tildelt en nedsættelse af bøderne for deres samarbejde med Kommissionen i henhold til Kommissionens samarbejdsmeddelelse.
- disse drøftelser er ikke tilstrækkeligt alvorlige til at blive betragtet som en »meget alvorlig« tilsidesættelse.
- den af Kommissionen pålagte bøde er uforholdsmæssig i forhold til enhver mulig tilsidesættelse.
- Kommissionen undlod at tage stilling til en sådan tilsidesættelses indvirkning på EF-markedet.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EUT L 1, s. 1).

Sag anlagt den 7. december 2007 — Ecolan Research & Development mod Harmoniseringskontoret (CAPS)

(Sag T-452/07)

(2008/C 51/84)

Processprog: svensk

Parter

Sagsøger: Ecolan Research & Development A/S (København, Danmark) (ved advokat L.E. Ström)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Sagen hjemvises til Appellammeret til fornyet prøvelse.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det EF-varemærke, der søges registreret: Ordmerket CAPS for varer i klasse 7, 16 og 17 — ansøgning nr. 4 957 131

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appellammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Appellammeret har tilsidesat væsentlige formforskrifter og Rådets forordning nr. 40/94 dels ved ikke at påpege, at klagen skulle have været oversat til ansøgerens første sprog, svensk, dels ved at bekræfte klagen og fortsætte at korrespondere på engelsk. Appellammeret har dermed tilsidesat princippet om beskyttelsen af den berettigede forventning og ligebehandlingsprincippet.

Sag anlagt den 7. december 2007 — Prym m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-454/07)

(2008/C 51/85)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: William Prym GmbH & Co. KG (Stolberg, Tyskland), Prym Inovan GmbH & Co. KG (Stolberg, Tyskland), EP Group S. A. (Comines-Warneton, Belgien) (ved Rechtsanwältin H.-J. Niemeyer og C. Herrmann, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Annullation af Kommissionens beslutning af 19. september 2007, for så vidt som den vedrører sagsøgerne.
- Subsidiært nedsættes de bøder, der i beslutningens artikel 2 er pålagt sagsøgerne, til et passende beløb.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2007) 4257 endelig udg. af 19. september 2007 i sag COMP/E-1/39.168 — PO/Korteverer i metal og plast: lynlåse. I den anfægtede beslutning blev virksomheder i Prym-gruppen pålagt en bøde for en tilsidesættelse af artikel 81 EF ved tre selvstændige overtrædelser på kortevererområdet, hvorved Kommissionen konstaterede i alt fire overtrædelser.

Sagsøgerne har gjort elleve anbringender gældende til støtte for søgsmålet.

Hvad angår det påståede multilaterale samarbejde med hensyn til »andre lukkeanordninger« og påhæftningsmaskiner gøres følgende gældende:

- Tilsidesættelse af artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1/2003 (¹), idet et gerningskompleks er opdelt i to adskilte overtrædelser.

- Urigtig anvendelse af samarbejdsmeddelelsen fra 2002 ⁽²⁾, da nedsættelsen af bøden er 30 % for lav.

I forbindelse med det påståede trilaterale samarbejde på området for lynlåse gøres følgende gældende:

- En fællesskabsvirksomheds adfærd er retsstridigt tilskrevet sagsøger 1 og sagsøger 2, samt urigtig fastsættelse af bøden for sagsøger 3.
- Tilsidesættelse af afsnit C henholdsvis afsnit D i samarbejdsmeddelelsen fra 1996 ⁽³⁾.

Hvad angår det påståede bilaterale samarbejde med en virksomhed i Coats-gruppen gøres følgende gældende:

- Tilsidesættelse af artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1/2003, da dette samarbejde og overtrædelser for hvilke der blev pålagt sanktioner i Kommissionens beslutning K(2004) 4221 endelig udg. af 26. oktober 2004 (sag COMP/F-1/38.338 — PO/Nåle) blev opdelt i to selvstændige overtrædelser, selv om de skal bedømmes som en enkelt overtrædelse.
- Tilsidesættelse af *ne bis in idem*-princippet ved pålæggelse af en ny bøde for den samme gerning.
- Tilsidesættelse af artikel 253 EF på grund af utilstrækkelig begrundelse for opdelingen af den samlede overtrædelse.
- Tilsidesættelse af samarbejds- og ligebehandlingsprincippet.

Hvad angår bødefastsættelsen føres følgende gældende:

- Tilsidesættelse af Retningslinjer for beregningen af bøder ⁽⁴⁾ samt af proportionalitetsprincippet og lighedsprincippet.
- Tilsidesættelse af artikel 253 EF på grund af utilstrækkelig begrundelse for fastsættelsen af udgangsbeløbet og definitionen af de relevante produktmarkeder.
- Subsidiært, tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet på grund af en uforholdsmæssig samlet belastning for sagsøgerne og manglende begrundelse.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EUT 2003 L 1, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager (EFT 2002 C 45, s. 3).

⁽³⁾ Kommissionens meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager (EFT C 207, s. 4).

⁽⁴⁾ Retningslinjer for beregningen af bøder i henhold til artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17 og artikel 65, stk. 5, i EKSF-traktaten (EFT 1998, C 9, s. 3).

Sag anlagt den 14. december 2007 — Centre d'Étude et de Valorisation des Algues mod Kommissionen

(Sag T-455/07)

(2008/C 51/86)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Centre d'Étude et de Valorisation des Algues SA (CEVA) (Pleubian, Frankrig) (ved avocat J.-M. Peyrical)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Principalt, det fastslås, at der foreligger en proceduremangel, og at der er sket en tilsidesættelse af kontradiktionsprincippet, hvorfor Kommissionens debetnota nr. 3240909271 af 4. oktober 2007 annulleres, og Kommissionen pålægges at tilbagebetale den pågældende debetnota til fordel for CEVA.
- Subsidiært, det fastslås, at de fejl, der er indeholdt i revisionsrapporten RAlA, er ikke af en sådan grovhed, at Kommissionens debetnota nr. 3240909271 af 4. oktober 2007 annulleres for så vidt angår kravet om fuld tilbagebetaling af det til CEVA og indenfor rammerne af BIOPAL-kontrakten udbetalte beløb, og Kommissionen pålægges at tilbagebetale den pågældende debetnota til fordel for CEVA.
- Mest subsidiært, Retten udpeger en sagkyndig, der skal have til opgave at: gentage CEVAs beregningsmetode vedrørende det tidsmæssige forbrug i relation til projekterne, anvende denne metode på BIOPAL-kontrakten og med hensyn til rigtigheden af de omkostninger, der fremgår af udgiftsoversigten, fastslå den procentvise forskel mellem det beløb, der er blevet forelagt Kommissionen, og som er fremkommet som følge af fejl i tidsregistreringen af det udførte arbejde, og det beløb, der vil følge af en anvendelse af CEVAs beregningsmetode, foretage en vurdering af, hvor meget arbejdstid, der er nødvendig, for at CEVAs mål kan realiseres indenfor rammerne af BIOPAL-kontrakten, og fastslå, om den pågældende for opfyldelsen af de nævnte mål fornødne effektive arbejdstid kan være lavere end 5 796,67 timer, som lagt til grund af CEVA.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved dette søgsmål påstår sagsøgeren annullation af den debetnota, i hvilken Kommissionen har forlangt samtlige de forskud, der er udbetalt til sagsøgeren inden for rammerne af BIOPAL-kontrakten, nr. QLK5-CT-2002-02431 vedrørende nøgleaktionen »Bæredygtig forvaltning af landbrug, fiskeri og skovbrug og integreret udvikling af landområder, herunder bjergområder«, der indgår i projektet »Livskvalitet og forvaltning af bioresourcer« ⁽¹⁾, tilbagebetalt.

Til støtte for sin påstand har sagsøgeren påberåbt sig et anbringende om, at Kommissionen har krænket princippet om retten til forsvar i stil med kontradiktionsprincippet, da tilbagebetalingskravet er støttet på opgørelser over tidsforbrug samt på OLAFs konklusion, hvilke forhold sagsøgeren ikke har haft kendskab til.

Subsidiært har sagsøgeren anfægtet Kommissionens anvendelse af artikel 26 i kontraktens bilag II og Kommissionens vurdering af, at fakta i foreliggende tilfælde er omfattet af det krav om kvalificerede finansielle uregelmæssigheder, der giver mulighed for at kræve tilbagebetaling af samtlige forskud.

(¹) Det Europæiske Fællesskabs femte rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration 1998-2002.

Sag anlagt den 10. december 2007 — Evropaiki Dynamiki mod EFSA

(Sag T-457/07)

(2008/C 51/87)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athen, Grækenland) (ved lawyer N. Korogiannakis)

Sagsøgt: Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet (EFSA)

Sagsøgerens påstande

- EFSA's afgørelse, hvorefter sagsøgerens bud ikke blev valgt og kontrakten blev tildelt den valgte tilbudsgiver, annulleres.
- EFSA tilpligtes at betale sagsøgerens retsomkostninger og andre omkostninger, der er afholdt i forbindelse med dette søgsmål.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren afgav et bud som svar på EFSA's offentlige udbud vedrørende levering af It-rådgivning (EUT 2007/S 97-118626). Sagsøgeren anfægter EFSA's afgørelse af 1. oktober 2007 om ikke at antage sagsøgerens bud og tildele en anden tilbudsgiver kontrakten.

Til støtte for søgsmålet gør sagsøgeren gældende, at EFSA undlod at angive en begrundelse i overensstemmelse med artikel 253 EF og nærmere underrette sagsøgeren om den valgte tilbudsgivers fortjenester. Ifølge sagsøgeren foretog EFSA

sammenblanding af udvælgelseskriterier og tildelingskriterier i forbindelse med bedømmelsen af buddene og anvendte bedømmelseskriterier, der ikke var udtrykkeligt omfattet af udbudsbekendtgørelsen. Sagsøgeren gør endvidere gældende, at EFSA foretog åbenbare fejlskøn.

Sag anlagt den 17. december 2007 — Dominio de la Vega mod KHIM — Ambrosio Velasco (DOMINIO DE LA VEGA)

(Sag T-458/07)

(2008/C 51/88)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Dominio de la Vega, SL (Requena, Spanien) (ved abogada E. Caballero Oliver og abogado A. Sanz-Bermell y Martínez)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Ambrosio Velasco, SA (Dicastillo, Navarra, Spanien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 3. oktober 2007 af Harmoniseringskontorets appelkammer (sag R 1431/2006-2) annulleres, og den af Ambrosio Velasco, SA, rejste indsigelse forkastes dermed.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Dominio de la Vega

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »DOMINIO DE LA VEGA« for varer i klasse 33, 42 og 43 (ansøgning nr. 2 789 576).

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Ambrosio Velasco, S.A.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-figurmærket (nr. 78 147) »PALACIO DE LA VEGA« for varer i klasse 33.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge i forhold til alle de varer i klasse 33, mod hvilke den er rejst, og afslag på ansøgningen for disse varer.

Appelkammerets afgørelse: Klagen afvist.

Søgsmålsgrunde: Urigtig anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 ⁽¹⁾, da der ikke er nogen risiko for forveksling mellem de omtvistede tegn.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 17. december 2007 — Hangzhou Duralamp Electronics mod Rådet

(Sag T-459/07)

(2008/C 51/89)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Hangzhou Duralamp Electronics Co. Ltd (Hangzhou City, Kina) (ved lawyers M. Gambardella og V. Villante)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Rådets forordning (EF) nr. 1205/2007 af 15. oktober 2007 om indførelse af antidumpingtold på importen af kompaktlysstofrør med indbygget elektronisk drosselspole (CFL-i) med oprindelse i Folkerepublikken Kina efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 og om udvidelse til at omfatte importen af den samme vare afsendt fra Den Socialistiske Republik Vietnam, Den Islamiske Republik Pakistan og Republikken Filippinerne (EUT L 272, s. 1), for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af Rådets forordning (EF) nr. 1205/2007 af 15. oktober 2007 om indførelse af antidumpingtold på importen af kompaktlysstofrør med indbygget elektronisk drosselspole (CFL-i) med oprindelse i Folkerepublikken Kina efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 og om udvidelse til at omfatte importen af den samme vare afsendt fra Den Socialistiske Republik Vietnam, Den Islamiske Republik Pakistan og Republikken Filippinerne ⁽¹⁾, for så vidt som disse foranstaltninger vedrører sagsøgeren.

Til støtte for søgsmålet gør sagsøgeren gældende, at Rådets opfattelse, hvorefter alle CFL-i udgør den samme vare uanset forskelle, såsom levetid, wattforbrug, dæksel, andre integrerede anordninger, længde, diameter, diagonal eller slutbruger, er urigtig.

Sagsøgeren gør endvidere gældende, at Rådet foretog et åbenbart urigtigt skøn, da det foretog beregning af dumpingmargener, underbudsmargener og skadetærskler. Den fremgangsmåde, som blev benyttet til at udlede oplysninger fra Eurostats oplysninger, blev ifølge sagsøgeren ikke forklaret i den anfægtede forordning, og Rådet burde have forsynet de parter, der var genstand for undersøgelsen, med et ikke-fortroligt sammendrag af den anvendte fremgangsmåde og beregningseksempler.

Sagsøgeren gør endvidere gældende, at selskabets ret til kontradiktion vedrørende valg af referenceland er blevet tilsidesat, eftersom sagsøgeren ikke blev givet mulighed for at kommentere den omstændighed, at Mexico blev erstattet med Korea som referenceland i forbindelse med den undersøgelse, der gik forud for vedtagelsen af den anfægtede forordning.

Sagsøgeren gør endvidere gældende, at Rådet tilsidesatte artikel 7, 9 og 21 i grundforordningen ⁽²⁾ ved at fastsætte antidumpingtold, selvom Fællesskabets interesse ikke krævede, at der blev grebet ind.

Sagsøgeren gør endelig gældende, at Rådet tilsidesatte artikel 5, stk. 4, i grundforordningen og foretog et åbenbart urigtigt skøn, da det pålagde antidumpingtold på trods af den omstændighed, at den klage, der førte til, at undersøgelsen blev indledt, ikke blev støttet af EF-erhvervsgrenen, eftersom den andel af producenterne i Fællesskabet, som modsatte sig klagen, repræsenterede mere end 50 % af den samlede fællesskabsproduktion af samme vare.

⁽¹⁾ EUT L 272, s. 1.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22.12.1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT 1996 L 56, s. 1).

Sag anlagt den 18. december 2007 — Nokia mod KHIM — Medion (LIFE BLOG)

(Sag T-460/07)

(2008/C 51/90)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Nokia Oyj (Helsinki, Finland) (ved J. Tanhuanpää)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Medion AG (Essen, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 2. oktober 2007 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 141/2007-2) annulleres som helhed, og sagen hjemvises til Harmoniseringskontoret med henblik på registrering af sagsøgerens varemærke.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Nokia Oyj

Det omhandlede EF-varemærke: EF-ordmærket »LIFE BLOG« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 38 og 41 — ansøgning nr. 3 564 366

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Medion AG

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: De nationale og internationale ordmærker »LIFE« og »LIFETEC« for varer og tjenesteydelser i klasse 1, 7, 8, 9, 10, 11, 16, 21, 28, 37, 38, 41 og 42; det nationale og internationale ordmærke »LIFESAT« for varer i klasse 9 og det nationale ordmærke »Lifesign« for varer i klasse 9, 14 og 16

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Delvis afslag på registreringsansøgningen

Appelkammerets afgørelse: Medhold i indsigelsen og afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94

Sag anlagt den 19. december 2007 — Visa Europe og Visa International Service Association mod Kommissionen

(Sag T-461/07)

(2008/C 51/91)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Visa Europe Ltd (London, Det Forenede Kongerige) og Visa International Service Association (Wilmington, De Forenede Stater) (ved S. Morris, QC, barrister H. Davies, barrister A. Howard, solicitor V. Davies og solicitor H. Masters)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Annullation af beslutningen i sin helhed.
- Subsidiært, annullation af beslutningens artikel 2 i sin helhed, subsidiært nedsættes den i artiklen pålagte bøde i passende omfang.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Visa Europe og Visa International Service Association (»Visa«) har nedlagt påstand om annullation i henhold til artikel 230 EF af Kommissionens beslutning K(2007) 4471 endelig udg. af 3. oktober 2007 vedrørende en procedure efter artikel 81 EF (sag COMP/D1/37860 — Morgan Stanley/Visa International og Visa Europe) for så vidt angår for det første det deri fastslåede om, at Visa havde tilsidesat artikel 81 EF og artikel 53 EØS ved at nægte at optage Morgan Stanley Bank International Limited (»Morgan Stanley«) som medlem i Visa Europe før 22. september 2006, fordi virksomheden ejede og drev et konkurrerende kortsystem, og for så vidt angår det andet den bøde på 10,2 mio. EUR, der er pålagt sagsøgerne.

Visa har gjort tre anbringender gældende i relation til Kommissionens konstatering af en tilsidesættelse. Visa har navnlig anført, at Kommissionens vurdering, hvorefter beslutningen om ikke at optage Morgan Stanley som medlem af Visa udgjorde en mærkbar begrænsning af konkurrencen omfattet af artikel 81, stk. 1, EF, er behæftet med åbenbare retlige fejl, og Visa har gjort gældende, at Kommissionen undlod at redegøre for de nødvendige faktiske omstændigheder til støtte for denne vurdering.

- a) Det gøres for det første gældende, at Kommissionen anvendte urigtige retlige og økonomiske kriterier ved anvendelsen af førnævnte bestemmelse, nemlig at »konkurrencen kunne skærpes yderligere« og foretog derfor en urigtig faktisk og økonomisk bedømmelse vedrørende de angivelige følger af ikke at optage Morgan Stanley som medlem. Ifølge Visa var Morgan Stanley nemlig ikke forhindret i at komme ind på det relevante marked (»markedet for tilslutning til kortsystemer i Det Forenede Kongerige«).
- b) For det andet gøres gældende, at Kommissionen tilsidesatte et grundlæggende procedurekrav, da den ændrede opfattelse i forhold den begrænsende virkning på beslutningsstadiet, uden at give Visa lejlighed til at fremsætte bemærkninger til denne ændring.
- c) For det tredje gøres det gældende, at uanset om Morgan Stanley var forhindret i at komme ind på markedet for tilslutning til kortsystemer i Det Forenede Kongerige, forelå der ikke tilstrækkelige konkurrencebegrænsende virkninger.

Hvad angår den pålagte bøde, har Visa gjort følgende anbringender gældende i henhold til artikel 229 EF:

- a) Kommissionen burde under anvendelsen af grundlæggende fællesskabsretlige principper på de særlige omstændigheder i denne sag og i lyset af den reelle uvished, der bestod i forhold til ulovligheden af ikke at optage Morgan Stanley som medlem, slet ikke have pålagt Visa en bøde. Visa finder nemlig, at den pålagte bøde er ubegrundet, eftersom den omhandlede aftale var formelt anmeldt til Kommissionen i henhold til forordning (EØF) nr. 17/62 ⁽¹⁾, og at beføjelsen til at pålægge en bøde efter forordning (EF) nr. 1/2003 ⁽²⁾ kun opstod på grund af Kommissionens langvarige administrative sagsbehandling.
- b) Subsidiært, har Visa gjort gældende, at Kommissionen begik forskellige retlige og faktiske vildfarelser med hensyn til størrelse på bøden, som den lovligt kunne pålægge sagsøgerne. Visa har på baggrund heraf anført, at en bøde på 10,2 mio. EUR er åbenbart urimelig og uforholdsmæssig, idet det ikke er taget i betragtning, at der er begrundet tvivl om, hvorvidt Visas adfærd er ulovlig.

Visa har endelig gjort gældende, at Kommissionen alene var berettiget til at pålægge Visa en bøde for den periode, for hvilken det var dokumenteret, at Morgan Stanley var forhindret i at komme ind på markedet for tilslutning til kortsystemer i Det Forenede Kongerige. Selv hvis Visas tidligere afvisning af at optage Morgan Stanley som medlem af Visa kunne have gjort en forskel for konkurrencevilkårene på det relevante marked, kan dette ikke have været tilfældet udover denne periode, og derfor skulle Kommissionen i tråd med sine 1998-retningslinjer for bodeberegning ikke have anvendt en varighedsmultiplikator.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 17 af 6.2.1962, første forordning om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikel 85 og 86 (EFT 1959-1962, s. 81).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EUT 2003 L 1, s. 1).

Sag anlagt den 19. december 2007 — GALP Energia España m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-462/07)

(2008/C 51/92)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: GALP Energia España SA (Madrid, Spanien), Petróleos de Portugal SA (Lissabon, Portugal) og GALP Energia, SGPS, SA (Lissabon, Portugal) (ved lawyer M. Slotboom)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Principalt, den anfægtede beslutning annulleres.
- Subsidiært, beslutningens artikel 1, 2 og 3 annulleres, for så vidt som de angår sagsøgerne.
- Mere subsidiært, beslutningens artikel 2 annulleres med hensyn til den bøde, der er blevet pålagt sagsøgerne.
- Mest subsidiært, den bøde, der er blevet pålagt sagsøgerne ved beslutningens artikel 2, nedsættes.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har i deres stævning nedlagt påstand om hel eller delvis ophævelse af Kommissionens beslutning K(2007) 4441 endelig udg. af 3. oktober 2007 om en procedure efter artikel 81 EF (sag COMP/38.710 — Bitumen, Spanien), i hvilken Kommissionen har fastslået, at sagsøgerne sammen med en række andre virksomheder har deltaget i en samling af aftaler og samordnet praksis vedrørende bitumen til vejbyggeri, der dækkede det spanske marked, og som nærmere bestemt bestod i aftaler om markedsopdeling og om koordinering af priser.

Til støtte for deres påstande har sagsøgerne anført følgende anbringender:

- Kommissionen har i strid med princippet om god forvaltningsskik i artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder forsømt at foretage en retfærdig, omhyggelig og upartisk undersøgelse og har i stedet støttet sig på løse og ukorrekte beskyldninger fremsat af andre virksomheder.
- Kommissionen har tilsidesat artikel 81 EF og artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 1/2003 ⁽¹⁾ ved at have foretaget et åbenbart fejlskøn og ved en urigtig anvendelse af gældende ret, da man fastslog, at GALP Energia España har deltaget i kundetildeling, overvågnings- og kompensationsordninger samt i konkurrencebegrænsende prisordninger, som beskrevet i den anfægtede beslutning.
- Kommissionen har herudover tilsidesat artikel 81 EF og artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1/2003 i forbindelse med den tidsmæssige vurdering af den påståede overtrædelse af artikel 81 EF, ved hvilken den fastslog, at GALP Energia Españas deltagelse i den ulovlige praksis varede indtil oktober 2002. Herudover hævder sagsøgerne, at Kommissionen har tilsidesat de ovennævnte bestemmelser i forbindelse med fastsættelsen af niveauet for den pålagte bøde.

— Endelig gøres det gældende, at Kommissionen har forsømt at foretage en omhyggelig og uafhængig undersøgelse, og at der følgelig foreligger en mangelfuld bevisførelse og en tilsidesættelse af begrundelsespligten i henhold til artikel 253 EF.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1, s. 1).

Sag anlagt den 12. december 2007 — Italien mod Kommissionen

(Sag T-463/07)

(2008/C 51/93)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved avvocato dello Stato G. Aiello)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

— Annullation af Kommissionens beslutning K(2007) 4477 af 3. oktober 2006, meddelt den 4. oktober 2007, for så vidt som den udelukker fællesskabsfinansiering og pålægger Den Italienske Republiks budget at bære den finansielle behandling i forbindelse med regnskabsafslutningen for udgifter, som finansieres af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved dette søgsmål har sagsøger bestridt lovligheden af den anfægtede beslutning for så vidt som den udelukker fællesskabsfinansiering og pålægger Den Italienske Republiks budget at bære den finansielle behandling i forbindelse med regnskabsafslutningen for udgifter, som finansieres af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen.

De udgifter, der i denne sag er blevet udelukket fra finansiering, og som er genstand for dette søgsmål, knytter sig til oksekødspræmier, kontrol med olivenpressere, fortegnelser over olivendyrkningsarealer samt GIS (det geografiske informationssystem) for oliven, kontrol med udbytter samt kontrol med olivenolie og tørret foders bestemmelsessted.

Til støtte for sin påstand har sagsøger gjort gældende, at følgende bestemmelser er tilsidesat:

— Artikel 15 og artikel 24, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 2419/2001 af 11. december 2001 om gennemførelsesbestemmelser for det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger, der indførtes ved Rådets forordning (EØF) nr. 3508/92.

— Artikel 9a, stk. 1 og 3, artikel 10, 16, 26 og artikel 28, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 2366/98 af 30. oktober 1998 om gennemførelsesbestemmelser for ordningen for produktionsstøtte for olivenolie i produktionsårene 1998/99 til 2000/01.

— Artikel 11a i Rådets forordning (EØF) nr. 136/66 af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer.

— Artikel 14, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 2261/84 af 17. juli 1984 om almindelige regler for støtte til olivenolieproduktion og til producentorganisationer.

— Artikel 2, 8, 13 og 14 i Kommissionens forordning (EF) nr. 785/95 af 6. april 1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 603/95 om den fælles markedsordning for tørret foder.

Sag anlagt den 19. december 2007 — Korsch mod KHIM (PharmaResearch)

(Sag T-464/07)

(2008/C 51/94)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Korsch AG (Berlin, Tyskland) (ved Rechtsanwalt J. Grzam)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 18. oktober 2007 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 924/2007-4) vedrørende ordmærke nr. 5 309 836 »PharmaResearch« annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen for appelkammeret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det EF-varemærke, der søges registreret: Ordmærket »PharmaResearch« for varer og tjenesteydelser i klasse 9 (ansøgning nr. 5 309 836)

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen.

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 40/94 ⁽¹⁾, da der ikke foreligger nogen registreringshindringer.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 25. december 2007 — Osram mod Rådet

(Sag T-466/07)

(2008/C 51/95)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Osram GmbH (München, Tyskland) (ved Rechtsanwalt R. Bierwagen)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets forordning (EF) nr. 1205/2007 annulleres og der træffes bestemmelse om, at forordningens virkninger opretholdes, indtil en ny undersøgelsesforordning træder i kraft.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, som er en tysk producent af et bredt sortiment af lyspærer, herunder kompaktlysstofrør med indbygget elektronisk drosselspole (CFL-i), har nedlagt påstand om annullation af Rådets forordning (EF) nr. 1205/2007 af 15. oktober 2007 om indførelse af antidumpingtold på importen af kompaktlysstofrør med indbygget elektronisk drosselspole (CFL-i) med oprindelse i Folkerepublikken Kina efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 og om udvidelse til at omfatte importen af den samme vare afsendt fra Den Socialistiske Republik Vietnam, Den Islamiske Republik Pakistan og Republikken Filippinerne ⁽¹⁾, eftersom der i denne forordning kun er fastsat antidumpingtold for en periode på et år i stedet for den periode på fem år, der er foreskrevet i grundforordningen ⁽²⁾.

Til støtte for søgsmålet gør sagsøgeren for det første gældende, at Rådet foretog et åbenbart urigtigt skøn, da det lagde til grund, at to enheder fra Philips-koncernen er »producenter i Fællesskabet« i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i grundforordningens artikel 4, stk. 1, litra a).

Sagsøgeren gør for det andet gældende, at Rådet foretog åbenbart urigtig retsanvendelse, da det foretog gennemgang af, hvorvidt der forelå fællesskabsinteresse, selvom en sådan gennemgang ikke er foreskrevet for så vidt angår udløbsundersøgelser.

Sagsøgeren gør for det tredje gældende, at Rådet tilsidesatte grundforordningens artikel 11, stk. 2, og udøvede magtfordrejning, da det begrænsede perioden for antidumpingtold til et år.

Endelig gør sagsøgeren gældende, at Rådet foretog gennemgangen af, hvorvidt der forelå en fællesskabsinteresse, på grundlag af en åbenbart urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder, at det foretog et urigtigt skøn og at det undlod at anføre en begrundelse.

⁽¹⁾ EUT L 272, s. 1.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22.12.1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT 1996 L 56, s. 1).

Sag anlagt den 21. december 2007 — Du Pont de Nemours (Frankrig) m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-467/07)

(2008/C 51/96)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Du Pont de Nemours (Frankrig) SAS (Puteaux, Frankrig), Du Pont Portugal — Serviços, sociedade unipessoal, Ld.^a (Lissabon, Portugal), Du Pont Ibérica SL (Barcelona, Spanien), E. I. du Pont de Nemours & Co (Wilmington, De Forenede Stater), Du Pont de Nemours Italiana SRL (Milano, Italien), Du Pont De Nemours (Nederland) BV (Dordrecht, Nederlandene), Du Pont de Nemours (Deutschland) GmbH (Bad Homburg v.d. Höhe, Tyskland), DuPont Poland sp. z o. o. (Warszawa, Polen), DuPont Romania SRL (Bukarest, Rumænien), DuPont International Operations SARL (Le Grand Saconnex, Schweiz), Du Pont de Nemours International SA (Le Grand Saconnex, Schweiz), DuPont Solutions (Frankrig) SAS (Puteaux, Frankrig), Du Pont Agro Hellas AE (Halandri, Grækenland) (ved advokaterne D. Waelbroeck og I. Antypas)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens beslutning af 19. september 2007 om afvisning af at optage methomyl i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF og om tilbagekaldelse af godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder dette stof, annulleres.
- Fællesskabet, der i denne sag er repræsenteret ved Kommissionen, tilpligtes at erstatte det tab, sagsøgerne har lidt som følge af den anfægtede beslutning, og størrelsen af denne erstatning for det tab, som sagsøgerne har lidt, fastsættes til et beløb, der aktuelt skønnes at være på omkring 52,5 mio. EUR. Alternativt fastsættes erstatningen til et andet beløb, som afspejler det tab, sagsøgerne har lidt eller vil lide, og som vil blive nærmere dokumenteret af sagsøgerne i løbet af denne sag, især med henblik på at tage hensyn til ethvert fremtidigt tab.
- Subsidiært tilpligtes parterne inden for en rimelig frist efter dommens afsigelse at fremlægge tal vedrørende størrelsen af den erstatning, som parterne er nået til enighed om, eller, hvis der ikke foreligger enighed, tilpligtes parterne inden for den samme frist at fremkomme med indlæg med detaljerede taloplysninger.
- Der fastsættes renter beregnet på grundlag af Den Europæiske Centralbanks rentesats for de primære markedsoperationer på det pågældende tidspunkt, forhøjet med to procentpoint, eller en anden passende sats efter Rettens bestemmelse af det skyldige beløb, fra datoen for dommens afsigelse, og indtil betaling af den skyldige hovedstol sker.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler ⁽¹⁾ bestemmer, at bestemmer, at medlemsstaterne ikke godkender et plantebeskyttelsesmiddel, medmindre dets aktive stoffer er anført i bilag I, og betingelserne deri er opfyldt. Sagsøgerne har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2007/628/EF af 19. september 2007 om afvisning af at optage methomyl i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF og om tilbagekaldelse af godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder dette stof ⁽²⁾. Sagsøgerne har endvidere krævet erstatning for det hævdede tab som følge af den anfægtede beslutning.

Sagsøgerne har til støtte for deres annullationspåstand gjort gældende, at den anfægtede beslutning er truffet på grundlag af en ufuldstændig og åbenbart ukorrekt risikovurdering af methomyl, hvorved Kommissionen ikke tog hensyn til oplysninger, der havde været tilgængelige for den siden september 2005.

Sagsøgerne har anført, at Kommissionen har begået magtfordrejning og tilsidesat bestemmelserne i direktiv 91/414/EØF samt proportionalitetsprincippet, princippet om god forvaltningsskik,

retssikkerhedsprincippet, princippet om beskyttelse af den berettede forventning, forbuddet mod forskelsbehandling og sagsøgernes ret til at blive hørt og begrundelsespligten.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 91/414/EØF af 15.7.1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EFT L 230, s. 1).

⁽²⁾ EUT 2007 L 255, s. 40.

Sag anlagt den 21. december 2007 — Philips Lighting Poland og Philips Lighting mod Rådet

(Sag T-469/07)

(2008/C 51/97)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Philips Lighting Poland SA (Pila, Polen) og Philips Lighting BV (Eindhoven, Nederlandene) (ved lawyer M.L. Catrain González, og barrister E. Wright)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

- Den anfægtede forordning annulleres i det hele, eller for så vidt som den vedrører sagsøgerne.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne, som er producenter af lysstofrør med indbygget drosselspole (CFL-i) i Fællesskabet, har nedlagt påstand om annullation af Rådets forordning (EF) nr. 1205/2007 af 15. oktober 2007 om indførelse af antidumpingtold på importen af kompaktlysstofrør med indbygget elektronisk drosselspole (CFL-i) med oprindelse i Folkerepublikken Kina efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 og om udvidelse til at omfatte importen af den samme vare afsendt fra Den Socialistiske Republik Vietnam, Den Islamiske Republik Pakistan og Republikken Filippinerne ⁽¹⁾.

Til støtte for søgsmålet gør sagsøgere gældende, at Rådet tilsidesatte grundforordningens ⁽²⁾ artikel 3, stk. 1, artikel 9, stk. 4, og artikel 11, stk. 2, da det fastsatte antidumpingtold, uden at det var blevet godtgjort, at foranstaltningernes bortfald sandsynligvis ville medføre fortsat dumping og skade for EF-erhvervsgrænsen.

Sagsøgerne gør endvidere gældende, at Rådet foretog urigtig retsanvendelse, da det støttede sig på grundforordningens artikel 9, stk. 1, i en situation, der ikke er omfattet af nævnte artikel, eftersom den klage, der havde ført til undersøgelsen, ikke var blevet trukket tilbage.

Sagsøgerne gør endelig gældende, at der er sket tilsidesættelse af artikel 253 EF, for så vidt som den anfægtede forordning er utilstrækkeligt begrundet med hensyn til graden af støtte fra producenter i Fællesskabet og konklusionen vedrørende fællesskabsinteresse.

⁽¹⁾ EUT L 272, s. 1.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22.12.1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT 1996 L 56, s. 1).

Sag anlagt den 21. december 2007 — Wella mod KHIM (TAME IT)

(Sag T-471/07)

(2008/C 51/98)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Wella AG (Darmstadt, Tyskland) (ved lawyers B. Klingberg og K. Sandberg)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 24. oktober 2007 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 713/2007-2) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med klagesagen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede varemærke: Det internationale ordmærke »TAME IT« for varer i klasse 3 (international ansøgning nr. 879 186) — begæring om territorial udstrækning af beskyttelsen til Fællesskabets område i henhold til Madrid-protokollen

Undersøgerens afgørelse: Afslag på grundlag af absolutte registreringshindringer for alle ansøgte varer

Appellkammerets afgørelse: Delvist medhold i klagen og delvist medhold i begæringen om territorial udstrækning af beskyttelsen af den internationale registrering nr. 879 186 til Fællesskabets område.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), og artikel 7, stk. 1, litra c), i Rådets forordning nr. 40/94.

Ifølge sagsøgeren har appelkammeret baseret sin afgørelse på en rent teoretisk og filologisk vurdering af det ansøgte varemærke med hensyn til grammatik, opbygning og staveregler samt det ansøgte varemærkes struktur og syntaks, uden overhovedet at tage hensyn til det helhedsindtryk, som varemærket fremkalder hos gennemsnitsforbrugeren.

Sag anlagt den 21. december 2007 — Dow AgroSciences m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-475/07)

(2008/C 51/99)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Dow AgroSciences Ltd (Hitchin, Det Forenede Kongerige), Makhteshim-Agan Holding BV (Rotterdam, Nederlandene), Makhteshim Agan International Coordination Center (Bruxelles, Belgien), Dintec Agroquímica — Produtos Químicos Ld.^a (Funchal, Portugal), Finchimica SpA (Manerbio, Italien), Dow Agrosciences BV (Rotterdam, Nederlandene), Dow AgroSciences Hungary kft (Budapest, Ungarn), Dow AgroSciences Italia Srl (Milano, Italien), Dow AgroSciences Polska sp. z o.o. (Warszawa, Polen), Dow AgroSciences Iberica SA (Madrid, Spanien), Dow AgroSciences s.r.o. (Prag, Den Tjekkiske Republik), Dow AgroSciences LLC (Indianapolis, USA), Dow AgroSciences GmbH (Stade, Tyskland), Dow AgroSciences Export SAS (Mougins, Frankrig), Dow AgroSciences SAS (Mougins, Frankrig), Dow AgroSciences Danmark A/S (Lyngby-Taarbæk, Danmark), Makhteshim-Agan Poland sp. z o.o. (Warszawa, Polen), Makhteshim-Agan (UK) Ltd (London, Det Forenede Kongerige), Makhteshim-Agan France SARL (Sevres, Frankrig), Makhteshim Agan Italia Srl (Bergamo, Italien), Alfa Agricultural Supplies SA (Halandri, Grækenland) (ved lawyers C. Mereu og K. Van Maldegem)

Sagsøgte: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Den anfægtede beslutning annulleres.
- Kommissionen pålægges at træffe de nødvendige foranstaltninger for i henhold til artikel 233 EF at efterkomme annullationen af den anfægtede beslutning, idet Kommissionen herunder — men ikke kun — pålægges at anmode medlemsstaternes kompetente myndigheder om at genindføre de relevante nationale trifluralingodkendelser, der som følge af den anfægtede beslutning var blevet tilbagekaldt, og forlænge enhver relevant frist som forskrevet for at efterkomme Domstolens dom.
- Det fastslås, at artikel 3, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 850/2004 af 29. april 2004 om persistente organiske miljøgifte og om ændring af direktiv 79/117/EØF er ulovlig og ikke finder anvendelse i forhold til sagsøgerne.

- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger, inklusiv 8 % i rente.
- Der iværksættes sådanne andre eller yderligere foranstaltninger, som findes passende.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Rådets direktiv 91/414 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler ⁽¹⁾ fastslår, at medlemsstaterne kun godkender plantebeskyttelsesmidler, når dets aktivstoffer er anført i bilag I til direktivet, og betingelserne deri er opfyldt. Sagsøgerne har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2007/629/EF af 20. september 2007 om afvisning af at optage trifluralin i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF og om tilbagekaldelse af godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder dette aktivstof ⁽²⁾.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen ikke støttede sin beslutning på rapporten fra Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritets (EFSA), og dermed har begået magtfordrejning.

Sagsøgerne har yderligere gjort gældende, at beslutningen indeholder åbenbare fejlskøn, idet Kommissionen:

- ikke tog hensyn til den tilgængelige videnskabelige viden som krævet i henhold til artikel 5, stk. 1, i direktiv 91/414,
- ikke forlængede de relevante frister, uanset at omstændighederne og kriterierne for vurderingen af trifluralin ændrede sig i løbet af bedømmelsesprocessen,
- ikke begrundede sine konklusioner videnskabeligt,
- ikke havde kompetence til at vurdere trifluralin i henhold til forordning nr. 850/2004 ⁽³⁾ og under alle omstændigheder begik en fejl i sin vurdering.

Endvidere påstår sagsøgerne, at den anfægtede beslutning er uforenelig med gældende lovgivningsprocedurer, og at Kommissionen og EFSA tilsidesatte artikel 8, stk. 7 og 8, i forordning nr. 451/2000 ⁽⁴⁾ ved ikke at efterkomme procedurefristerne, som ifølge sagsøgerne udgør en tilsidesættelse af en væsentlig formforskrift.

Endelig har sagsøgerne gjort gældende, at den anfægtede beslutning i strid med artikel 253 EF er utilstrækkeligt begrundet, og at den tilsidesætter proportionalitetsprincippet, retssikkerhedsprincippet, forbuddet mod retsaktens tilbagevirkende kraft, beskyttelsen af sagsøgernes berettigede forventning samt deres kontradiktionsret.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 91/414/EØF af 15.7.1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EFT L 230, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 255, s. 42.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 850/2004 af 29.4.2004 om persistente organiske miljøgifte og om ændring af direktiv 79/117/EØF (EUT L 158, s. 7).

⁽⁴⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 451/2000 af 28.2.2000 om de nærmere bestemmelser for iværksættelsen af anden og tredje fase af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i Rådets direktiv 91/414/EØF (EFT L 55, s. 25).

Sag anlagt den 13. december 2007 — Evropaiki Dynamiki mod Frontex

(Sag T-476/07)

(2008/C 51/100)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athen, Grækenland) (ved lawyer N. Korogiannakis)

Sagsøgt: Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved de Ydre Grænser (FRONTEX)

Sagsøgerens påstande

- FRONTEX' afgørelse, hvorefter sagsøgerens bud ikke blev valgt og kontrakten blev tildelt den valgte tilbudsgiver, annulleres.
- FRONTEX tilpligtes at betale erstatning for den skade, som sagsøgeren har lidt som følge af den omhandlede udbudsprocedure, svarende til et beløb på 500 000 EUR.
- Kommissionen (DIGIT) tilpligtes at betale sagsøgerens rets-omkostninger og andre omkostninger, der er afholdt i forbindelse med dette søgsmål, selv for det tilfælde, at sagsøgeren ikke skulle få medhold.
- FRONTEX tilpligtes at betale sagsøgerens retsomkostninger og andre omkostninger, der er afholdt i forbindelse med dette søgsmål.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren afgav et bud som svar på FRONTEX' offentlige udbud vedrørende levering af It-tjenester samt licenser til hardware og software (EUT 2007/S 114-139890). Sagsøgeren anfægter FRONTEX' afgørelse af 3. oktober 2007 om ikke at antage sagsøgerens bud og hvorved det meddeltes sagsøgeren, at kontrakten blev tildelt en anden tilbudsgiver.

Til støtte for søgsmålet gør sagsøgeren gældende, at FRONTEX undlod at angive en begrundelse i overensstemmelse med artikel 253 EF og anvendte bedømmelseskriterier, der ikke var udtrykkeligt omfattet af udbudsbekendtgørelsen. Sagsøgeren gør endvidere gældende, at FRONTEX foretog åbenbare fejlskøn.

Sag anlagt den 20. december 2007 — Nynäs Petroleum og Nynas Petróleo mod Kommissionen

(Sag T-482/07)

(2008/C 51/101)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: AB Nynäs Petroleum (Stockholm, Sverige) og Nynas Petróleo, SA (Madrid, Spanien) (ved barrister D. Beard og sollicitor M. Dean)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Annullation af beslutningens artikel 1 for så vidt som den angår Nynas i perioden 1991-1996.
- Annullation af beslutningens artikel 1 for så vidt som den angår Nynas med hensyn til priskoordinerings.
- Annullation af beslutningens artikel 2 for så vidt som den pålægger Nynas SA en bøde på 10 642 500 EUR og AB Nynäs en bøde på 10 395 000 EUR, eller subsidiært nedsættelse af bøderne til et passende beløb.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved denne stævning har sagsøgerne i henhold til artikel 230 EF nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2007) 4441 endelig udg. af 3. oktober 2007 om en procedure efter artikel 81 EF (sag COMP/38.710 — Bitumen, Spanien), i hvilken Kommissionen har fastslået, at sagsøgerne Nynäs Petroleum og Nynas Petróleo (»Nynas«) sammen med en række andre virksomheder har deltaget i en samling af aftaler og samordnet praksis vedrørende bitumen til vejbyggeri, der dækkede det spanske marked, og som nærmere bestemt bestod i aftaler om markedsopdeling og om koordinering af priser; og/eller påstand om nedsættelse af den bøde, der er pålagt sagsøgerne i henhold til artikel 229 EF.

Følgende anbringender gøres gældende:

- i) Kommissionen har foretaget en urigtig vurdering med hensyn til varigheden af Nynas deltagelse i de påståede markedsopdelinger, særligt ved at antage, at Nynas har deltaget i de påståede overtrædelser i tidsrummet 1991-1996.
- ii) Kommissionen har fejlagtigt vurderet, at Nynas har deltaget i de påståede ulovlige koordineringer af priser.

- iii) Kommissionen har skønnet forkert med hensyn til graden af Nynas' deltagelse i ulovlighederne og med hensyn til fastsættelsen af et passende niveau for den bøde, der er pålagt Nynas.

Sag anlagt den 22. december 2007 — Rumænien mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-483/07)

(2008/C 51/102)

Processprog: rumænsk

Parter

Sagsøger: Rumænien (ved Aurel Ciobanu-Dordea, som befuldmægtiget, samt Emilia Gane og Dumitra Mereuță, som rådgivere)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning K(2007) 5253 endelig udg. af 26. oktober 2007 om den nationale plan for tildeling af emissionskvoter for 2007, som Rumænien har fremlagt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF, annulleres.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med den anfægtede beslutning har Kommissionen delvist afvist den nationale plan for tildeling af emissionskvoter for 2007, som Rumænien har fremlagt i henhold til direktiv 2003/87/EF (⁽¹⁾), idet den har nedsat det samlede antal kvoter, som vil blive tildelt inden for fællesskabsordningen, med 9,080765 mio. tons CO₂ årligt, og idet den bestemte, at de emissionskvoter, som kan tildeles, ikke må overstige en gennemsnitlig samlet årlig mængde på 74,836235 tons.

Til støtte for sit søgsmål har sagsøgeren gjort følgende gældende:

- Kommissionen har tilsidesat artikel 9, stk. 1 og 3, og artikel 11, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF, idet den på grundlag af sin egen metode har indført og bindende fastsat de samlede mængde emissionskvoter, som Rumænien kan tildele, og dermed overskredet sine beføjelser.
- Kommissionen har anvendt en metode, som ikke er gennemsigtig, til fastsættelse af de samlede mængder emissionskvoter, hvorved den har tilsidesat både artikel 9, stk. 3, og artikel 9, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF.

- Ved anvendelsen af sin egen metode har Kommissionen tilsidesat princippet om forbud mod forskelsbehandling.
- Kommissionen har tilsidesat artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF og artikel 253 EF, idet den ikke har begrundet beslutning K(2007) 5253 endelig udg. behørigt.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13.10.2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

- Kommissionen har anvendt en metode, som ikke er gennemsigtig, til fastsættelse af de samlede mængder emissionskvoter, hvorved den har tilsidesat både artikel 9, stk. 3, og artikel 9, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF.
- Ved anvendelsen af sin egen metode har Kommissionen tilsidesat princippet om forbud mod forskelsbehandling.
- Kommissionen har tilsidesat artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF og artikel 253 EF, idet den ikke har begrundet beslutning K(2007) 5253 endelig udg. behørigt.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13.10.2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

Sag anlagt den 22. december 2007 — Rumænien mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-484/07)

(2008/C 51/103)

Processprog: rumænsk

Parter

Sagsøger: Rumænien (ved Aurel Ciobanu-Dordea, som befuldmægtiget, samt Emilia Gane og Dumitra Mereuță, som rådgivere)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning K(2007) 5253 endelig udg. af 26. oktober 2007 om den nationale plan for tildeling af emissionskvoter for 2008-2012, som Rumænien har fremlagt i henhold til Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2003/87/EF, annulleres.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med den anfægtede beslutning har Kommissionen delvist afvist den nationale plan for tildeling af emissionskvoter for 2008-2012, som Rumænien har fremlagt i henhold til direktiv 2003/87/EF (¹), idet den har nedsat det samlede antal kvoter, som vil blive tildelt inden for fællesskabsordningen, med 19,754248 mio. tons CO₂ årligt, og idet den bestemte, at de emissionskvoter, som kan tildeles, ikke må overstige en gennemsnitlig samlet årlig mængde på 75,944352 tons.

Til støtte for sit søgsmål har sagsøgeren gjort følgende gældende:

- Kommissionen har tilsidesat artikel 9, stk. 1 og 3, og artikel 11, stk. 2, i direktiv 2003/87/EF, idet den på grundlag af sin egen metode har indført og bindende fastsat de samlede mængde emissionskvoter, som Rumænien kan tildele, og dermed overskredet sine beføjelser.

Sag anlagt den 21. december 2007 — Olive Line International mod KHIM — Knopf (o-live)

(Sag T-485/07)

(2008/C 51/104)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Olive Line International, SL (Madrid, Spanien) (ved lawyer P. Koch Moreno)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Reinhard Knopf (Malsch, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at afgørelse truffet den 26. september 2007 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) vedrørende afslag på en klage over registreringen af EF-varemærke nr. 3 219 193 ikke er i overensstemmelse med forordning nr. 40/94 om EF-varemærker.
- Harmoniseringskontoret og i givet fald intervenienten tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Reinhard Knopf

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »o-live« for varer i klasse 29, 30, 31 og 33 — ansøgning nr. 3 219 193

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Olive Line International, SL

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det nationale firmanavn »Olive lines« for forretningsmæssige aktiviteter som mellemmand

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastes som helhed

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 4, i Rådets forordning nr. 40/94, da der er en risiko for forveksling mellem det tidligere ikke-registrerede varemærke, som ikke kun har særpræg i lokalområdet, og det ansøgte varemærke.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-ord- og figurmærkerne »KA« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 12, 14, 16, 18, 20, 21, 27, 32 og 37

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastes i sin helhed

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 40/94, da der er risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker, idet der er fonetisk og visuel lighed mellem »KA« og »CA«, varerne er af samme art og de ældre varemærker har en høj grad af særpræg.

Sag anlagt den 21. december 2007 — Ford Motor mod KHIM — Alkar Automotive (CA)

(Sag T-486/07)

(2008/C 51/105)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Ford Motor Co. (Dearborn, De Forenede Stater) (ved lawyer R. Ingerl)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Alkar Automotive SA (Derio, Spanien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 25. oktober 2007 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 85/2006-4) annulleres.
- Afgørelse truffet den 22. november 2007 af Indsigelsesafdelingen ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (indsigelse nr. B 684052) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Alkar Automotive SA

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »CA« bl.a. for varer i klasse 9, 11 og 12 — ansøgning nr. 3 186 764

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Ford Motor Co.

Sag anlagt den 21. december 2007 — Imperial Chemical Industries mod KHIM (FACTORY FINISH)

(Sag T-487/07)

(2008/C 51/106)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Imperial Chemical Industries (ICI) plc (London, Det Forenede Kongerige) (ved barrister S. Malynicz)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 24. oktober 2007 af Fjerde Appelkammer i sag R 668/2007-4 annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det EF-varemærke, der søges registreret: Ordmærket »FACTORY FINISH« for varer i klasse 2 (ansøgning nr. 4 538 518)

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i Rådets forordning nr. 40/94, idet »FACTORY FINISH« ikke er beskrivende, men en usædvanlig sammenstilling af ord, som medfører en leksikalsk opfindelse, samt tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 40/94, idet det ansøgte varemærke ikke mangler fornødent særpræg.

Sag anlagt den 28. december 2007 — GlaxoSmithkline mod KHIM — Serono Genetics Institute (FAMOXIN)

(Sag T-493/07)

(2008/C 51/107)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: GlaxoSmithkline SpA (Verona, Italien) (ved advokat G. Richard)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Serono Genetics Institute SA (Evry, Frankrig)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 14. september 2007 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 8/2007-1) annulleres og det fastslås, at den af sagsøgeren indgivne ugyldighedsbegæring tages til følge.
- Sagsøgeren opfordrer appelkammeret til at ophæve alle Harmoniseringskontorets afgørelser, hvorved sagsøgeren er pålagt at betale sagens omkostninger, og Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: EF-ordmærket »FAMOXIN« for varer og tjenesteydelser i klasse 5 — ansøgning nr. 2 491 298

Indehaver af EF-varemærket: Serono Genetics Institute SA

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: GlaxoSmithkline SpA

Varemærkerettigheder påberåbt af indgiveren af ugyldighedsbegæringen: Det nationale ordmærke »LANOXIN« for varer i klasse 5

Annulationsafdelingens afgørelse: Afslag på ugyldighedsbegæringen i sin helhed

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 52 i forordning (EF) nr. 40/94.

Sag anlagt den 31. december 2007 — IIC-Intersport International Corporation mod KHIM — McKenzie Corporation (McKENZIE)

(Sag T-502/07)

(2008/C 51/108)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: IIC-Intersport International Corporation GmbH (Ostermundigen, Schweiz) (ved lawyer P.J.M. Steinhauser)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: The McKenzie Corporation Ltd (Newcastle Upon Tyne, Det Forenede Kongerige)

Sagsøgerens påstande

- Annulation af den anfægtede afgørelse truffet den 15. oktober 2007 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 1425/2006-2, og stadfæstelse af afgørelse truffet den 6. september 2006 af Indsigelsesafdelingen ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), hvorved Intersports indsigelse blev taget til følge for så vidt angår visse af de omhandlede varer.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: The McKenzie Corporation Ltd

Det omhandlede EF-varemærke: EF-figurmærket »McKENZIE« for varer og tjenesteydelser i klasse 18, 25, 36 og 37

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: IIC-Intersport International Corporation GmbH

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det ældre EF-figurmærke »MCKINLEY« for varer og tjenesteydelser i klasse 18, 20, 22, 25 og 28 og det ældre EF-ordmærke »MCKINLEY« for varer og tjenesteydelser i klasse 12, 18, 20, 22, 25 og 28

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Delvis medhold i indsigelsen

Appelkammerets afgørelse: Indsigelsen forkastes i sin helhed og registrering kan finde sted

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 13. december 2007 — Estancia Piedra mod KHIM — Franciscan Vineyards (ESTANCIA PIEDRA)**(Sag T-159/06)** ⁽¹⁾

(2008/C 51/109)

Processprog: engelsk

Formanden for Femte Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 190 af 12.8.2006.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 13. december 2007 — Appointments/KHIM — Manpower (TELESELECT)**(Sag T-202/06)** ⁽¹⁾

(2008/C 51/111)

Processprog: engelsk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 294 af 2.12.2006.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 13. december 2007 — Estancia Piedra mod KHIM — Franciscan Vineyards (ESTANCIA PIEDRA)**(Sag T-160/06)** ⁽¹⁾

(2008/C 51/110)

Processprog: engelsk

Formanden for Femte Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 190 af 12.8.2006.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 13. december 2007 — Borco-Marken-Import Matthiesen mod KHIM — Tequilas del Señor (TEQUILA GOLD Sombrero Negro)**(Sag T-182/07)** ⁽¹⁾

(2008/C 51/112)

Processprog: engelsk

Formanden for Fjerde Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 170 af 21.7.2007.

RETTE FOR EU-PERSONALESAGER

EU-Personalerettens kendelse (Første Afdeling) af
14. december 2007 — Steinmetz mod Kommissionen

(Sag F-131/06) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — forlig — opfyldelse af en aftale — nægtelse af godtgørelse af udgifter afholdt i forbindelse med en tjenesterejse — åbenbart, at sagen må afvises — manglende søgsmålsinteresse — fordeling af sagsomkostningerne — udgifter, som er påført modparten unødvendigt eller af ond vilje)

(2008/C 51/113)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Robert Steinmetz (Luxembourg, Luxembourg) (ved avocat J. Choucroun)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Curall og K. Herrmann, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Annulation af Kommissionens afgørelse af 21. februar 2006 om afvisning af fuldt ud at opfylde et mellem parterne indgået forlig i forbindelse med sag T-155/05, som var indbragt for De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Robert Steinmetz bærer sine egne omkostninger med undtagelse af 500 EUR.
- 3) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer sine egne omkostninger samt Robert Steinmetz' udgifter med et beløb på 500 EUR.

⁽¹⁾ EUT C 326 af 30.12.2006, s. 86.

EU-Personalerettens kendelse (Første Afdeling) af
19. december 2007 — Marcuccio mod Kommissionen

(Sag F-20/07) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — social sikring — sygesikring — refusion af udgifter i forbindelse med sygdom — udtrykkeligt afslag på ansøgningen)

(2008/C 51/114)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved avocat G. Cipressa)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Currall og C. Berardis-Kayser, som befuldmægtigede, bistået af avocat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Dels annulation af flere af Kommissionens afslag på at godtgøre sagsøgeren hans udgifter til lægebehandling med 100 %, dels en påstand om erstatning

Konklusion

- 1) EU-Personaleretten erklærer sig inkompetent i sag F-20/07, Maruccio mod Kommissionen, således at De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans kan træffe afgørelse i sagen.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

⁽¹⁾ EUT C 223 af 22.9.2007, s. 19.

**EU-Personalerettens kendelse (Første Afdeling) af
14. december 2007 — Marcuccio mod Kommissionen**

(Sag F-21/07) ⁽¹⁾

*(Personalesag — tjenestemænd — erstatningssøgsmål —
angivelig ulovlig behandling af lægelige oplysninger — afvisning —
tilsidesættelse af en rimelig frist for anlæg af erstatningssøgsmål)*

(2008/C 51/115)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved avocat G. Cipressa)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Currall og C. Berardis-Kayser, som befuldmægtigede, bistået af avocat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Krav om erstatning for det tab, sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af en række eksempler på ulovlig adfærd, som visse tjenestemænd ved Kommissionen har udvist ved behandlingen af lægelige oplysninger om sagsøgeren

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 223 af 22.9.2007, s. 20.